கழக வெளியீடு - கரு.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

பரஞ்சோதி முனிவர்

அருளிச்செய்த

திருவிளையாடற் புராணம்

கூடற்காண்டம்

திருச்சி, பிஷப் ஹீபர் காலேஜ்
தலைமைத் தமிழாசிரியர்
திரு. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்
எழுதிய
உரையுடன்

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி & சென்னை
1928 விபவஹு - வைகாசிமீ.

—க்கூடலானது.

புராணம்

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிளையாடற்புராணம்

மூலமும் - உரையும்

கூடற்காண்டம்

பத்தொன்பதாவது

நான்மாடக்கூடலான படலம்

பரசிவம்

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

பூதங்க ளல்ல பொறியல்ல வேறு புலனல்ல வுள்ள மதியின்
பேதங்க ளல்ல விவையன்றி நின்ற பிறிதல்ல வென்று பெருநூல்
வேதங்கி டந்து தடுமாறும் வஞ்ச வெளியென்ப கூடன் மறுகிற்
பாதங்க ணோவ வளையிந்த னாதி பகர்வாரை யாயு மவரே.

(இ - ள்.) ஆயுமவர் - உண்மையை ஆராய்ந்தறியும் அறிவுடையார், கூடல் மறுகில் - மதுரைத் திருவீதியில், பாதங்கள் நோவ - திருவடிகள் வருந்த (நடந்து), வளை இந்தன ஆதி பகர்வாரை - வளையலும் விறகும் முதலியவற்றை விற்கும் சோம சுந்தரக் கடவுளை, பூதங்கள் அல்ல - வான் முதலிய ஐம்பூதங்களுமல்ல; பொறி அல்ல - செவி முதலிய ஐம்பொறிகளுமல்ல; வேறு புலன் அல்ல-ஏனை ஒலி முதலிய ஐம்புலன்களுமல்ல; உள்ளம் மதியின் பேதங்கள் அல்ல - மனமும் புத்தியும் முதலிய அந்தக்கரணங்களின் விகற்பங்களுமல்ல; இவை அன்றி நின்ற பிறிது அல்ல என்று - இவைகளல்லாமல் எஞ்சி நின்ற ஆன்மாவுமல்ல என்று கூறி, பெருநூல் வேதம் கிடந்து தடுமாறும் வஞ்ச வெளி என்ப - பெரு நூலாகிய வேதங்கள் (இதுவெனத் துணிய மாட்டாது) கிடந்து தடுமாறுதற் கேதுவாகிய வஞ்ச வெளி என்று கூறுவர்.

வேறு என்பது எனை யென இடைச்சொற் பொருட்டாய் நின்றது. உள்ளமும் மதியும் முதலியவற்றின் என்க; மதி - அந்தக்கரணத்து ளொன்றாய புத்தி; மதியின் பேதம் - போத விகற்பம், எனினுமாம். இவையன்றி நின்ற பிறிதல்ல என்பதற்கு, இவையல்லாத வேறு பொருளும் அல்ல என்றும், இவற்றை விடுத்து வேறாக நின்ற தல்ல என்றும் பொருள் கூறலுமாம்;

ஒன்று நீயல்லை யன்றி யொன்றில்லை

என்னும் திருவாசகம் இங்கே சிந்திக்கற்பாலது. இந்நூலாசிரியர், அவையடக்கத்தில்,

அல்லையீ தல்லை யீதென மறைகளு மன்மைச்
சொல்லினாற் றுதித் திளைக்குமிச் சுந்தரன்

என்று கூறியதும் இச்செய்யுளும் கருத்தொருமையுடையவாதல் காண்க. பூதங்களும் அதுவல்ல என்றிங்ஙனம் விரித்துக்கொள்க. பிறிதல்ல என்புழிப் பன்மையொருமை மயக்கம். அல்ல என்பன பன்மை குறியாது நின்றன வென்னலுமாம். வேதங்களாலும் அரிய வொண்ணாது காந்திருத்தலின் 'வஞ்சவெளி' என்றார்; மாணிக்க வாசகப்பெருமான் 'ஒளிக்குஞ்சோரன்' எனத் திருவாய்மலர்ந்தருளியதுங் காண்க. இறைவன் இங்ஙனம் மறைகளாலும் அறிதற்கரியனாயினும் அடியார்க்கு மிக எளியனாவன் என்பதனை விளக்குவார் 'கூடல் மறுகிற் பாதங்களோவ வளையிந் தனுதி பகர்வார்' என்றார்; 'எத்தனையும் அரிய நீ எளியையானாய்' என்றார் திருநாவுக்கரசரும். இது கூடற்காண்ட மாதலும், இக்காண்டத்து முதற்படலம் கூடலாயின வரலாறுணர்த்தலும் கருதிக் 'கூடல்' எனப் பெயர் கூறினார். பாதங்கள் நோவ என்றது ஆராமை மேலிட்டுக் கூறியவாறு. நடந்து என்பது சொல்லெச்சம். ஆதி என்றமையால் மாணிக்கமும் பரியும் விற்றல் கொள்க. இந்தனுதி, வடமொழி நெடிற்சந்தி. ஆயுமவர் பகர்வாரை வெளியென்ப என முடிக்க. (௧)

சிற்சத்தி

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

திருமகள் வலக்கண் வாக்கின் சேயிழை யிடக்கண் ஞானப்
பெருமக ளுதற்க ணாகப் பெற்றுவான் செல்வங் கல்வி
அருமைவீ டளிப்பாள் யாவ ளவளுயிர்த் துணைவன் காண
ஒருமுலை மறைந்து நாணி யொசிந்தபூங் கொம்பி னின்றாள்.

(இ - ள்.) திருமகள் வலக்கண் - பூமகளை வலக்கண்ணும், வாக்கின் சேயிழை இடக்கண் - நாமகளை இடக்கண்ணும், ஞானப் பெருமகள் நுதல் கண் ஆகப் பெற்று - ஞானக் கோமகளை நெற்றிக் கண்ணுமாகப் பெற்று, வான் செல்வம் கல்வி அருமை வீடு அளிப்பாள் யாவள் - சிறந்த செல்வத்தையும் கல்வியையும் எய்துதற்கரிய வீடுபேற்றையும் அருளுபவள் யாவள், அவள் - அம்முதல்வியே, உயிர்த்துணைவன் காண - தனது உயிர்த்துணைவன் கண்டவளவில், ஒரு முலை மறைந்து - ஒரு கொங்கை மறையப்பெற்று, நாணி - நாணுற்று, ஒசிந்த பூங்கொம்பின் நின்றாள் - துவண்ட பூங்கொம்புபோல நின்றாளாவள்.

வாக்கின் சேயிழை - வாக்கிற்குரிய சேயிழை; சேயிழை - செவ்விய அணிகளை யுடையாள். ஞானப் பெருமகள் - உமை; அவள் ஞானந் தருதற்குரியளாதலை,

"ஆகமங்க ளெங்கே யறுசமயந் தானெங்கே
யோகங்க ளெங்கே யுணர்வெங்கே—பாகத்
தருள்வடிவுந் தானுமா யாண்டிலனே லந்தப்
பெருவடிவை யாரறிவார் பேசு"

என்று திருக்களிற்றுப்படியார் கூறுவது கொண்டு அறிக. இம்மூன்று சத்திகளையும் இங்ஙனமே இவ்வாசிரியர், திருநகரச் சிறப்பின்கண்,

'திரும கட்கொரு தாமரைக் கூடமே திருமான்
மரும கட்குவெண் டாமரை மாடமே ஞானத்
தரும கட்கியோ கத்தனிப் பீடமே'

என எடுத்துரைத்தமை காண்க. சிவபெருமான் ஒருவனே வெவ்வேறுருவில் வேறு வேறு பேர் பெற்று நின்று படைப் பாதித் தொழில்களை நடத்துமாறு போலச் சிவசத்தி யொருத்தியே வெவ்வே றுருவில் அவ்விறைவன் புரியுந் தொழில்கட்குத் துணையாய் நின்று, உயிர்கட்குப் போகம் வீடருளுவளென்க; இந்நூலிலே முன்,

"ஈறி லாதவ ளொருத்தியே யைந்தொழி லியற்ற
வேறு வேறுபேர் பெற்றென"

என்றும்,

"பரையாதி விருப்பறிவு தொழிலாகி யுலகமெலாம் படைத்துக் காத்து
வரையாது துடைத்து மறைத்தருளி"

என்றும் கூறப்பெற்றமையும் நோக்குக. திருமகளாற் செல்வமும், வாக்கின் சேயிழையாற் கல்வியும், ஞானப்பெருமகளால் வீடும் அளிப்பாள் என நிரனிறையாகக் கொள்க; எனவே திருமகள் முதலியோரால் அளிக்கப்படுவன வெல்லாம் சிவசத்தியால் அளிக்கப்படுவனவேயாமென்க. இவ்விரண்டு செய்யுளும் பொருளியல்பு கூறிய வாழ்த்துக்களாம். (௨)

கதிர்மதி மிலைந்த வேணிக் கண்ணுதல் வருண னேய
அதிர்கடல் வறப்பச் செய்த வாடலீ தனையா னேய
முதிர்மழை யேழின் மேலு முன்னைநான் முகிலும் போக்கி
மதுரைநான் மாடக் கூட லாக்கிய வண்ணஞ் சொல்வாம்.

(இ - ள்.) கதிர்மதி மிலைந்த வேணிக்கண்ணுதல் - ஒளி பொருந்திய சந்திரனைத் தரித்த சடையினையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள், வருணன் ஏய அதிர்கடல் வறப்பச்செய்த ஆடல் ஈது - வருணன் ஏவிய ஒலிக்கின்ற கடலை வற்றச்செய்த திருவிளையாடல் இது; அனையான் ஏய - (இனி) அவ்வருணன் ஏவிய, முதிர் மழை எழின் மேலும் - சூல் முதிர்ந்த எழு முகிலின் மேலும், முன்னை நால் முகிலும்

போக்கி - முன் விடுத்த நான்கு முகிலையும் போக விடுத்து, மதுரை - மதுரைப் பதியை, நான்மாடக்கூடல் ஆக்கியவண்ணம் சொல்வாம் - நான்மாடக் கூடலாகச் செய்தருளிய திருவிளையாடலைக் கூறுவாம்.

ஏவிய என்பன ஏயவென விகாரமாயின. ஈது, சுட்டு நீண்டது. சூல் முதிர்ந்த வென்க. முன்னைய எனற்பாலது முன்னை என நின்றது. இன்னுருபு விரித்து முன்போல என்னலுமாம். (௩)

எற்றுதெண் டிரைநீர்ச் சேர்ப்பன் றன்செய லிழுக்கி நாணம்
உற்றிரு கண்ணுஞ் சேப்ப வுடன்றெழு கோபச் செந்தீப்
பற்றிட வாகம் வெம்பிப் பரவையும் யாறும் வெந்து
வற்றிட வெகுண்டு நின்றான் மானமும் வலியுங் குன்றான்.

(இ - ள்.) எற்று தெள்திரை நீர்ச் சேர்ப்பன் - (கரையை) மோதும் தெள்ளிய அலைகளையுடைய கடற் றலைவனாகிய வருணன், தன் செயல் இழுக்கி நாணம் உற்று - தனது செயல் தவறினமையால் நாணுதலுற்று, மானமும் வலியும் குன்றான் - தன் மானமும் வன்மையும் குறையாதவனாய், இரு கண்ணும் சேப்ப உடன்று எழுகோபச் செந்தீ பற்றிட - இரண்டு விழிகளும் சிவக்க மாறுபட்டெழுந்த சினமென்னும் செந்நெருப்பு மூளுதலால், ஆகம் வெம்பி - உடல்கருகி, பரவையும் ஆறும் வெந்து வற்றிட - கடலும் நதியும் வெந்து வற்றுமாறு, வெகுண்டு நின்றான் - சீறி நின்றான்.

திரைநீர் - கடல். சேர்ப்பன் - துறைவன்; ஈண்டுத் தலைவன் என்னும் பொருட்டு. இழுக்குதலால் என்பது இழுக்கியென நின்றது. சேப்ப, சிவப்ப என்பதன் மரூஉ. கடலும் யாறும் முதலாயின அவனுக்கு உடம் பாகலின் 'ஆகம் வெம்பிப் பரவையும் யாறும் வெந்து வற்றிட' என்றார். பற்றிடுதலால்; வற்றிடுமாறு வெகுண்டு நின்றான் என்க. இறைவன் கடலை வற்றச் செய்தமை உணர்ந்த பின்னரும் பணிந்துய்தலின்றி, மாண்பிறந்த மானமும் மதமும் உடையனாயினன் என்பார் 'மானமும் வலியுங் குன்றான்' என்றார். குன்றான், முற்றெச்சம். (௪)

நளிர்புனன் மதுரை மூதூர் நாயக னாட றன்னைத்
தெளிகில னாகிப் பின்னுஞ் செழுமுகி லேழுங் கூவிக்
குளிர்கடல் வறந்த தென்னக் குடித்தெழுந் திடித்துப் பெய்யா
ஒளிவளர் மதுரை முற்று மொல்லெனக் களைமி னென்றான்.

(இ - ள்.) (அங்ஙனம் நின்ற வருணன்) நளிர் புனல் மதுரை மூதூர் நாயகன் ஆடல் தன்னைத் தெளிகிலனாகி - குளிர்ந்த புனல் சூழ்ந்த மதுரையாகிய தொல்பதியில் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவிளையாடலைத் தெளியாதவனாகி, பின்னும் - மீளவும், செழுமுகில் எழும் கூவி - செழிய எழு முகில்களையும் அழைத்து, குளிர் கடல் வறந்தது என்னக் குடித்து எழுந்து இடித்துப் பெய்யா - (நீவிர்) குளிர்ந்த கடல் வற்றியது என்று சொல்லுமாறு நீரினைக் குடித்து மேலெழுந்து

இடித்து மழையினைப் பொழிந்து, ஒளி வளர் மதுரை முற்றும் ஒல்லெனக் களைமின் என்றான் - புகழ்மிக்க மதுரைப்பதி முழுதையும் விரைந்து அழியுங்கள் என்று கூறினான்.

பெய்யா - பெய்து. ஒளி - புகழ். ஒல்லென, விரைவுக்குறிப்பு. (௫)

பொள்ளென மேக மேழும் புகுந்துபார் தெரிய முந்நீர்ப்
பள்ளமும் வறப்ப முற்றப் பருகிமெய் கருகி மின்னித்
தெள்ளருந் திசையும் வானுஞ் செவிடுறப் பிலமும் பாரும்
விள்ளமால் வரைக ளெட்டும் வெடிபட மேருச் சாய.

(இ - ள்.) மேகம் எழும் பொள்ளெனப் புகுந்து - எழுமுகிலும் விரைந்து சென்று, பார்தெரிய முந்நீர்ப் பள்ளமும் வறப்ப - நிலந்தோன்றக் கடலின் ஆழம் வற்றும்படி, முற்றப் பருகி - (நீரினை) முடியக் குடித்து, மெய் கருகி-உடல் கறுத்து, மின்னி - மின்னல் வீசி, தெள் அருந்திசையும் வானும் செவிடு உற - கண்டு தெளிதற்கரிய திசைகளும் வானும் செவிடு படவும், பிலமும் பாரும் விள்ள - பாதலமும் நிலவுலகும் பிளக்கவும், மால்வரைகள் எட்டும் வெடிபட மேருச்சாய - பெரிய மலைகள் எட்டும் வெடிக்கவும் மேருமலை சாயவும்.

பொள்ளென, விரைவுக் குறிப்பு;

"பொள்ளென வாங்கே புறம் வேரார்"

என்பது திருக்குறள். முந்நீராகிய பள்ளம் என்னலுமாம். பள்ளமும் என்பதில் உம்மை உயர்வு சிறப்பு. தெள்ளரும் - எல்லை கண்டு தெளிதலரிய. மால்வரைகள் - மேருவைச் சூழ்ந்த குலவரைகள். மேகம் ஏழும் வரைகள் எட்டும் மதுரைக் காண்டத்திற் கூறப்பட்டன; ஆண்டுக்காண்க. செவிடுற, விள்ள, வெடிபட, சாய என்னும் எச்சங்கள் வருஞ்செய்யுளில் உருமு வீழ என்பது கொண்டு முடியும். (௬)

ஊழிநாள் வெடிக்கு மண்ட கடாகத்தி னொலிபோ லார்த்துப்
பாழிவா னுருமு வீழப் பணாடவி மணிகள் சிந்தி
ஆழிநீர் ஞாலந் தாங்கு மராவுட னெளியத் திக்கிற்
சூழிமால் யானை நின்ற நிலைகெடத் துணுக்கங் கொள்ள.

(இ - ள்.) ஊழி நாள் வெடிக்கும் அண்ட கடாகத்தின் ஒலிபோல் ஆர்த்துப் பாழிவான் உருமு வீழ - ஊழிக்காலத்தில் வெடிக்கின்ற அண்ட கடாகத்தின் ஓசைபோல ஒலித்து வலிய பெரிய இடியேறுகள் விழவும், ஆழி நீர் ஞாலம் தாங்கும் அரா - கடல் நீராற் சூழப்பட்ட இந்நிலவுலகைத் தாங்குகின்ற அனந்தன், பணாடவி மணிகள் சிந்தி உடல் நெளிய - ஆயிரம் படங்களிலுமுள்ள, மணிகளைச் சிதறி உடலை நெளிக்கவும், திக்கில் - எண்டிசையிலுமுள்ள, சூழிமால் யானை - முகபடாத்தையுடைய பெரிய யானைகள், நிலை கெடத் துணுக்கம் கொள்ள - நிலையழிய நடுக்கங் கொள்ளவும்.

ஒலிபோல் ஒளியுண்டாக ஆர்த்து என்க. உரும் என்பது உகரம் பெற்று உருமு என்றாயது; இதற்கு விதி,

"ஈமும் கம்மும் உருமென் கிளவியும்
ஆமுப் பெயரும் அவற்றோ ரன்ன"

என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரமாகும். பணம் - படம்; அடவி-காடு; மிருதியைக் குறித்தது. பணாடவி, நெடிற்சந்தி. நெளிய என்பது பிறவினைப் பொருட்டாயது; உடல் நெளிய என்பதனை ஒரு சொல்லாகக்கொண்டு, அராநெளிய என்னலுமாம். யானை - திக்கயங்கள்; 'திசை முகவேழம்' என்றார் இளங்கோவடிகளும். (௭)

வெள்ளிய நீறு பூத்து முழவென வீங்கு காய்போற்
றெள்ளிய வாலி சிந்தத் திரண்டதிண் பளிக்குத் தூண்போல்
ஒள்ளிய தாரை சோர வும்பர்மீன் கணங்க ளோடுந்
துள்ளிய திரையி லாடு மீன்கணந் துடித்து வீழ.

(இ - ள்.) வெள்ளிய நீறு பூத்து முழவு என வீங்கு காய்போல் - வெண்மையான நீறு பூக்கப்பெற்று மத்தளம்போலப் பருத்த பூசனிக்காயைப்போல, தெள்ளிய ஆலி சிந்த-தெளிந்த மழைத்துளிகள் சிந்தவும், திரண்ட திண் பளிக்குத்தூண்போல்-திரட்சியாகிய வலிய பளிங்குத் தூணைப்போல,ஒள்ளிய தாரை சோர-ஒளி பொருந்திய தாரைகள் பொழியவும், உம்பர் மீன் கணங்களோடும்-மேலிடத்துள்ள உடுக்களாகிய மீன் கூட்டங்களோடு, துள்ளிய திரையில் ஆடும் மீன்கணம் துடித்து வீழ-மேலெழுந்து வீசிய அலையின் கண் விளையாடும் மீன் கூட்டங்களும் துடித்து வீழவும்.

'வெள்ளிய நீறுபூத்து முழவென வீங்கு' என்னும் அடையால் பூசனிக்காய் என்பதாயிற்று. ஆலி - ஆலங்கட்டியுமாம்.

"வெள்ளிவெண், கோல்நிரைத்தன போற்கொழுந் தாரைகள்"
"வானம், நீர்த்திரள் பளிக்குத் தூணி சொரிந்திட"

என்னும் சிந்தாமணித் தொடர்கள் இங்கு ஒப்பு நோக்கற் பாலன. பருமனைக் குறிக்கத் 'தூண்போல்' என்றார். உம்பர் - மேலிடம்; விசும்பிற்காயிற்று. (௮)

ஆர்த்தெழு கொண்மூ வேழுஞ் சராசர மனைத்துஞ் சூழ்ந்து
போர்த்தன ஞால முண்ணப் புக்கதோர் வடிவங் கொண்ட
தீர்த்தனில் விசும்பும் பாருந் திசைகளுந் தெரியா வாகப்
பார்த்தகண் ணுழையா வாகப் பரந்திருள் கான்ற வன்றே.

(இ - ள்.) ஆர்த்து எழு கொண்மூ எழும் - ஆரவாரித்து எழுந்த எழு மேகங்களும், சர அசரம் அனைத்தும் சூழ்ந்து போர்த்தன - இயங்கியற் பொருளும் நிலையியற் பொருளுமாகிய அனைத்தையும் வளைந்து மூடினவாய், ஞாலம் உண்ணப் புக்கது ஓர் வடிவம் கொண்ட தீர்த்தனில் - உலகத்தை அழிக்கப் புகுந்ததாகிய ஒப்பற்ற வடிவத்தினைக் கொண்ட இறைவனைப்போல, விசும்பும் பாரும் திசைகளும்

தெரியாவாக - விண்ணும் மண்ணும் திசைகளும் தோன்றாதவாறும், பார்த்தகண் நுழையாவாக - நோக்கிய கண்கள் (இருட் செறிவால் உள்) நுழையாதவாறும், பரந்து இருள் கான்ற - பரவி இருளைத் தோற்றுவித்தன.

மேல் இரண்டு செய்யுளிலும் போந்த செயவெ னெச்சங்களை, இச்செய்யுளிலுள்ள 'ஆர்த்தெழு' என்பது கொண்டேனும், 'போர்த்தன' என்பது கொண்டேனும் முடிக்க. போர்த்தன, முற்றெச்சம். வடிவம் - பிரளயகால உருத்திரவடிவம். அன்று, ஏ அசைகள். (௯)

பைஞ்சுட ரெறிக்கும் பச்சை காரொளி பரப்பு நீலம்
புஞ்சவா ளுடுக்க ளன்ன நித்திலம் பொன்னங் குப்பை
செஞ்சுடர் மணிக டுப்புச் சிதறுவ கணவ ரோடும்
விஞ்சையர் மகளி ரூடி வெறுத்தெறி கலன்கள் போல.

(இ - ள்.) பைஞ்சுடர் எறிக்கும் பச்சை - பசிய ஒளியினை வீசும் மரகதங்களையும், கார் ஒளி பரப்பும் நீலம் - கரிய ஒளியினை வீசும் நீலமணிகளையும், புஞ்சம் வாள் உடுக்கள் அன்ன நித்திலம் - திரண்ட ஒள்ளிய விண் மீன்களை யொத்த முத்துக்களையும், பொன்னம் குப்பை - பொற்குவியலையும், செஞ்சுடர் மணிகள் - சிவந்த ஒளியினையுடைய மாணிக்க மணிகளையும், துப்பு - பவளங்களையும், விஞ்சையர் மகளிர் கணவரோடும் ஊடி - விஞ்சையரின் மகளிர்கள் நாயகரோடும் புலந்து, வெறுத்து எறிகலன்கள் போலச் சிதறுவ - வெறுப்புற்று எறிகின்ற அணிகள் போலச் சிந்தாநின்றன.

புஞ்சம் - திரட்சி. பொன்னம், அம் சாரியை. விசும்பினின்று வீழ்தலால் விஞ்சையர் மகளிரைக் கூறினர். எழு மேகங்களுள் சம்வர்த்தம் என்பது மணிகளையும், புட்கலாவர்த்தம் என்பது பொன்னையும் பொழிவனவா மென்க. (௰)

கடியகா லுதைப்பப் பெய்யுங் கடுஞ்செல வெழிலி மாடக்
கொடியநீ ணகரைச் சூழ்ந்து புதைத்தலுங் கோலொன் றோச்சிப்
படியெலாம் புரக்குங் கோனு நகருளார் பலரு ஞாலம்
மடியுநா ளிதுவே யென்று மயங்கின ருயங்கி னாரே.

(இ - ள்.) கடியகால் உதைப்ப - வேகமாகிய காற்று அடித்துத் தாக்க, பெய்யும் கடுஞ்செலவு எழிலி - மழையைப் பொழியும் கடிய செலவினையுடைய மேகங்கள், கொடியமாட நீள் நகரைச் சூழ்ந்து புதைத்தலும் - கொடிகளையுடைய மாடங்கள் நெருங்கிய நீண்ட நகரைச் சூழ்ந்து மூடிய வளவில், கோல் ஒன்று ஓச்சி படி எலாம் புரக்கும் கோனும் - தனிச் செங்கோல் நடாத்தி உலக மனைத்தையும் காக்கும் அபிடேக பாண்டியனும், நகர் உளார் பல்ரும் - நகரத்திலுள்ளவர் பலரும், ஞாலம் மடியும் நாள் இதுவே என்று மயங்கினர் உயங்கினர் - உலகம் அழியும் நாள் இதுவே யென்று மன மயங்கி வாடினார்கள்.

கொடிய, கொடி யென்னும் பெயரடியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம். கோல் ஒன்று ஓச்சல்-தனிச்செங்கோல் செலுத்தல்: பொதுவறப்புரத்தல். உயங்குதல் - வாடுதல். மயங்கினர், வினையெச்சப் பொருட்டாயது. (௧௧)

கண்ணுதல் மூர்த்தி தானே யின்னமுங் காக்கு மென்னாப்
புண்ணிய நகரா ரோடும் பொருக்கெனக் கோயி லெய்தி
விண்ணிழி விமான வாழ்க்கை விடையவ னடிக்கீழ் வீழ்ந்தான்
அண்ணலா ராடன் முன்னு மறிந்துகை கண்ட வேந்தன்.

(இ - ள்.) அண்ணலார் ஆடல் முன்னும் அறிந்து கைகண்ட வேந்தன்-சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவிளையாடலை முன்னரும் உணர்ந்து கைவந்த பாண்டி மன்னன், கண்ணுதல் மூர்த்தி தானே இன்னமும் காக்கும் என்னா - நெற்றியிற் கண்ணையுடைய அவ்விறைவனே இன்னமும் காத்தருளுவனென்று, புண்ணிய நகராரோடும் பொருக்கெனக் கோயில் எய்தி - அறம் மிகுந்த நகரத்திலுள்ளவரோடும் விரைந்து திருக்கோயிலை யடைந்து, விண் இழி விமான வாழ்க்கை விடையவன் அடிக்கீழ் வீழ்ந்தான் - வானுலகினின்றும் இறங்கிய விமானத்தின்கண் அமர்ந்தருளும் இடப ஊர்தியையுடைய சொக்கலிங்க மூர்த்தியின் திருவடியின்கீழ் விழுந்தான்.

முதற்கண் உலக மழியுங்கால மென்று மயங்கிய பாண்டியன், இறைவன் திருவிளையாடலை முன் அறிந்து வைத்தவனாகலின் தெளிவுற்றுக் கோயிலை யடைந்தானென்க. தானே, தான் அசை; ஏ தேற்றம். இன்னமும், உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சம். புண்ணியம் நகருக்கு அடை. பொருக்கென, விரைவுக்குறிப்பு. (கஉ)

விடையினை யால முண்ட மிடற்றினை கங்கை தாங்குஞ்
சடையினை கூற்றை வென்ற தாளினை மேருச் சாபப்
படையினை யடியேந் துன்பப் பாட்டினை நீக்கி யாளும்
நடையினை யாகி* யெங்க ணல்லுயிர் காத்தல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) விடையினை - இடபவூர்தியையுடையாய், ஆலம் உண்ட மிடற்றினை - நஞ்சை யுண்டருளிய திருமிடற்றினை யுடையாய், கங்கை தாங்கும் சடையினை - கங்கையைத் தாங்கிய சடையினையுடையாய், கூற்றை வென்ற தாளினை - கூற்றுவனை உதைத்த திருவடியையுடையாய், மேரு சாபப்படையினை - மேருமலையாகிய விற்படையையுடையாய், அடியேம் துன்பப்பாட்டினை நீக்கி ஆளும் நடையினையாகி - அடியேங்களின் அல்லற்பாட்டினைப் போக்கி ஆளுகின்ற அருட் செயலை உடையையாகி, எங்கள் நல் உயிர் காத்தல் வேண்டும் - எங்கள் இனிய உயிர்களைப் பாதுகாத்தருளல் வேண்டும்.

விடையினை, ஆலமுண்ட மிடற்றினை, கங்கை தாங்குஞ் சடையினை, கூற்றை வென்ற தாளினை, மேருச்சாபப் படையினை என்னும் பெயர்கள், அடியேங்களின் துன்பத்தைப் போக்கிக் காத்தருள வல்லாய் என்னும் கருத்தோடு கூடிய விசேடியங்கள் ஆகலின் கருத்துடையடைகோளியணி. விடையினை முதலியவற்றில் இன் சாரியை, ஐ முன்னிலை விகுதி. துன்பம் என்னும் பண்புப்பெயர் பாடு என்னும்

(பா - ம்.) *நடையினையாகில்.

விகுதி பெற்று ஒரு சொல்லாய்த் தொழிற்பெயராயிற்று. தேவரீர்க்குத் தொண்டு செய்து பேரின்ப வாழ்வெய்துதற்குரிய உயிரென்பார் 'நல்லுயிரி' என்றாரென்க. ()

என்னலுந் தென்னர்க் கென்று மெய்திய விடுக்கண் டீர்க்கும்
முன்னவன் முன்போ னான்கு முகிலையு நோக்கி யின்ன
தொன்னக ரெல்லை நான்குஞ் சூழ்ந்துநான் மாட மாகி
வின்னெடு மாரி* யேழும் விலக்குமி னெனவி டுத்தான்.

(இ - ள்.) என்னலும் - என்று முறையிட்ட வளவில், தென்னர்க்கு எய்திய இடுக்கண் என்றும் தீர்க்கும் முன்னவன் - பாண்டியர்களுக்கு உண்டாகும் துன்பங்களை எப்பொழுதும் போக்கி யருளும் முன்னவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், நான்கு முகிலையும் முன்போல் நோக்கி - நான்கு முகில்களையும் முன்போலவே பார்த்து, இன்ன தொல் நகர் எல்லை நான்கும் சூழ்ந்து - இந்தத் தொன்று தொட்டுள்ள மதுரைப் பதியின் நான்கெல்லையையும் வளைந்து, நான் மாடம் ஆகி - நான்கு மாடங்களாகி, வில் நெடு மாரி எழும் விலக்குமின் என விடுத்தான் - வில்லினையுடைய நீண்ட எழு முகில்களையும் விலக்குங்கள் என்று விடுத்தருளினான்.

வேந்தன் காத்தல் வேண்டும் என்னலும் என மேலிரண்டு செய்யுட்களோடு இயைத்து ஒரு தொடராக்குக. சோமசுந்தரக்கடவுள் இப்பொழுது இத்துன்பத்தைப் போக்குவது புதுமை யன்றென்பார் 'தென்னர்க் கென்றும் எய்திய இடுக்கண் தீர்க்கும் முன்னவன்' என்றார். முன்போல் என்றது முந்திய திருவிளையாடலைச் சுட்டிற்று. (கச)

வந்துநான் மாட மாகி வளைந்துநாற் றிசையுஞ் சூழ்ந்து
சந்துவாய் தெரியா தொன்றித் தாமொரு குடிலாய் மாடப்
பந்திகோ புரஞ்செய் குன்றங் கால்கள்போற் பரிப்பப் போர்த்த
இந்துவார் சடையோ னேய வெழிலிமா நகர மெங்கும்.

(இ - ள்.) இந்துவார் சடையோன் ஏய எழிலி - சந்திரனை யணிந்த நீண்ட சடையினையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள் ஏவிய முகில்கள், வந்து நான் மாடமாகி வளைந்து - வந்து நான் மாடமாய் வளைந்து, நால் திசையும் சூழ்ந்து சந்துவாய் தெரியாது ஒன்றி - நான்கு திசைகளிலும் சூழ்ந்து பொருத்துவாய் தோன்றாது ஒன்றுபட்டு, தாம் ஒரு குடிலாய் - தாம் ஒரு குடிசையாகி, மாடப் பந்தி கோபுரம் செய் குன்றம் கால்கள் போல் பரிப்ப - மாடவரிசைகளும் கோபுரங்களும் கட்டுமலைகளுமாகிய இவைகள் தூண்களைப்போல நின்று தாங்க, மாநகரம் எங்கும் போர்த்த - பெருமையுடைய அந்நகர முழுதையும் மறைத்தன.

சந்துவாய் - கூடுமிடம். தெரியாது - தோன்றுவாறு. பரிப்பக் குடிலாய்ப் போர்த்த என்க. குடில் என்றது ஈண்டு மேற்கூரையை. மாடப்பந்தி முதலிய

(பா - ம்.) * இந்நெடுமாரி.

வற்றில் எண்ணும்மை விரிக்க. போர்த்த, அன்பெருத முற்று. எய, எவிய என்பதன் விகாரம். (கரு)

அன்னநான் மாடத் துள்ளு நகருளா ரமைச்சர் வேந்தன்
தன்னநாற் கருவித் தானை சராசரம் பிறவுந் தாழ்ந்து
முன்னைநா டனினு மின்ப மூழ்கிநன் கிருந்தா ரூழிற்
பொன்னனாள் பாகன் ருளிற் புக்கமர்ந் திருந்தா ரொத்தார்.

(இ - ள்.) அன்னநான் மாடத்துள்ளும் - அந்த நான்கு மாடங்களினுள்ளும், நகருளார் அமைச்சர் வேந்தன் - நகரிலுள்ளவரும் மந்திரிகளும் மன்னனும், தன்ன நால் கருவித்தானை - அவனுடைய நால்வகைப்பட்ட கருவியாகிய சேனைகளும், சர அசரம் பிறவும் தாழ்ந்து - இயங்குவனவும் நிற்பனவுமாகிய பிறவுயிர்களும்தங்கி, முன்னை நாள் தனினும் இன்பம் மூழ்கி நன்கு இருந்தார் - முன்னாளினும் இன்பக் கடலிற் றிளைத்து நன்றாக இருந்தனர் (ஆதலின் அவர்), ஊழின் - முறைப்படி, பொன்னனாள் பாகன் தாளில் புக்கு அமர்ந்து இருந்தார் ஒத்தார் - உமைபாகனாகிய சிவபெருமானது திருவடி நீழலிற் புகுந்து மகிழ்ச்சியுடனிருப்பவரை ஒத்தனர்.

தன்ன என்பதில் அகரம் ஆறனுருபு, னகரம் விரித்தல். அவன் றன்னுடைய வென்க. கருவித்தானை, இருபெயரொட்டு. பிறவும் என்பதிலுள்ள உம்மையை நகருளார் முதலிய வற்றோடும் கூட்டுக. தாழ்தல் - தங்குதல். முன்னைநாள் என்பதனை முன்னாட்களெனப் பொதுவாகக்கொள்க; வருணன்விட்ட கடலை வற்றச் செய்த நாள் என்பாருமுளர். ஆகலின் அவர் என வருவிக்க. சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியால் இருவினை யொப்பு முதலியன எய்தப்பெற்று அடைய வேண்டுவதாகலின், ஊழிற்புக்கமர்ந்திருந்தார் என்றார். (கசு)

கழைகெழு வரையி னுச்சி கவிழ்கின்ற புயல்போற் கார்சூழ்ந்
திழைமணி மாடத் தும்ப ரெறிதுளி யுடைந்து துள்ளத்
தழைகடல் வறப்ப வாங்கித் தம்முடல் வறப்பப் பெய்து
மழைகளும் வெள்கி நின்ற வருணனும் வெள்கி நின்றான்.

(இ - ள்.) கழை கெழுவரையின் உச்சி கவிழ்கின்ற புயல்போல் - மூங்கில்கள் நிறைந்த மலையின் உச்சியிற் பெய்கின்ற மழை உடைந்து சிதறுதல்போல, கார் சூழ்ந்து இழைமணி மாடத்து உம்பர் எறிதுளி உடைந்து துள்ள - (சிவபிரான் விடுத்த நான்கு) முகில்களாற் சூழ்ந்தியற்றப்பட்ட அழகிய மாடத்தின்மேல் எறியப்படுகின்ற துளிகள் உடைந்து சிதற, தழை கடல் வறப்ப வாங்கித் தம் உடல் வறப்பப் பெய்து-நீர் நிரம்பிய கடலானது வறளுமாறு நீரினை முகந்து தமது உடல் பசையறுமாறு பொழிந்து, மழைகளும் வெள்கி நின்ற - (வருணன் விடுத்த) முகில்களும் வெள்குற்று நின்றன; வருணனும் வெள்கி நின்றான் - வருணனும் நாணமுற்று நின்றான் எ-று.

முகந்த நீரைக்கவிழ்ப்பது போன்று ஒருங்கு பொழியும் மழை யென்பார் 'கவிழ்கின்ற புயல்' என்றும், கடுவிசையுடன் வீழ்க்கப்படும் துளியென்பார் 'எறிதுளி'

என்றும் கூறினர். புயல் மழை யென்னும் பொருள் தருதலை 'புயலென்னும் வாரி' என்பதனு னறிக. இழை - இயற்றப்பட்ட. மழைகள் வெள்குதல் நாணுதலும், வெண்ணிறமாதலும். வருணன் வெள்குதலாவது உளங்கூசுதல். (கஎ)

நடுங்கினன் கழிந்த வச்ச நாணமீ தூர மானம்
ஒடுங்கின னுள்ளத் துள்ளோ ருவகைவந் தெய்தப் பொற்பூத்*
தடங்கரை குறுகா முன்னோய் தணிந்துபின் றோய்ந்து பாசம்
மடங்கினன் மடங்கா வன்பின் வள்ளலைப்† பூசை செய்வான்.

(இ - ள்.) (அங்ஙனம் நின்ற வருணன்) நடுங்கினன் - உடல் நடுங்கி, கழிந்த அச்சம் நாணம் மீதூர - மிகுந்த அச்சமும் நாணமும் மிக, மானம் ஒடுங்கினன் - மானம் குறைந்து, உள்ளத்துள் ஓர் உவகை வந்து எய்த - மனத்தின்கண் ஒரு மகிழ்ச்சி வந்து பொருந்த, பொற்பூத்தடம் கரை குறுகாமுன் - பொற்றாமரை வாவியின் கரையை அடைதற்கு முன்னரே, நோய் தணிந்து - பிணி நீங்கப்பெற்று, பின் தோய்ந்து - பின் நீராடி, பாசம் மடங்கினன் - பாசத்தின் வலி மடங்கப்பெற்று, மடங்கா அன்பின் வள்ளலைப் பூசை செய்வான் - குறையாத அன்புடன் வள்ளலாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளைப் பூசிக்கத் தொடங்கினான்.

கழிந்த, கழி என்னும் உரிச்சொல்லடியாக வந்த பெயரெச்சவினை. மீதூர்தல் - மேன்மேல் அடர்தல். மானம் - தாழாமை. முன்பில்லதோர் உவகை யென்பார் 'ஓர் உவகை' என்றார். தடங்கரை குறுகி அங்ஙனங் குறுகு முன்னே நோய் தணிந்து என விரிக்க. குறுகுமுன் - குறுகுதற்கு முன்; குறுகாமுன் என வழக்குப் பற்றி வந்தது; பண்புத் தொகையுமாம். நோய் என்றது முதற் காண்டத்து இறுதிப் படலத்திற் கூறிய வயிற்று நோயை. பாசம் - ஆணவம் முதலியன. நடுங்கினன், ஒடுங்கினன், மடங்கினன் என்பன முற்றெச்சங்கள். (கஅ)

புனிதநீ றாடிக் கண்டி பூண்டுவான் கங்கை யாதி
வனிதையர் பசும்பொற் கும்ப வாசநீர் வடித்து நீட்டப்
பனிமலர் சந்தங் கந்த மணிக்கலன் பசும்பொன் னாடை
இனையன பிறவு மீன்று கற்பக மெடுத்துக் காட்ட.

(இ - ள்.) புனித நீறு ஆடி - தூய திருநீறு தரித்து, கண்டிபூண்டு - உருத்திராக்க வடம் அணிந்து, வான் கங்கை ஆதி வனிதையர் - ஆகாயகங்கை முதலிய மாதர்கள், பசும்பொன் கும்பம் வாசநீர் வடித்து நீட்ட - பசும்பொன்னாலாகிய கலசத்தில் மணம் கலந்த நீரினை வடித்துத் தரவும், பனிமலர் சந்தம் கந்தம் மணிக்கலன் பசும்பொன் ஆடை இனையன பிறவும் ஈன்று - குளிர்ந்த மலரையும் சந்தனத்தையும் ஏனைய மணப்பொருள்களையும் மணிக்கலன்களையும் பசிய பொன்னாடை

(பா - ம்.) * உவகைவந்தேமக்கஞ்சத். †அடங்கின னடங்கா வன்பினண்ணலை.

யையும் இவைபோன்ற பிறவற்றையும் பெற்று, கற்பகம் எடுத்துக்காட்ட - கற்பகத் தரு எடுத்துக் கொடுக்கவும் எ - று.

கந்தம், ஆகுபெயர். சந்தம் முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் என்க. (கக)

ஐங்கனி யமுத மைந்து கௌவிய மமுதா தூபஞ்
செங்கதிர் விளக்க மின்ன தேவரான் கொடுப்பச் சேற்கண்
நங்கைதன் பதியைப் பூசித் தாயிர நாமங் கூறிப்
பைங்கதிர் முத்தஞ் சாத்தித் தொழுதடி பணிந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) ஐங்கனி அமுதம் ஐந்து கௌவியம் அமுது தூபம் செங்கதிர் விளக்கம் இன்னதேவர் ஆன் கொடுப்ப - ஐந்து கனிகளையும் ஐந்து கௌவியங்களையும் திருவமுதையும் தூபத்தையும் செவ்வொளியினை யுடைய தீபத்தையும் இவை போன்ற பிறவற்றையும் காமதேனு வழங்கவும், சேல் கண் நங்கைதன் பதியைப் பூசித்து - அங்கயற்கண்ணம்மையின் நாயகராகிய சோம சுந்தரக் கடவுளைப் பூசித்து, ஆயிரம் நாமம் கூறிப் பைங்கதிர் முத்தம் சாத்தி - ஆயிரம் திருநாமங்களையும் கூறிப் பசிய ஒளியையுடைய முத்துக்களைச் சாத்தி, தொழுது அடிபணிந்து நின்றான் - திருவடியை வணங்கிக் கும்பிட்டு நின்றான்.

ஐங்கனி - வாழைக்கனி முதலியன. ஐந்து என்பதனை அமுதத்தோடும் கௌவியத்தோடும் கூட்டுக. இன்ன, குறிப்பு வினைப்பெயர். ஒரு திருப்பெயருக்கு ஒரு முத்தாகச் சாத்தி என்க. (உ0)

அருச்சனை யுவந்த வாதி யமலனீ யாது வேண்டிற்
றுரைத்தியென் றேத நீர்க்கோ னொல்லைதாழ்ந் தொன்றி னாலுங்
கரைத்திட வரிய விந்தக் கடியவென் வயிற்று நோய்நின்
திரைத்தட மாடு முன்னே* தீர்ந்திடப் பெற்றே னெந்தாய்.

(இ - ள்.) அருச்சனை உவந்த ஆதி அமலன் - அவன் பூசனையை மகிழ்ந்து ஏற்ற முதல்வனாகிய சொக்கலிங்கக் கடவுள், நீ வேண்டிற்று யாது உரைத்தி என்று ஓத - நீ விரும்பியது யாது அதனை உரைப்பாயென்று கூற, நீர்க்கோன் - கடற் றலைவனாகிய வருணன், ஒல்லை தாழ்ந்து - விரைவில் வணங்கி, எந்தாய் - எந்தையே, ஒன்றினாலும் கரைத்திட அரிய - ஒன்றாலும் போக்குதற்கரிய, இந்தக்கடிய என் வயிற்று நோய் - இந்தக் கொடிய எனது வயிற்று நோயானது, நின் திரைத்தடம் ஆடும் முன்னே தீர்ந்திடப் பெற்றேன் - உன்னுடைய அலைகளையுடைய பொற்றா மரை வாவியில் ஆடுதற்கு முன்னே நீங்கப் பெற்றேன்.

ஒன்றினாலும் - மணிமந்திரம் மருந்து என்பவற்றுள் எதனாலும். அரிய கடிய நோய் என்க (உக)

(பா - ம்.) * ஆடியின்னே.

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

வேதமுதற் கலைகாட்சி முதலளவை விரிஞ்சன்முதல் விண்ணோர் செய்யுஞ்
சோதனையு ளகப்படாச் சோதியுனைச் சோதிக்கத் துணிந்தே னந்தோ
பேதைமையே னிடத்தென்ன குணங்கண்டென் பிணிதீர்த்தென் பெற்றா யாசை
கோதமிலாய் குற்றமே குணமாகக் கொள்வதுநின் குணமோவையா.

(இ - ள்.) வேதம் முதல்கலை - மறைமுதலிய கலைகளுள்ளும், காட்சி முதல் அளவை - காட்சி முதலிய எனை அளவைகளுள்ளும், விரிஞ்சன் முதல் விண்ணோர் செய்யும் சோதனையுள் - பிரமன் முதலிய தேவர்கள் செய்யும் ஆராய்ச்சியுள்ளும், அகப்படாச் சோதி - அகப்படாத ஒளி வடிவினனே, அந்தோ உனைச் சோதிக்கத் துணிந்தேன்-ஐயோ நின்னை (ஒன்றுக்கும் பற்றாத யானும்) ஆராயத் துணிந்தேனே, பேதைமையேன் இடத்து என்ன குணம் கண்டு என் பிணிதீர்த்து என் பெற்றாய் - அறிவிலியாகிய என்னிடத்து என்ன குணநலத்தினைக் கண்டு எனது நோயைப் போக்கி அதனால் என்ன பேறு பெற்றனை, ஆசை கோதம் இலாய் - விருப்பு வெறுப் பில்லாதவனே, ஐயா - ஐயனே, குற்றம் குணமாகவே கொள்வது நின்குணமோ - அடியார் செய்யும் குற்றங்களைக் குணமாகவே கொள்வது நினது அருட் குணமோ.

வேதமுதற்கலை - உரையளவை. காட்சி முதலியவற்றிற்கு எய்தாதவற்றை யும் உணர்த்தலின் உரையளவையை வேறு பிரித்தோதினர். கலையானும் அளவை யானும் விண்ணோர் செய்யும் சோதனை எனலுமாம்;

"மறையினா லயனால் மாலால் மனத்தினால் வாக்கால் மற்றும்
குறைவிலா வளவி னாலுங் கூறொணா தாகிநின்ற
இறைவனார்"

என்று சிவஞானசித்தியார் கூறுவது காண்க. எத்தனையும் அரிய உன்னை இறப்ப இழிந்த யானும் சோதிக்கத் துணிந்தேனே என்றிரங்கி 'அந்தோ' என்றான். 'ஒழுக் கம் அன்பு அருள் ஆசாரம் உபசாரம் உறவு சீலம், வழுக்கிலாத்தவம் தானங்கள் வந்தித்தல் வணங்கல் வாய்மை, அழுக்கிலாத்துறவு அடக்கம் அறிவொடு அர்ச்சித் தல்' முதலியவற்றுள் ஒன்றும் உடையனல்லேன் என்பான் 'என்ன குணங்கண்டு' என்றான். என்ன குணங்கண்டு என்பிணி தீர்த்தாய், பிணிதீர்த்து என் பெற்றாய் என விரிக்க. கோதம், குரோதம் என்பதன் சிதைவு.

"யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்"

"குன்றே யனைய குற்றங்கள் குணமா மென்றே நீ கொண்டால்"

என்னும் மணிவாசகங்கள் இங்கே சிந்திக்கற்பாலன. (உஉ)

பொன்னகரான் காலந்தாழ்த் தினையருச்சித் தயர்ச்சியொடும் போன வாறும்
என்னெனயான் வினவியதும் வலாரியிறை கொடுத்ததுமவ் விலறக்கு நேர்யான்
பின்னைவினா யதுமவன்சொல் வழியுன்னைச் சோதித்த பெற்றி தானும்
முன்னவனே யுன்னருளா லென்பிணிக்கு மருந்தாகி முடிந்த தன்றே.

(இ - ள்.) பொன் நகரான் காலம் தாழ்த்து உனை அருச்சித்து அயர்ச்சி யொடும் போனவாறும் - பொன்னுலகை யுடையவனாகிய இந்திரன் காலந் தாழ்த்து உன்னைப் பூசித்தலால் மனக் கவலையோடு போன தன்மையும், என் என யான் வினவியதும் - (அவ்வயர்ச்சிக்குக் காரணம்) யாது என யான் வினவியதும், வலாரி இறை கொடுத்ததும் - இந்திரன் விடை இறுத்ததும், அவ்விறைக்கு நேர் - அவ்விடைக்கு நேராக, யான் பின்னை வினயதும் - யான் பின்பு வினவியதும், அவன் சொல் வழி உன்னைச் சோதித்த பெற்றி தானும் - (அதற்கு விடையாக) அவன் கூறிய நெறியினின்று நின்னைச் சோதித்த தன்மையும் ஆகிய இவை யனைத்தும், முன்னவனே உன் அருளால் என் பிணிக்கு மருந்து ஆகி முடிந்தது - முதல்வனே நின் திருவருளால் எனது நோய்க்கு மருந்தாய் முடிந்தது.

முடிந்தது, பன்மையிலொருமை. தான், அன்று, ஏ என்பன அசைகள். (உங)

ஆறுமதி முடியணிந்த வருட்கடலே வயிற்றுநோ யன்றி மேனாள்
மாறுபடு மிருவினையு மலவலியுங் கெடவீட்டின் வழியும் பெற்றேன்
வேறினிமந் திரமென்னை மணியென்னை மருந்தென்னை மெய்ம்மை யாகத்
தேறுமவர்க் கிப்புனித தீர்த்தமே பிணியனைத்துந் தீர்ப்ப தன்றே.

(இ - ள்.) ஆறுமதி முடி அணிந்த அருட் கடலே - கங்கையையும் சந்திரனையும் முடியிற் றரித்த கருணைக் கடலே, வயிற்று நோய் அன்றி - என் வயிற்று நோயே அல்லாமல், மேல் நாள் மாறுபடும் இருவினையும் மல வலியும் கெட வீட்டின் வழியும் பெற்றேன் - அநாதியே என்னுடன் மாறுபட்ட இருவினைகளும் ஆணவ மலத்தின் வலியும் கெட வீட்டு நெறியையும் அடைந்தேன்; வேறு இனி மந்திரம் என்னை மணி என்னை மருந்து என்னை - இனி வேறு மந்திரம் எதற்கு மணி யாதினுக்கு மருந்து எதன் பொருட்டு, மெய்ம்மையாகத் தேறுமவர்க்கு - உண்மையாகத் தெளிய வல்லோருக்கு, இப்புனித தீர்த்தமே - இந்தத் தூய தீர்த்தமே, பிணி அனைத்தும் தீர்ப்பது - நோய் முற்றும் போக்குவதாகும்.

மந்திரம் மணி மருந்து என்பன நோய் தீர்த்தற்குரியன; இறைவன் சார்பானே எல்லா நோயும் நீங்குமென்றார்.

"மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்து மாகித்
தீராநோய் தீர்த்தருள வல்லான்"

என ஆளுடைய அரசுகள் கூறுமாறுங் காண்க. என்னை - எற்றிற்கு என்னும் பொருட்டு. (உச)

[வேறு]

அடியனேன் முன்னஞ் செய்த வபராத மிரண்டுந் தீரும்
படிபொறுத் தருள்வா யென்று பன்முறை பரவித் தாழ்ந்து
மடிவிலா மகிழ்ச்சி பொங்க வரங்களுஞ் சிறிது வேண்டிக்
கடியதன் னகரம் புக்கான் குடதிசைக் காவல் வேந்தன்.

(இ - ள்.) அடியனேன் முன்னம் செய்த அபராதம் இரண்டும் தீரும்படி பொறுத்தருள்வாய் என்று - அடியேன் முன் செய்த குற்ற மிரண்டும் நீங்குமாறு பொறுத்தருள வேண்டுமென்று, பல் முறை பரவித் தாழ்ந்து - பல முறை துதித்து வணங்கி, மடிவு இலா மகிழ்ச்சி பொங்க - அழிவில்லாத மகிழ்ச்சி மேலிட, சிறிது வரங்களும் வேண்டி - சில வரங்களையும் விரும்பிப் பெற்று, கடியதன் நகரம் புக்கான் - காவலையுடைய தனது நகரத்திற் புகுந்தான்; குடதிசைக் காவல் வேந்தன் - மேற்றிசைக் காவலனாகிய வருணன்.

அபராதம் இரண்டு - மதுரையை யழிக்கக் கடலை யேவியதும், முகில்களை யேவியதும். வேண்டிப்பெற்று என விரிக்க. கடிய, குறிப்புப் பெயரெச்சம். வேந்தன் என்பதனை மேல் உக-ம் செய்யுளிலுள்ள நீர்க்கோன் என்பதனோடு கூட்டி, வேந்தனாகிய நீர்க்கோன் என்க. (உரு)

வன்றிறல் வருணன் விட்ட மாரியை விலக்க வீசன்
மின்றிகழ் சடையி னின்று நீங்கிய மேக நான்குங்
குன்றுபோ னிவந்து நான்கு கூடமாக் கூட லாலே
அன்றுநான் மாடக் கூட லானதான் மதுரை மூதூர்.

(இ - ள்.) வன்திறல் வருணன் விட்ட மாரியை விலக்க - மிக்க வலியினையுடைய வருணன் ஏவிய முகில்களைத் தடுக்கும் பொருட்டு, ஈசன் மின்திகழ் சடையினின்று நீங்கிய மேகம் நான்கும் - இறைவனது மின்போல விளங்கும் சடையினின்று நீங்கிய நான்கு முகில்களும், குன்றுபோல் நிவந்து நான்கு கூடமாக் கூடலால் - மலைபோல உயர்ந்து நான்கு மாடமாகக் கூடுதலால், மதுரை மூதூர் அன்று நான் மாடக் கூடல் ஆனது - மதுரையாகிய பழைய பதியானது அந்நாள் தொட்டு நான்மாடக் கூடல் என்னும் பெயருடையதாயிற்று.

வன்றிறல், ஒருபொருட் பன்மொழி. ஆக வென்பது ஈறு தொக்கது. அன்று தொட்டென்க. ஆல், அசை. (உசு)

ஆகச் செய்யுள் கஙஙஉ.

இருபதாவது

எல்லாம்வல்ல சித்தரான படலம்

[கலிநிலைத்துறை]

சத்த நான்மறைப் பொருள்வரை தள்ளுநீண் முடிமேல்
வைத்த கார்கணுன் மாடமாய் மதுரைமேல் வருணன்
உய்த்த மாரியைத் தடுத்தவா றுரைத்துமே றுயர்த்தோர்
சித்த ராய்விளை யாடிய செயல்சிறி துரைப்பாம்.

(இ - ள்.) சத்தம் நான் மறைப்பொருள் வரைதள்ளும் நீள்முடிமேல் வைத்த- ஒலி வடிவாகிய நான்கு மறைகளின் பொருளினெல்லையைக் கடந்த நீண்ட திருமுடியின்கண் வைத்த, கார்கள் நான்மாடமாய் - முகில்கள் நான்கு மாடங்களாகி, மதுரைமேல் வருணன் உய்த்த மாரியைத் தடுத்தவாறு உரைத்தும் - மதுரையின் மேல் வருணன் ஏவிய முகில்களை விலக்கிய திருவிளையாடலைக் கூறினேம்; ஏறு உயர்த்தோர் - (இனி) இடபக்கொடியையுயர்த்திய சொக்கலிங்க மூர்த்தி, சித்தராய் விளையாடிய செயல் சிறிது உரைப்பாம் - எல்லாம் வல்ல சித்தராகி விளையாடிய திருவிளையாடலைச் சிறிது கூறுவாம்.

மறைப்பொருள் - மறை கூறும் பொருள். தள்ளுதல் - தாண்டி நிற்றல். மாடமாய்த் தடுத்தவாறு என்க. உரைத்தும், தனித்தன்மைப் பன்மை இறந்த கால முற்று. அறிந்தவாறென்பார் 'சிறிது' என்றார். (க)

தேட ருங்கதிர் மணிமுடிச் செழியனும் பாண்டி
நாட ருந்திரு வெய்திமே னல்லவீ டெய்தக்
கூட லம்பதி மேவிய குணங்குறி கடந்த
வேட ரங்கொரு சித்தமெய் வேடராய் வருவார்.

(இ - ள்.) தேடருங் கதிர்மணி முடிச்செழியனும் - தேடிப் பெறுதற்கரிய ஒளியினையுடைய மணிகளழுத்திய முடியினைத் தரித்த அபிடேக பாண்டியனும், பாண்டி நாடரும்-பாண்டி நாட்டிலுள்ளவர்களும், திரு எய்திமேல் நல்ல வீடு எய்த - இம்மையிற் செல்வத்தை யடைந்து பின்பு நல்ல வீடு பேற்றினை அடைய, கூடல் அம்பதி மேவிய - கூடலாகிய அழகிய பதியில் எழுந்தருளிய, குணம் குறி கடந்த வேடர் - குணத்தையும் குறியையும் கடந்த உருவினையுடைய பெருமான், அங்கு ஒரு சித்தமெய் வேடராய் வருவார் - அம்மதுரைப் பதியில் ஒரு சித்தவடிவமாகிய திருவேட முடையவராய் வருவாராயினர்.

எய்த வருவார் என்க. அம் சாரியையுமாம். குணம் - முக்குணம். குறி - ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்னும் பால்வகை; குறிப்புமாம். கடந்த வேடம் - சொரூபம். மெய் - வடிவு. (உ)

எல்லாம்வல்ல சித்தரானது.

கூ. ப. 16

வட்ட வார்சடைக் குஞ்சியும் பூணநூன் மார்பும்
இட்ட நீறணி திலகமு மிணைக்குழை தூங்க
விட்ட வெள்ளைமுத் திரையுந்தோல் விரித்தபட் டிகையுஞ்
சுட்ட வெண்பொடிப் பொக்கணந் தூக்கிய தோளும்.

(இ - ள்.) வட்டம் வார் சடைக் குஞ்சியும் - வட்டமாகக் கட்டிய நீண்ட சடையாகிய சிகையும், பூணநூல் மார்பும் - பூணூலணிந்த திருமார்பும், இட்ட நீறு அணி திலகமும்-தரித்த திருநீற்றின்மேல் அணிந்த திலகமும், இணைக் குழை தூங்க விட்ட வெள்ளை முத்திரையும் - இரண்டாகிய குண்டலங்களுடன் தொங்கவிட்ட வெள்ளிய தோடுகளும், தோல்விரித்த பட்டிகையும் - தோலாகிய விரித்த அரைப் பட்டிகையும், சுட்ட வெண்பொடிப் பொக்கணம் தூக்கிய தோளும் - நீற்றிய திருநீற்றினையுடைய பையைத் தொங்க விட்ட தோளும்.

பூணனூல், அ அசை; பூணநூல் என்பது பாடமாயின் பூணுதலையுடைய நூல் என்க. முத்திரை - அடையாளமாகிய தோடு; வெள்ளை முத்திரை - சங்காலாகிய தோடு. பொக்கணம் - திருநீற்றுப்பை. (௯)

துய்ய வெண்பொடி யழிந்துமெய் சிவந்திடச் சுவடு
செய்யும் வெண்டிரட் படிகநீண் மாலையுஞ் சிவந்த
கையி லங்குகட் டங்கமுங் கண்டவர் மனஞ்சென்
றுய்ய வன்புற வீக்கிய வுதரபந் தனமும்.

(இ - ள்.) துய்ய வெண்பொடி அழிந்து மெய் சிவந்திட - தூய திருநீறு அழிந்து திருமேனி சிவக்குமாறு, சுவடு செய்யும் - தழும்பினைச் செய்யும், வெண் திரள் படிகம் நீள்மாலையும் - வெள்ளிய திரண்ட படிகத்தாலாகிய நீண்டமாலையும், சிவந்த கை இலங்கு கட்டங்கமும் - சிவந்த திருக்கரத்தில் விளங்கும் மழுப்படையும், கண்டவர் மனம் சென்று உய்ய வன்புற வீக்கிய உதரபந்தனமும் - தரிசித்தோர் உள்ளமானது சென்று பதிந்து உய்தி கூடச் சிக்கெனக் கட்டிய உதரபந்தனமும்.

திருநீறு அழிதலால் மெய்யின் சிவப்புத் தோன்றுமாறு என்க. கட்டங்கம் - மழு; "சுத்திய பொக்கணத் தென்பணி கட்டங்கம்" என்னும் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் உரையை நோக்குக. (௰)

அட்ட வேங்கையீ ருரிவைகீண் டசைத்தகோ வணமும்
ஒட்ட வீக்கிய புலியத ளுடுக்கையு மிடத்தோள்
இட்ட யோகபட் டிகையும்பொன் னிடையிடை கட்டப்
பட்ட சுஃறெறுவி வேத்திரப் படைக்கையும் படைத்து.

(இ - ள்.) அட்ட வேங்கை ஈர் உரிவை கீண்டு அசைத்த கோவணமும் - கொன்ற வேங்கையினின்றும் உரித்த தோலைக் கிழித்துக் கட்டிய கோவணமும்,

ஒட்ட வீக்கிய புலி அதள் உடுக்கையும் - இறுகக் கட்டிய புலித்தோலாடையும், இடத்தோள் இட்ட யோக பட்டிகையும் - இடத்தோளிலிட்ட யோக பட்டிகையும், பொன் இடை இடை கட்டப்பட்ட சலீரெலி வேத்திரப் படைகையும் படைத்து - பொற்கம்பியால் இடை யிடையே கட்டப்பட்ட சலீரென்னும் ஒலியினையுடைய பிரப்புப் படையினை ஏந்திய திருக்கையும் ஆகிய இவற்றையுடையராய்.

அடப்பட்ட என்பது அட்ட என நின்றது. கிண்டு - கீழ்ந்து. சலீலீரென் னும் ஒலி என்பது சலீரெலி யென நின்றது. சலீரென, ஒலிக்குறிப்பு; இது பிரம் பைச் சுழற்றி வீசுவதால் உண்டாவது. (௫)

வேத கிண்கிணி சிலம்புசூழ்ந் தடிகளின் மிழற்ற
ஓத ரும்பத முளரியூ றருண்மது வொழுகப்
போத வானந்த மதுநுகர்ந் தலர்முகம் பொலியப்
பாத பங்கய முபநிடப் பாதுகை சூட.

(இ - ள்.) வேதம் கிண் கிணி சிலம்பு சூழ்ந்து அடிகளின் மிழற்ற - வேத மாகிய கிண்கிணியும் சிலம்பும் சூழ்ந்து திருவடிகளில் ஒலிக்கவும், ஓது அரும்பதம் முளரி ஊறு அருள்மது ஒழுக - சொல்லுதற்கரிய திருவடித் தாமரையிற் சுரக்கின்ற அருட்டேனாது ஒழுகவும், போத ஆனந்த மது நுகர்ந்து அலர் முகம் பொலிய - ஞானானந்தமாகிய தேனைப் பருகி மலர்ந்த திருமுகமானது விளங்கவும், பாதபங்க யம் உபநிடப் பாதுகை சூட - திருவடித் தாமரைகளை உபநிடதமாகிய பாதுகைமுடி யில் அணியவும்.

இறைவன் ஞானானந்தமயனாய் இருத்தலை 'போதவானந்த மது நுகர்ந்து' என்றார். உபநிடதம் என்பது உபநிடம் என நின்றது. பாதுகையைச் சூட எனலு மாம். (௬)

சிறிது மூரலும் வெயர்வையுந் திருமுகத் தரும்பக்
குறுகி யாவணஞ் சித்திர கூடநாற் சந்தி
மறுகு சூளிகை யுபரிகை மாளிகை வாயில்
அறுகு சூழ்நிறை தெற்றியிவ் விடந்தொறு மடைந்து.

(இ - ள்.) திருமுகத்து சிறிது மூரலும் வெயர்வையும் அரும்ப - திருமுகத் தின்கண் சிறிது புன்னகையும் வெயர்வும் தோன்ற, குறுகி - சென்று, ஆவணம் - கடைவீதியும், சித்திரகூடம் - சித்திரகூடமும், நால்சந்தி - நான்கு தெருக்கள் கூடு மிடமும், மறுகு - வீதியும், சூளிகை உபரிகை - இறப்பினையுடைய மேல்மாடமும், மாளிகை வாயில் - மாளிகையின் வாயிலும், அறுகு நிரை சூழ்தெற்றி - சிங்கவரிசை கள் சூழ்ந்த திண்ணையும் ஆகிய, இவ்விடந்தொறும் அடைந்து - இவ்விடங்கள் தோறும் போய்.

சித்திரகூடம் - தெற்றியம்பலம். சூளிகை - நிலாமுற்றமுமாம். அறுகு - சிங்கம். (௭)

தெற்கி ருப்பவர் போல்வட திசைவயிற் சென்று
புக்கி ருப்பதுங் கிழக்குளார் போலமேற் றிசையில்
நக்கி ருப்பதும் யாவரு நாடின ரறியத்
தக்க தன்றியே யிந்திர சாலமாத் தணந்தும்.

(இ - ள்.) தெற்கு இருப்பவர்போல் வடதிசை வயின்சென்று புக்கு இருப் பதும் - தெற்கில் இருப்பவர்போற் காட்டி வடதிசைக் கண்ணே சென்று அமர்ந் திருப்பதும், கிழக்கு உளார்போல மேல்திசையில் நக்கு இருப்பதும் - கிழக்கிலிருப் பவர்போலக் காட்டி மேற்குத் திசையிற் சென்று மகிழ்ந்திருப்பதும், யாவரும் நாடி னர் அறியத்தக்கது அன்றியே - எவரும் ஆராய்ந்து அறியக்கூடாவாறு, இந்திரசால மாத் தணந்தும் - இந்திர சாலமாக நீங்கியும்.

நாடினர், முற்றெச்சம்; நாடினர் யாவரும் என இயைத்து, பார்த்துநின்றவர் யாவரும் என உரைத்தலுமாம். தக்கது - தக்கவாறு. இந்திரசாலம் - சாலங்களிற் றலையாயது. சாலம் - வலை; பிறரை மயக்கி வயப்படுத்தும் விஞ்சையைக் குறிப்ப தாயிற்று. ஆக வென்பது தொக்கது. (௮)

சேய வெற்பினை யணியதாச் செய்துமற் றணித்தாய்
மேய வெற்பினைச் சேயதா விடுத்துமெய்ம் முதுமூப்
பாய மக்களை யிளையவ ராக்கியுங் குதலை
வாய மக்களைக் கழிமுது மக்களா வகுத்தும்.

(இ - ள்.) சேய வெற்பினை அணியதாச் செய்தும் - தூரத்திலுள்ள மலையை அண்மையி லுள்ளதாகச் செய்தும், மற்று அணித்தாய் மேய வெற்பினைச் சேயதா விடுத்தும் - அதற்கு மாறாக அண்மையிலுள்ள மலையைச் சேய்மையிற் செல்லவிடுத் தும், மெய் முது மூப்பு ஆய மக்களை இளையவர் ஆக்கியும் - உடல் முதுமையடைந்த விருத்தர்களை இளைஞர்களாக்கியும், குதலை வாய மக்களை கழி முது மக்களா வகுத் தும் - குதலைச்சொற்கள் பேசும் வாயினையுடைய பாலர்களை மிகுந்த விருத்தர்களாகச் செய்தும்.

சேய, வாய என்பன குறிப்புப் பெயரெச்சம். மற்று, வினைமாற்று. மேவிய, **ஆகிய**, ஆக என்பன விகாரமாயின. (௯)

ஆணைப் பெண்ணுரு வாக்கியும் பெண்ணையா ணுருவா
மாணக் காட்டியு மலடியை மகப்பெறச் செய்துங்
கோணற் கூன்செவி டுமைகண் குருடுபங் கெவருஞ்
சாணத் தீர்த்துநா லுலோகமுங் கனகமாச் செய்தும்.

(இ - ள்.) ஆணைப் பெண்உரு ஆக்கியும் - ஆண் வடிவத்தினைப் பெண் வடிவ மாகச் செய்தும், பெண்ணை ஆண்உருவா மாணக்காட்டியும் - பெண் வடிவத்தினை ஆண் வடிவமாகச் மாட்சிமைப்படக் காட்டியும், மலடியை மகப்பெறச் செய்தும் -

(இ - ள்.) எல் இடைப்படும் பொருள்களை இரா எழப் பார்த்தும் - பகலிற் றோன்றும் பொருள்களை இரவிற்றோன்றுமாறு பார்த்தருளியும், அல் இடைப்படும் பொருள்களைப் பகல்வர அமைத்தும் - இரவிற் றோன்றும் பொருள்களைப் பகலில் வரச் செய்தும், வல் அழல் புனல் உளர்வளி வலிகெடப் பார்த்தும் - வலிய நெருப்பும் நீரும் அசைகின்ற காற்றுமாகிய இவைகளின் வலிகெடப் பார்த்தருளியும், நல்ல போது காய் கனி இலா நாள் படக் கண்டும் - நல்ல மலரும் காயும் கனியும் இல்லாத நாளில் உண்டாகச் செய்தும்.

பகலிற் றோன்றுவன ஞாயிறு முதலியன. இரவிற்றோன்றுவன திங்கள் முதலியன. வலிகெடப் பார்த்தல் - எரித்தல் நனைத்தல் அசைத்தல் முதலிய இயல்பினை இழக்கச் செய்தல். இல்லா நாள் - உரியவல்லாத நாட்கள். பார்த்து, கண்டு என்பன செய்து என்னும் பொருளன. (கரு)

பீளை கால்விழிக் கிழவரைப் பிரம்பினல் வருடிக்
காளை யாடவ ராக்கியக் கணவருக் கிசைய
ஈளை வாய்முது கற்பினர் கருவடைந் திளமை
ஆள வேத்திரம் வருடிநீ றளித்தருள் செய்தும்.

(இ - ள்.) பீளை கால்விழிக் கிழவரைப் பிரம்பினல் வருடி - பீளை ஒழுகும் விழியினை யுடைய விருத்தரைப் பிரம்பினல் நீவி, காளை ஆடவர் ஆக்கி - காளைப்பருவத்தினையுடைய ஆடவராகச் செய்து, அக்கணவருக்கு இசைய - அந்நாயகருக்குப் பொருந்த, ஈளைவாய் முது கற்பினர் - ஈளை வாய்ந்த முதுமைப் பருவத்தினையுடைய கற்பிற் சிறந்த அவர் மனைவியர், கரு அடைந்து இளமை ஆள - கருவுற்று இளமைப் பருவத்தை அடையுமாறு, வேத்திரம் வருடி நீறு அளித்து அருள் செய்தும் - பிரம்பினலே தடவித் திருநீறு அளித்துக் கருணை புரிந்தும்.

கிழவர் என்னுஞ் சொல் உரியவர் என்னும் பொருளில் முன்பு வழங்கிப் பின்பு முதியோரைக் குறிக்கும் பெயராயிற்று. ஈளை-கபத்தாலுண்டாகும் இழைப்பு; பிறர் வீளையெனப் பிரித்தது பொருந்தாமை காண்க. இளமை யெய்த வேத்திரம் வருடியும் கருவடைய நீறளித்தும் என்க. (கசு)

அகர மாதிமூன் றாகிய வாகரு டணமே
புகரி லாவதி ரிச்சிய மஞ்சனம் பொருவில்
வகர மாதிமூன் றாகிய வசியமே வாதம்
இகலி லாவயத் தம்பமென் றின்னவை செய்தும்.

(இ - ள்.) அகரம் ஆதி மூன்றாகிய - அகரத்தை முதலாகவுடைய மூன்றாகிய, ஆகருடணம் புகர் இலா அதிரிச்சியம் அஞ்சனம் - ஆகருடணமும் குற்றமில்லாத அதிரிச்சயமும் அஞ்சனமும், பொருவுஇல் வகரம் ஆதி மூன்றாகிய - ஒப்பில்லாத வகரத்தை முதலாகவுடைய மூன்றாகிய, வசியம் வாதம் இகல் இலா வயத்தம்பம் - வசியமும் வாதமும் மாறுபாடில்லாத வயத்தம்பமும், என்று இன்னவை செய்தும் - என்று சொல்லப்படும் இவைகளைச் செய்தும்.

குறிலின் விகாரமே நெடிலாதலால் ஆ என்பதனை அகரத்துளடக்கியும் வா என்பதனை வகரத்துளடக்கியும் 'அகரமாதி மூன்று,' 'வகரமாதி மூன்று' என்றார். ஆகருடணம் முதலியவற்றைக் குறிப்பாற் கூறலுறுவார் அவற்றின் முதலெழுத்தால் 'அகாரம், வகாரம்' என்றிங்ஙனம் கூறுவராகலின், அதனைப் புலப்படுப்பான்வேண்டி 'அகரமாதி மூன்றாகிய,' 'வகரமாதி மூன்றாகிய' என்று கூறிவைத்துப், பின் பெயர்களையும் கிளந்தோதினர். தாமதகுண சித்தி யெனப்படும் எட்டனுள் தம்பனம், மோகனம் என்னும் இரண்டு மொழித்து ஒழிந்தவற்றை இதனுள் ஓதினர். ஆகருடணம் - சேய்மையிலுள்ளதை அண்மையில் வர இழுத்தல். அதிரிச்சியம் - கட்புலனாவதைப் புலனாகாமல் மறையச் செய்தல். அஞ்சனம் - மறைந்திருப்பதை வெளிப்படுத்திக் காட்டுதல். வசியம் - பகைவரையும் உறவாக்குவது. வாதம் - இரும்பு முதலியவற்றைப் பொன்னாக்குவது. வயத்தம்பம் - முதியோரை இளையராகவும் இளையோரை முதியராகவும் செய்வது. இடையிட்டு நின்ற ஏகாரங்கள் எண்ணுப் பொருள் குறித்தன;

"எண்ணேகாரம் இடையிட்டுக் கொளினும்
எண்ணுக் குறித்தியலு மென்மனார் புலவர்"

என்பது தொல்காப்பியம். (கஎ)

வேத நூறெளி யார்களெக் கலைகளும் விளங்கப்
பூதி நாவினிற் சிதறியும் பூழியன் காதன்
மாத ராரொடும் பயில்புது மணமலர்க் காவிற்
காத நீண்டகோட் டெங்கினைக் கரும்பனை செய்தும்.

(இ - ள்.) வேத நூல் தெளியார்கள் எக்கலைகளும் விளங்க - மறை நூல் முதலிய யாவுந் தெளியாதவர்களுக்கு எல்லாக்கலைகளும் விளங்க, நாவினில் பூதி சிதறியும் - அவர் நாவிலே திருநீற்றைச் சிதறியும், பூழியன் - பாண்டியனானவன், காதல் மாதராரொடும் பயில் புதுமணம் மலர்க்காவில் - காதல் மகளிரொடும் விளையாடும் புதிய மணமிக்க மலர்கள் நிறைந்த சோலையிலுள்ள, காதம் நீண்ட கோள் தெங்கினைக் கரும்பனை செய்தும் - காத அளவு நீண்டுயர்ந்த கோட்புக்க தெங்கினைக் கரிய பனையாகச் செய்தும்.

தெளியார்களுக்கு என்னும் நான்கனுருபு தொக்கது. கோட்டெங்கு - கோட்புக்க தெங்கு; காய்த்த தெங்கு. (கஅ)

ஏனை வான்றருக் குலங்களைப் புட்களை யிருகோட்
டானை யாதிபல் விலங்கினை யொன்றையொன் றாக
ஞான நோக்கினு னோக்கியு நாடிய விளையோர்
மானி னோக்கிய ராகிலோ மெனவெழில் வாய்ந்தும்.

(இ - ள்.) ஏனை வான் தருக் குலங்களை - மற்றைய உயர்ந்த மரக்கூட்டங்களையும், புட்களை - பறவைகளையும், இரு கோட்டு ஆனை ஆதி பல் விலங்கினை - இரண்டு

கொம்பினையுடைய யானை முதலிய பல விலங்குகளையும், ஒன்றை ஒன்ருக ஞான நோக்கினல் நோக்கியும் - ஒன்று மற்றென்ருமாறு ஞானப்பார்வையாற் பார்த்தருளி யும், நாடிய இளையோர் - பார்த்த இளமைப் பருவத்தினையுடைய ஆடவர், மானின் நோக்கியர் ஆகிலோமென - மான்போன்ற பார்வையினையுடைய மகளிராக நாம் பிறக்க வில்லையே எனக் கவல, எழில் வாய்ந்தும் - கட்டழகினைப்பொருந்தியும்.

ஒன்றை யென்பதில் ஐகாரம் சாரியை. இவனை அணைதற்கு மாதராகப் பிறந்திலோமேயென என்க;

"ஆடவர் பெண்மையை யவாவுந் தோளிஞய்"

என இராமாயணங் கூறுவதுங் காண்க. இது வசியம் எனப்படும். (கக)

நாக நாடுபொன் ஞட்டுள பொருளுமந் நகருள்
ஆக வாக்கியு மின்னணம் விச்சைக ளனந்தம்
மாக நாயகன் மலைமக ளுயகன் மதுரை
ஏக நாயகன் திருவிளை யாடல்செய் திருந்தான்.

(இ - ள்.) நாக நாடு பொன் நாடு உள பொருளும் அந்நகருள் ஆக ஆக்கியும் - பாதலத்திலும் பொன்னுலகத்திலும் உள்ள பொருள்களும் அம்மதுரைப் பதியில் உண்டாகுமாறு செய்தும், இன்னணம் அனந்தம் விச்சைகள்-இங்ஙனம் அளவில்லாத வித்தைகளை, மாகநாயகன் - சிவலோக நாயகனும், மலைமகள் நாயகன் - பார்வதி தலைவனும், மதுரை ஏகநாயகன் - மதுரையிலெழுந்தருளியுள்ள ஒப்பற்ற இறைவனு மாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், திருவிளையாடல் செய்து இருந்தான் - திருவிளையாட லாகப் புரிந்து இருந்தருளினன்.

பாதலத்துப் பொருள் பொன்ஞட்டுப் பொருளாகவும் பொன்ஞட்டுப் பொருள் பாதலத்துப் பொருளாகவும் எனப் பிறர் பொருள் கூறுவாராயினர்; சொற் கள் அதற்கேற்றவாறில்லாமை காண்க. (உ௰)

சித்த யோகிகள் செய்கின்ற வாடன்மேற் செலுத்தி
வைத்த கண்களுஞ் சிந்தையும் வாங்கலர் திகைத்துத்
தத்த மாள்வினைத் தொழின்மறந் திருந்தனர் தகைசால்
முத்த வேதிய ராதிய முதுநகர் மாக்கள்.

(இ - ள்.) தகைசால் முத்த வேதியர் ஆதிய முது நகர் மாக்கள் - தகுதிமிக்க முத்தத்தன்மையையுடைய அந்தணர் முதலிய தொன்மையுடைய மதுரைப் பதியி லுள்ள மாந்தர்கள், சித்த யோகிகள் செய்கின்ற ஆடல்மேல் செலுத்தி வைத்த - யோக சித்தமூர்த்திகள் செய்தருளும் திருவிளையாடலின்மேற் செலுத்தி வைத்த, கண்களும் சிந்தையும் வாங்கலர் - கண்களையும் உள்ளத்தினையும் மீட்க முடியாதவர் களாய், திகைத்து - திகைப்புற்று, தத்தம் ஆள்வினைத் தொழில் மறந்திருந்தனர் - தத்தமக்குரிய தொழில் முயற்சிகளை மறந்திருந்தார்கள் எ - று.

வாங்கலர், எதிர்மறை முற்று எச்சமாயது. வாங்குதல் - மீட்டல். ஆள்வினை - முயற்சி; செய்கடனுமாம். முத்தர் - விடுபெட்டோர்; சீவன் முத்திபெற்ருேர். (உக)

இனைய செய்தியை யுழையரா லிறைமக னறிந்தான்
அனைய சித்தரை யிங்ஙனந் தருகென வடுத்தார்
தனைய கற்றினன் சித்தரைச் சார்ந்தவர் தாமும்
வினையை வென்றவ ராடலை வியந்துகண் டிருந்தார்.

(இ - ள்.) இனைய செய்தியை - இந்நிகழ்ச்சியை, இறைமகன் உழையரால் அறிந்தான் - அபிடேக பாண்டியன் ஒற்றரால் அறிந்து, அனைய சித்தரை இங்ஙனம் தருக என - அவ்வித்தக சித்தரை இங்கு அழைத்து வாருங்கள் என்று, அடுத்தார் தனை அகற்றினன் - பக்கத்து நின்றவர்களைப் போக்கினன்; சித்தரைச் சார்ந்து அவர்தாமும் - சித்தரை அடைந்து அவரும், வினையை வென்றவர் ஆடலைக் கண்டு வியந்து இருந்தார் - இயல்பாகவே பாசங்களினீங்கிய அச்சித்தரின் திருவிளையாட லைப் பார்த்து வியந்து தம்மை மறந்திருந்தனர்.

தருகென, அகரந் தொக்கது. தமை எனற்பாலது தொடைநோக்கித் தனை யென நின்றது. தம், சாரியை. அவர்தாமும் சார்ந்து என்க; தாம், அசை. (உஉ)

அமைச்சர் தங்களை விடுத்தன னமைச்சருஞ் சித்தர்
தமைச் சரண்பணிந் தரசன்முன் வருகெனத் தவத்தோர்
எமக்கு மன்னனு லென்பய னெனமறுத் திடமண்
சுமக்கு மன்னவன் றம்மவர்* தொழுதனர் போனுர்.

(இ - ள்.) (அவர்கள் வாராமையைக் கண்டவழுதி பின்னும்) அமைச்சர் தங் களை விடுத்தனன்-மந்திரிகளை ஏவினன்; அமைச்சரும் சித்தர் தமைச்சரண் பணிந்து- அவர்களும் சித்தமூர்த்தியின் திருவடிகளை வணங்கி, அரசன் முன்வருக என - மன் னன் முன் வரக்கடவீர் என வேண்ட, தவத்தோர் - யோகசித்தர், எமக்கு மன்ன னுல் என்பயன் என மறுத்திட - எமக்கு அரசனுலாம் பயன் யாது என்று மறுக்க, மண் சுமக்கு மன்னவன் தம்மவர் தொழுதனர் போனுர் - நிலவுலகினைத் தாங்கும் அரசனுடைய அமைச்சர்கள் தொழுது போயினர்.

தம் என்பன சாரியை. சரணினை யென உருபை மாறுக. வருகென, தொகுத் தல். பெருமிதந் தோன்ற 'எமக்கு' என்ருர்.

"வையமும் தவமும் தூக்கின் தவத்திற்கு
ஐயவி யனைத்தும் ஆற்ருது"

என்பது தோன்றத் 'தவத்தோர்' எனவும், 'மண்சுமக்கு மன்னவன்' எனவும் கூறினுர். வருதற்கு மறுத்திட வென்க. தம்மவர் - தமர். தொழுதனர், முற்றெச்சம். (உங)

(பா - ம்.) *தம்மனேர்.

கொம்பினையுடைய யானை முதலிய பல விலங்குகளையும், ஒன்றை ஒன்றாக ஞான நோக்கினால் நோக்கியும் - ஒன்று மற்றொன்றுமாறு ஞானப்பார்வையாற் பார்த்தருளி யும், நாடிய இளையோர் - பார்த்த இளமைப் பருவத்தினையுடைய ஆடவர், மானின் நோக்கியர் ஆகிலோமென - மான்போன்ற பார்வையினையுடைய மகளிராக நாம் பிறக்க வில்லையே எனக் கவல, எழில் வாய்ந்தும் - கட்டழகினைப்பொருந்தியும்.

ஒன்றை யென்பதில் ஐகாரம் சாரியை. இவனை அணைதற்கு மாதராகப் பிறந்திலோமேயென என்க;

"ஆடவர் பெண்மையை யவாவுந் தோளினாய்"

என இராமாயணங் கூறுவதுங் காண்க. இது வசியம் எனப்படும். (ககூ)

நாக நாடுபொன் னாட்டுள பொருளுமந் நகருள்
ஆக வாக்கியு மின்னணம் விச்சைக ளனந்தம்
மாக நாயகன் மலைமக ளாயகன் மதுரை
ஏக நாயகன் றிருவிளை யாடல்செய் திருந்தான்.

(இ - ள்.) நாக நாடு பொன் நாடு உள பொருளும் அந்நகருள் ஆக ஆக்கியும் - பாதலத்திலும் பொன்னுலகத்திலும் உள்ள பொருள்களும் அம்மதுரைப் பதியில் உண்டாகுமாறு செய்தும், இன்னணம் அனந்தம் விச்சைகள்-இங்ஙனம் அளவில்லாத வித்தைகளை, மாகநாயகன் - சிவலோக நாயகனும், மலைமகள் நாயகன் - பார்வதி தலைவனும், மதுரை ஏகநாயகன் - மதுரையிலெழுந்தருளியுள்ள ஒப்பற்ற இறைவனு மாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், திருவிளையாடல் செய்து இருந்தான் - திருவிளையாட லாகப் புரிந்து இருந்தருளினன்.

பாதலத்துப் பொருள் பொன்னாட்டுப் பொருளாகவும் பொன்னாட்டுப் பொருள் பாதலத்துப் பொருளாகவும் எனப் பிறர் பொருள் கூறுவாராயினர்; சொற் கள் அதற்கேற்றவாறில்லாமை காண்க. (உ௰)

சித்த யோகிகள் செய்கின்ற வாடன்மேற் செலுத்தி
வைத்த கண்களுஞ் சிந்தையும் வாங்கலர் திகைத்துத்
தத்த மாள்வினைத் தொழின்மறந் திருந்தனர் தகைசால்
முத்த வேதிய ராதிய முதுநகர் மாக்கள்.

(இ - ள்.) தகைசால் முத்த வேதியர் ஆதிய முது நகர் மாக்கள் - தகுதிமிக்க முத்தத்தன்மையையுடைய அந்தணர் முதலிய தொன்மையுடைய மதுரைப் பதியி லுள்ள மாந்தர்கள், சித்த யோகிகள் செய்கின்ற ஆடல்மேல் செலுத்தி வைத்த - யோக சித்தமூர்த்திகள் செய்தருளும் திருவிளையாடலின்மேற் செலுத்தி வைத்த, கண்களும் சிந்தையும் வாங்கலர் - கண்களையும் உள்ளத்தினையும் மீட்க முடியாதவர் களாய், திகைத்து - திகைப்புற்று, தத்தம் ஆள்வினைத் தொழில் மறந்திருந்தனர் - தத்தமக்குரிய தொழில் முயற்சிகளை மறந்திருந்தார்கள் எ - று.

வாங்கலர், எதிர்மறை முற்று எச்சமாயது. வாங்குதல் - மீட்டல். ஆள்வினை - முயற்சி; செய்கடனுமாம். முத்தர் - விடுபெட்டோர்; சீவன் முத்திபெற்றோர். (உக)

இனைய செய்தியை யுழையரா லிறைமக னறிந்தான்
அனைய சித்தரை யிங்ஙனந் தருகென வடுத்தார்
தனைய கற்றினன் சித்தரைச் சார்ந்தவர் தாமும்
வினையை வென்றவ ராடலை வியந்துகண் டிருந்தார்.

(இ - ள்.) இனைய செய்தியை - இந்நிகழ்ச்சியை, இறைமகன் உழையரால் அறிந்தான் - அபிடேக பாண்டியன் ஒற்றரால் அறிந்து, அனைய சித்தரை இங்ஙனம் தருக என - அவ்வித்தக சித்தரை இங்கு அழைத்து வாருங்கள் என்று, அடுத்தார் தனை அகற்றினன் - பக்கத்து நின்றவர்களைப் போக்கினன்; சித்தரைச் சார்ந்து அவர் தாமும் - சித்தரை அடைந்து அவரும், வினையை வென்றவர் ஆடலைக் கண்டு வியந்து இருந்தார் - இயல்பாகவே பாசங்களினீங்கிய அச்சித்தரின் திருவிளையாட லைப் பார்த்து வியந்து தம்மை மறந்திருந்தனர்.

தருகென, அகரந் தொக்கது. தமை எனற்பாலது தொடைநோக்கித் தனை யென நின்றது. தம், சாரியை. அவர் தாமும் சார்ந்து என்க; தாம், அசை. (உஉ)

அமைச்சர் தங்களை விடுத்தன னமைச்சருஞ் சித்தர்
தமைச் சரண்பணிந் தரசன்முன் வருகெனத் தவத்தோர்
எமக்கு மன்னனா லென்பய னெனமறுத் திடமண்
சுமக்கு மன்னவன் றம்மவர்* தொழுதனர் போனார்.

(இ - ள்.) (அவர்கள் வாராமையைக் கண்டவழுதி பின்னும்) அமைச்சர் தங் களை விடுத்தனன்-மந்திரிகளை ஏவினன்; அமைச்சரும் சித்தர் தமைச்சரண் பணிந்து- அவர்களும் சித்தமூர்த்தியின் திருவடிகளை வணங்கி, அரசன் முன்வருக என - மன் னன் முன் வரக்கடவீர் என வேண்ட, தவத்தோர் - யோகசித்தர், எமக்கு மன்ன னால் என்பயன் என மறுத்திட - எமக்கு அரசனாலாம் பயன் யாது என்று மறுக்க, மண் சுமக்கு மன்னவன் தம்மவர் தொழுதனர் போனார் - நிலவுலகினைத் தாங்கும் அரசனுடைய அமைச்சர்கள் தொழுது போயினர்.

தம் என்பன சாரியை. சரணினை யென உருபை மாறுக. வருகென, தொகுத் தல். பெருமிதந் தோன்ற 'எமக்கு' என்றார்.

"வையமும் தவமும் தூக்கின் தவத்திற்கு
ஐயவி யனைத்தும் ஆற்றாது"

என்பது தோன்றத் 'தவத்தோர்' எனவும், 'மண்சுமக்கு மன்னவன்' எனவும் கூறினார். வருதற்கு மறுத்திட வென்க. தம்மவர் - தமர். தொழுதனர், முற்றெச்சம். (உங)

(பா - ம்.) *தம்மனோர்.

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

மன்னன்மு னமைச்சர் சித்தர் மறுத்துரை மாற்றங் கூற
முன்னவ னருள்பெற் றிம்மை மறுமையு முனிந்த யோகர்
இந்நில வேந்தர் மட்டோ விந்திர னயன்மா லேனோர்
தன்னையு மதிப்ப ரோவென் றிருந்தனன் றரும வேந்தன்.

(இ - ள்.) அமைச்சர் - அமைச்சர்கள், மன்னன்முன் - பாண்டியன்முன் சென்று, சித்தர் மறுத்து உரைமாற்றம் கூற - சித்த மூர்த்திகள் மறுத்துக் கூறிய மொழியினைச் சொல்ல, தரும வேந்தன் - (கேட்ட) அறநெறி பிழையாத பாண்டி வேந்தன், முன்னவன் அருள் பெற்று இம்மை மறுமையும் முனிந்த யோகர் - முதல்வனாகிய சிவபெருமான் திருவருளைப் பெற்று இம்மை மறுமைப் பயன்களை வெறுத்த யோகிகள், இந்நில வேந்தர் மட்டோ - இந்நிலவுலக மன்னரை மாத்திரமோ, இந்திரன் அயன் மால் ஏனோர் தன்னையும் மதிப்பரோ - இந்திரனையும் அயனையும் திருமாலையும் மற்றைத் தேவர்களையும் மதிப்பரோ (மதியார்), என்று இருந்தனன் - என்றெண்ணி இருந்தனன்.

உரைமாற்றம், வினைத்தொகை. 'இகபரத்தாசை கழிந்த யோகியர்' என்றார் முன்னரும். தன்னையும், ஈண்டும் சாரியை பன்மையி லொருமை யாயிற்று.

"பாராண்டு பகடேறி வருவார் சொல்லும்
பணிகேட்கக் கடவோமோ பற்றற் றோமே"

எனவும்,

"சென்றுநாம் சிறுதெய்வஞ் சேர்வோ மல்லோம்"

எனவும் திருநாவுக்கரசுகளும்,

"போகம் வேண்டி வேண்டிலேன் புரந்தராதி யின்பமும்"

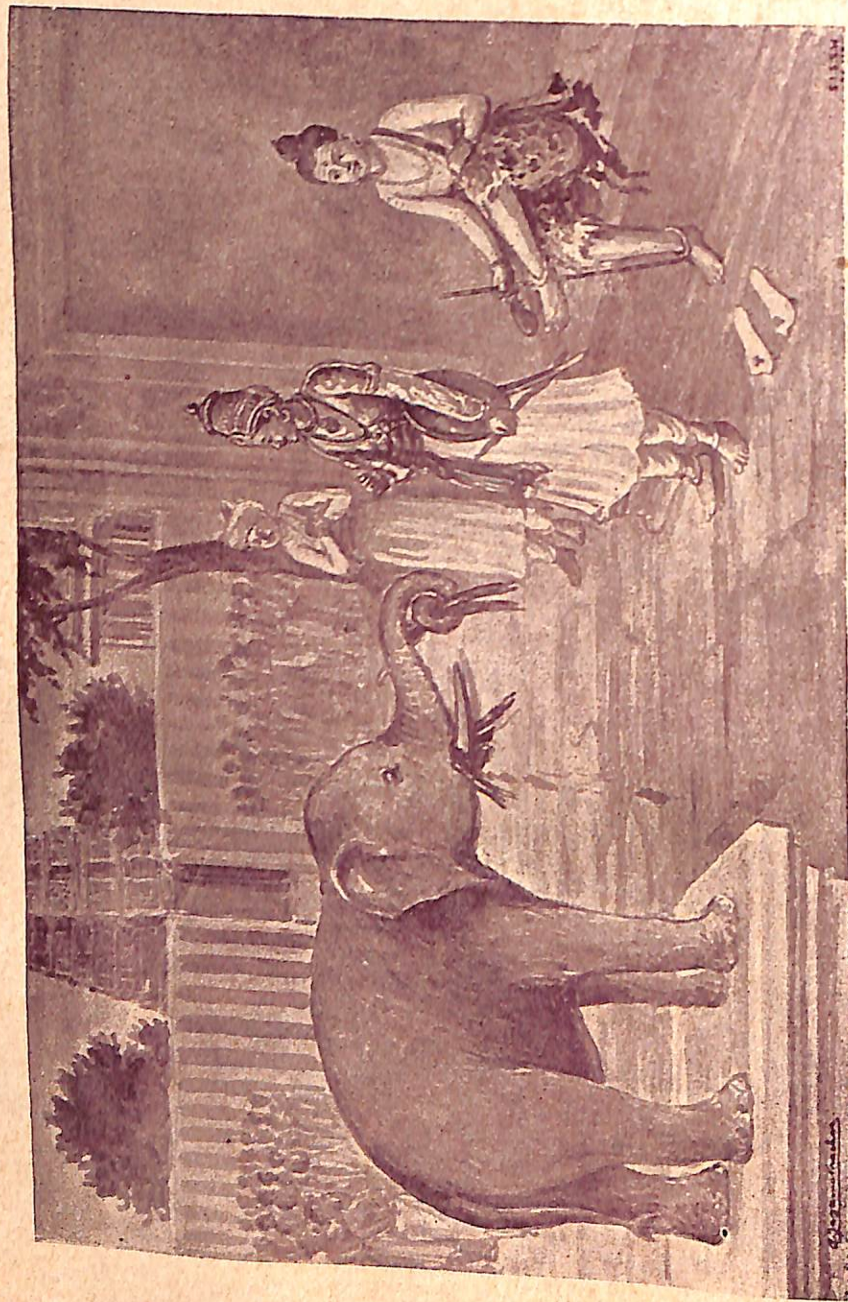
எனவும்,

"கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு"

எனவும் திருவாதவூரடிகளும் கூறிய அருண்மொழிகள் ஈண்டுச் சிந்திக்கற்பாலன.

ஆகச் செய்யுள்-௩௩௫.

கல்லானைக்குக் கரும்பருத்தியது.

க.ப. 27

இருபத்தொன்றுவது

கல்லானைக்குக் கரும்பருத்திய படலம்

[கலிநிலைத்துறை]

செல்லார் பொழில்சூழ் மதுராபுரிச் சித்த ரெல்லாம்
வல்லா ரவரா டலையாருரை செய்ய வல்லார்
எல்லாரும் வியப்புற வித்தனிச் சித்த சாமி
கல்லானை தின்னக் கரும்பீந்த கதையுஞ் சொல்வாம்.

(இ - ள்.) செல் ஆர் பொழில் சூழ் மதுராபுரிச் சித்தர் - மேகங்கள் தவழப் பெற்ற சோலைகள் சூழ்ந்த மதுரைப் பதியில் எழுந்தருளிய சித்தமூர்த்திகள், எல்லாம் வல்லார் - எல்லாம் செய்ய வல்லவர் (ஆகலின்), அவர் ஆடலை உரை செய்யவல்லார் யார் - அவர் செய்தருளும் திருவிளையாடலை உரைக்க வல்லவர் யாவர்; எல்லாரும் வியப்பு உற இத்தனிச் சித்தசாமி - (இனி) அனைவரும் அதிசயமடைய இவ்வொப்பற்ற சித்தமூர்த்திகள், கல்லானை தின்னக் கரும்பு ஈந்த கதையும் சொல்வாம் - கல்லானை தின்னுமாறு கரும்பினைக் கொடுத்த திருவிளையாடலையும் கூறுவாம்.

வல்லார் ஆகலின் என விரித்துரைக்க; எல்லாம் வல்லாராகிய சித்தர் எனக் கூட்டலுமாம். சிறிது கூறினேனென்பார் 'யாருரை செய்யவல்லார்' என்றார். (க)

பின்னேய மச்சம் பெருகப்பெரி யோரை யெண்ணு
தென்னே யெளியா ரெனயானிகழ்ந் திங்ங னீண்டச்
சொன்னே னவர்க்கென் குறையென்னிற் றுருவி நானே
தன்னே ரிலாதார் தமைக்காணத் தருவ னென்னு.*

(இ - ள்.) பின் நேயம் அச்சம் பெருக - பின்பு அன்பும் அச்சமும் பெருக, யான் பெரியோரை எண்ணது எளியாரென இகழ்ந்து இங்ஙன் ஈண்டச் சொன்னேன் - யான் பெரியோரை மதியாது எளியாரைப் போல(க்கருதி) அவமதித்து இங்கு வரும்படி சொல்வித்தேன், என்னே - (என் அறியாமை இருந்தவாறு) என்னே, அவர்க்கு என்னில் குறை என் - அவர்க்கு என்னிடம் பெறவேண்டிய குறைபாடு யாதுளது, தன் நேர் இலாதார் - தனக்கொப்பில்லாத அச்சித்த சாமிகளை, நானே துருவிக் காணத் தருவன் என்னு - யானே தேடிக் காணத் தக்கவனுவேன் என்று கருதி.

(பா - ம்.) * தருவ தென்னு.

இகழ்தலாவது அவரை எளியரெனக் கருதினமையே. இங்ஙனம் என்பது ஈறு தொக்கு நின்றது; இவ்விடம் என்னும் பொருட்டாயது. சொன்னேன், சொல்வித்தேன்; பிறவினைப் பொருட்டு. என்னில் - என்கண். பெறத்தக்க குறை என விரிக்க. நானே - குறையெலாமுடைய யானே. (உ)

ஆனந்த சித்தர் தமைக்காண்பலென் றன்பு கூர்ந்த
மீனந் தரித்த கொடிவேந்தன் குறிப்பு நோக்கி
மோனந் தரித்த சிவயோகரு முந்தித் தம்பொன்
மானந் தனக்கு வடமேற்றிசை வந்தி ருந்தார்.

(இ - ள்.) ஆனந்த சித்தர் தமைக் காண்பல் என்று அன்பு கூர்ந்த - ஆனந்த வடிவாகிய சித்த மூர்த்திகளைத் தரிசிப்பேனென்று அன்பு மிகுந்த, மீனம் தரித்த கொடிவேந்தன் குறிப்பு நோக்கி - கயல் எழுதிய கொடியினை யுயர்த்திய அபிடேக பாண்டியனது உள்ளக் குறிப்பினை உணர்ந்து, மோனம் தரித்த சிவயோகரும் - மௌன நிலையினைப் பூண்ட சிவயோகியாகிய சித்தரும், முந்தி - முன்னுகவே, தம் பொன் மானம் தனக்கு வடமேல் திசை வந்திருந்தார் - தமது பொன் விமானத்திற்கு வடமேற்குத் திசையின்கண் வந்து இருந்தருளினர்.

வேந்தன் அன்பு கூர்ந்தான், அவன் குறிப்பு நோக்கி வந்திருந்தார்; என வுரைத்துக்கொள்க. மீனத்தைத் தாங்கிய கொடி. மோன முத்திரை தரித்த என்றுமாம். மானம், முதற்குறை. (ங)

அருகாத செல்வத் தவனன்றுதைத் திங்க டோற்றம்
வருகால மாக மதுரேசனை வந்து வந்தித்
துருகா தரத்தாற்* கழிந்துள்வல மாக மீள†
வருவா னவன்முன் வருகாஞ்சுகி வன்கண் மாக்கள்.

(இ - ள்.) அன்று தைத் திங்கள் தோற்றம் வரு காலமாக - அந்நாள் தைமாதம் தோன்றுங் காலமாக, அருகாத செல்வத் தவன் - குறையாத செல்வத்தினையுடைய பாண்டியன், வந்து மதுரேசனை வந்தித்து - வந்து மதுரை நாயகனை வணங்கி, உருகு ஆதரத்தால் கழிந்து - உருகும் அன்பினால் மிகுந்து, மீள உள் வலமாக வருவான் - மீண்டு உள்ளே வலமாக வாரா நிற்க, அவன் முன் வரு - அவனுக்கு முன்னர் வருகின்ற, வன்கண் காஞ்சுகி மாக்கள் - அஞ்சாமையையுடைய மெய் காப்பாளர்.

தோற்றம் வரு காலமாக-தோன்றுங் காலமாகா நிற்க; அந் நன்னாளிலே என விரித்துக்கொள்க. கழிந்து - விஞ்சி; கழி என்னும் உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்தது. ஆதரம் கழிந்து என்பதனை ஆதரத்தாற் கழிந்து என்றார். உள் கழிந்து எனக் கூட்டி, உள்ளிடத்தினீங்கி என்றுரைத்தலுமாம். வருவான் என்பதனை வாரா நிற்க

(பா - ம்.) * உருகாதரத்தான். †வலமாக முன்பு.

எனச் செயவெனெச்சமாக்குக. காஞ்சுகி - சட்டையிட்ட மெய் காவலர்; கஞ்சுகம் சட்டை. காஞ்சுகியராகிய மாக்கள் என்க. (ச)

சிறிட்ட வேங்கை யதட்சேக்கையர் சிறி யைந்தும்
பாறிட்ட வேடர் யோகபட்டத்தர் கட்டங் கத்தில்
எறிட்ட கைய ரிறுமாந்திருப் பாரை நோக்கி
மாறிட்டு நீக்கி* யெழப்போகென வந்து சொன்னர்.

(இ - ள்.) சிறிட்ட வேங்கை அதள் சேக்கையர் - சீறிய வேங்கையின் தோலாகிய தவிசினையுடையராய், ஐந்தும் சிறிப் பாறிட்ட வேடர் - ஐம்புலன்களையும் சினந்து ஓட்டிய திருவேடத்தினை யுடையராய், யோக பட்டத்தர் - யோகபட்டிகை யுடையராய், கட்டங் கத்தில் எறிட்ட கையர் - மழுப்படையில் ஏற்றிய திருக்கரத்தினை யுடையராய், இறுமாந்து இருப்பாரை நோக்கி - இறுமாந்திருப்பவரைப் பார்த்து, வந்து-நெருங்கி வந்து, மாறு இட்டு நீக்கி எழப்போக எனச் சொன்னர் - பிரம்பினை நீட்டி அவ்விடத்தை விட்டு எழுந்துபோகக் கடவீர் என்று சொன்னர்.

சிறிட்ட - சீறிய; இடு, அசை. பாறிட்ட - பாற்றிய. எறிட்ட - ஏற்றிய. சேக்கையர் முதலிய குறிப்பு முற்றுக்கள் வினையெச்சமாயின. ஐந்து, தொகைக் குறிப்பு. பாற்றினமை தோற்றுவிக்கும் வேடம். கட்டங்கத்திற்கு முன் உரைத்தமை காண்க. மாறிட்டு நீக்கல் - பிரம்புகொண்டு நீங்குமாறு குறித்துக் காட்டல். எழப்போதல் - அகலப்போதல். போகென, தொகுத்தல். (ரு)

பின்னு வருதென் னர்பிரான்பெரி யோரை நோக்கி
என்னுடு நம்மூ† ருமக்கென்வரும் யாது வேண்டும்
நுந்நாம மேது நுவன்மின்னென வைய ரெந்த
நன்னுடு மெந்த நகருள்ளுந் திரிவ மப்பா.

(இ - ள்.) பின்னு வரு தென்னர் பிரான் பெரியோரை நோக்கி - பின்னுக வரும் பாண்டியர் தலைவன் அப்பெரியோரைப் பார்த்து, நும் நாடு ஊர் என் - நுமது நாடும் ஊரும் எவை, உமக்கு என் வரும் - உமக்கு என்ன கைவரும், யாது வேண்டும் - உமக்கு வேண்டியது யாது, நும் நாமம் ஏது - உமது பெயர் யாது, நுவல்மின் என - சொல்வீராக என்று வினவ, ஐயர் - சித்த மூர்த்திகள், அப்பா எந்த நல்நாடும் எந்த நகருள்ளும் திரிவம் - அப்பனே நாம் எந்த நல்ல நாட்டிலும் எந்த நகரிலும் சஞ்சரிப்பேம்.

நும் நாடு ஊர் என் எனக் கூட்டுக. என் - எவை. எந்நாடு நும்மூர் என்பது பாடமாயின் நுமது ஊர் எந்த நாட்டிலுள்ளது என்று பொருள்படும். நாட்டுள்ளும் என விரிக்க. அப்பா என்பது பெரியோர் கூறும் மரபுச் சொல். இது முதல் ஐந்து செய்யுள் ஒரு தொடர். (சு)

(பா - ம்.) * நீட்டி. †எந்நாடு நும்மூர். எந்நாடு நுந்நாடு.

ஆனலு மிப்போ தணிகான்மிர நாட்டிற் காசி
தானு மிருக்குந் தலமாகு மநாத ராகி
ஆனந பிச்சைப் பெருவாழ் வுடையார் நமரா
நாளுளும் விஞ்சை நடாஅய்த்திரி* சித்த ரேம்யாம்.

(இ - ள்.) ஆனலும் இப்போது - ஆயினும் இப்பொழுது, அணி கான்மிர நாட்டில் காசிதான்-அழகிய காசுமீர நாட்டின்கண் உள்ள காசிப்பதியே, நாம் இருக் கும் தலம் ஆகும் - நாம் தங்கும் பதியாகும்; அநாதராகி ஆனந பிச்சைப் பெரு வாழ்வு உடையார் நமராம் - ஒரு பற்றுமில்லாதவராய் நீங்காத பிச்சை எடுத்தலாகிய பெருவாழ்வினை யுடைய அடியார்களே நம் உறவின ராவர்; யாம் நாள் நாளும் விஞ்சை நடாஅய்த் திரி சித்தரேம் - யாம் எந்நாளும் வித்தை நடாத்தித் திரிகின்ற சித்தராவேம்.

ஆனலும் - எங்குந் திரிவமாயினும். கான்மிரம் - காசுமீரம். அநாதர் -ஆதர வில்லாதவர்; அநாதரர் என்பது தொக்கு நின்றது. எய்துதற்கரிய வாழ்வென்பார் 'பெருவாழ்வு' என்ருர். நாள் நாளும் - நாடோறும். நடாஅய் - நடாவி; நடாத்தி. 'அநாதனுகி........வாழ்வுடையான்' என்பது பாடமாயின், ஆதியில்லாத சிவபெரு மான் எமக்கு உறவாம் என்றுரைக்க. (௭)

ஆனந்த கானந் தொடுத்திங்குள வான சைவத்
தானம் பலவுந் தொழுதற்பர மாகி வந்தேம்
ஞானந் தருமிந் நகரிம்மையிற் சீவன் முத்தி
மானந் தமான பரமுத்தி மறுமை நல்கும்.

(இ - ள்.) ஆனந்த கானம் தொடுத்து இங்கு உளவான சைவத் தானம் பல வும் - தில்லைவனம் முதல் இங்கு உள்ளனவான சிவத்தலங்கள் பலவும், தொழுதற் பரம் ஆகி வந்தேம் - வணங்குதற் பொருட்டு வந்தேம்; ஞானம் தரும் இந்நகர் - ஞானத்தைப் பாலிக்கும் இந்த நகரமானது, இம்மையில் சீவன் முத்தி - இம்மை யிலே சீவன் முத்தியையும், மறுமை மான் அந்தமான பரமுத்தி - மறுமையிலே மாயைக்கு அப்பாற்பட்ட பரமுத்தியையும், நல்கும் - அளிக்கும்.

தில் என்னும் இடைச்சொல் விழைவுப் பொருளில் வருதல் குறித்துத் தில்லை வனம் என்பதை ஆனந்த கானம் என மொழிபெயர்த்தாராதல் வேண்டும்; தில்லை சிவபெருமான் ஆனந்தத் தாண்டவம் புரியும் இடமாதலுங் கொள்க; ஆனந்த கானம் என்பதற்குக் காசி என்று பொருள் கூறுவாரு முளர். பரம் - பொருட்டு. மான் - பிரகிருதிமாயை; ஈண்டு விந்து மோகினிகளையும் குறிப்பதாகக்கொள்க. (௮)

ஈண்டுள்ள வர்க்கெம் விளையாடலைக் காட்டி யிச்சை
வேண்டும் பலசித் தியுநல்குவம் வேத மாதி
மாண்டங்கு மெண்ணெண் கலைஞானமும் வல்ல மல்லாற்
சேண்டங்கு மெல்லாப் பொருளும்வல சித்த ரேம்யாம்.

(பா - ம்.) * நடாத்திடுஞ்.

(இ - ள்.) ஈண்டு உள்ளவர்க்கு எம் விளையாடலைக் காட்டி - இங்குள்ளவர் களுக்கு எமது விளையாடலைக் காண்பித்து, வேண்டும் பல சித்தியும் இச்சை நல்கு வம் - (அவர்கள்) விரும்பும் பல பேறுகளையும் விருப்பத்தின்படியே அருளுவோம்; வேதம் ஆதி மாண் தங்கும் எண்ணெண் கலை ஞானமும் வல்லம் - மறை முதலான மாட்சி தங்கிய அறுபத்துநான்கு கலை ஞானங்களிலும் வன்மையுடையோம்; அல் லால் - இவையன்றியும், யாம் சேண் தங்கும் எல்லாப் பொருளும் வல சித்தரேம் - யாம் சேய்மையிலுள்ள பொருளனைத்தையும் (அண்மையில் வரச் செய்தலில்) வல்ல சித்தராவேம்.

பலசித்தி - பலமாகிய பேறு; பலவாகிய சித்தி என்றுமாம். எல்லாப் பொரு ளும் வல என்பதற்கு எல்லாப் பொருள்களையும் நிருமிக்க வல்ல என்றுரைத்தலு மாம். (௯)

உன்னல் நமக்குப் பெறல்வேண்டுவ தொன்று மில்லை
தென்னு வெனவுண் ணகைசெய்தனர் சித்த யோகர்
மன்னு மிவர்தம் மிறுமாப்புஞ் செருக்கும் வீறும்
என்னு லளவிட் டறிவேனென வெண்ணித் தேர்வான்.

(இ - ள்.) தென்னு - பாண்டியனே, உன்னல் நமக்குப் பெறல் வேண்டு வது ஒன்றும் இல்லை - உன்னலே நாம் அடைதற் பாலதாகிய பொருள் ஒன்று மில்லை, என - என்று கூறி, உள் நகை செய்தனர் சித்தயோகர் - புன்னகை புரிந்து நின்றனர் சித்த மூர்த்திகள்; மன் ஆம் இவர் தம் இறுமாப்பும் செருக்கும் வீறும் - நிலை பெற்ற இவருடைய இறுமாப்பும் செருக்கும் பெருமிதமுமாகிய இவற் றை, என்னல் அளவிட்டு அறிவேன் என எண்ணித் தேர்வான் - யாதினலளந்து அறிவேன் என்று அரசன் எண்ணி ஆராய்வானயினன்.

நமக்கு, நாம் என எழுவாய்ப் பொருட்டு. 'யாது வேண்டும்' என அரசன் வினவியதற்கு விடையாக 'வேண்டுவ தொன்றுமில்லை' என்ருர். நம்மால் நீ பெறுவ தன்றி உன்னல் நாம் பெறவேண்டுவதில்லை யென்ருர். மன் ஆம் - மன்னுதலுடைய. என்னல் - எதனல். (௰)

தேரும் பொழுதோ ருழவன்னெரு செல்வக் கன்னல்
ஆருங் கமுகென்ன வயிர்ப்புறக் கொண்டு தாழப்
பாருந் திசையும் புகழ்பங்கயச் செங்கை தாங்கி
நீரும் பிறையுங் கரந்தார்தமை நேர்ந்து சொல்வான்.

(இ - ள்.) தேரும் பொழுது - அங்ஙனம் ஆராயும் பொழுது, ஓர் உழவன் - ஒரு உழவனுனவன், ஒரு செல்வக் கன்னல் - செழித்தோங்கிய ஒரு கரும்பினை, ஆரும் கமுகு என்ன அயிர்ப்புறக் கொண்டு தாழ - யாரும் கமுகோ என்று ஐயுறக் கையிற் கொண்டு வணங்க, பாரும் திசையும் புகழ் பங்கயச் செங்கை தாங்கி-(அக் கரும்பினைப்) புவியும் திசைகளும் புகழும்படியான தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த

கையிற் ருங்கி, நீரும் பிறையும் கரந்தார் தமை நேர்ந்து சொல்வான் - கங்கையையும் மதியையும் ஒளித்து வந்த சித்தசாமிகளைப் பார்த்துக் கூறுவான்.

செல்வக் கன்னல் - செழுமையுள்ள கரும்பு. ஆரும், யாரும் என்பதன் மரூஉ. கையுறையாகக் கொண்டு வணங்க. கொடையாற் புகழும் கை யென்க. (௧௧)

வல்லாரில் வல்லே மெனவும்மை மதித்த நீரிக்
கல்லானைக் கிந்தக் கரும்பை யருத்தி னெல்லாம்
வல்லாரு நீரே மதுரைப்பெரு மானு நீரே
அல்லா லெவர்நும் மனம்வேட்ட தளிப்ப னென்ருன்.

(இ - ள்.) வல்லாரில் வல்லேம் என உம்மை மதித்த நீர் - வல்லவர்களுள் வல்லே மென்று உம்மை மதித்துக் கொண்ட நீர், இக்கல்லானைக்கு இந்தக்கரும்பை அருத்தின்-இந்தக் கல்லானைக்கு இக் கரும்பினை உண்பித்தால், எல்லாம் வல்லாரும் நீரே - எல்லாம் வல்ல சித்தரும் நீரே, மதுரைப் பெருமானும் நீரே அல்லால் எவர் - மதுரை நாயகனும் நீரேயன்றி வேறு யாவர், நும்மனம் வேட்டது அளிப்பன் என்ருன் - பின்பு நுமது மனம் விரும்பியதைக் கொடுப்பேன் என்று கூறினன்.

வல்லாரெல்லாருள்ளும் யாம்வல்லேமென மதித்த வென்க; ஏழனுருபு கூட்டிப் பிரித்தற்பொருளில் வந்தது. (௧௨)

என்னு முகிலைத் தளையிட்டவன் கூறக் கேட்டுத்
தென்னு வருதி யெனப்புன்னகை செய்து சித்தர்
நின்னல் வருவ தெமக்கேது நினக்கு நாமே
உன்னசை தீரத் தருகின்ற தலாம லுண்டோ.

(இ - ள்.) என்னு முகிலைத் தளை இட்டவன் கூற - என்று மேகத்தைச் சிறையிட்ட பாண்டியன் சொல்ல, சித்தர் கேட்டு-அம்மொழியைச் சித்தமூர்த்திகள்கேட்டு, தென்னுவருதி எனப் புன்னகை செய்து - பாண்டியனே வருவாய் எனப் புன்னகை புரிந்து, எமக்கு நின்னல் வருவது எது -எமக்கு உன்னல் வரும் பயன் யாது உளது, உன் ஆசை தீர - உனது அவா அடங்க, நாமே நினக்குத் தருகின்றது அலாமல் உண்டோ - நாமே உனக்குக் கொடுக்கின்ற தல்லாமல் வேறு உண்டோ.

'நும் மனம் வேட்டது அளிப்பன்' என மீட்டுங் கூறியதற்கு விடையாக இங்ஙனம் கூறினர். தருகின்றது, தொழிற்பெயர். நின்பாற் பெறுவதொன் றுண்டோ என்க. (௧௩)

செல்லா வுலகத் தினுஞ்சென்றொரு விஞ்சை கற்ருேர்
பல்லாரு நன்கு மதிக்கப்பய னெய்து வார்கள்
எல்லா மறிந்த வெமக்கொன் றினு மாசை யில்லை
கல்லானை கன்னல் கறிக்கின்றது காண்டி யென்ருர்.

(இ - ள்.) ஒரு விஞ்சை கற்ருேர் - யாதானும் ஒரு வித்தையினைக் கற்ருேர், செல்லா உலகத்தினும் சென்று - போதற்கரிய உலகத்தினும் போய், பல்லாரும் நன்கு மதிக்கப் பயன் எய்துவார்கள் - பலரும் நன்கு மதிக்க (அவ்விஞ்சையைக் காட்டிப்) பயனடைவார்கள்; எல்லாம் அறிந்த எமக்கு ஒன்றிலும் ஆசையில்லை - எல்லா விஞ்சைகளையும் உணர்ந்த எமக்கு ஒன்றிலும் விருப்பம் இல்லை; கல்லானை கன்னல் கறிக்கின்றது காண்டி என்ருர் - கல்லானையானது ஈதோ கரும்பினைக் கடிக்கின்றதைக் காண்பாய் என்ருர்.

நன்கு மதிக்கும்படி விஞ்சையைக் காட்டி என விரிக்க. காண்டி, எவலொருமை; ட் எழுத்துப்பேறு. (௧௪)

கடைக்கண் சிறிதே குறித்தார்முன் கடாக்கல் யானை
மடைக்கண் டிறந்து மதமூன்றும் வழிய விண்வாய்
அடைக்கும் படிவாய் திறந்தார்த்துப் புழைக்கை நீட்டித்
தொடைக்குன் றனுன்கைச் சுவைத்தண்டைப் பறித்த தன்றே.

(இ - ள்.) சிறிது கடைக்கண் குறித்தார் முன் - சிறிது கடைக்கண் வைத்தருளிய சித்தருக் கெதிரே, கடாக்கல் யானை - மதத்தினையுடைய கல்யானையானது, மடைக்கண் திறந்து மத மூன்றும் வழிய - மடைபோலக் கண் திறந்து மூன்று மதங்களும் ஒழுக, விண்வாய் அடைக்கும்படி வாய் திறந்து ஆர்த்து - மேகத்தின் வாய் அடைக்குமாறு வாயைத் திறந்து பிளிறிட்டு, புழைக்கை நீட்டி - தொளையினையுடைய துதிக்கையை நீட்டி, தொடைக்குன்று அனுன் கைச்சுவைத் தண்டைப் பறித்தது -மாலையை யணிந்த மலையை ஒத்த பாண்டியன் கையிலிருந்த கரும்பைப் பிடுங்கியது.

என்று கூறிக் கடைக்கண் குறித்தார் முன் என்க. கடாக்கல்யானை - கல்லானையாகிய மதயானை. இடியோசையும் கீழ்ப்பட ஆர்த்ததென்ருர். தொடைக் குன்று அனுன், இல்பொருளுவமை. சுவைத்தண்டு-கரும்பு. அன்று, ஏ அசைகள். ()

பறித்துக் கடைவாய் வழிசாறளி பாய்ந்து நக்கக்
கறித்துக் குதட்டிப் பருகிக்கா மூச லாட
நெறித்துத் தருக்கி நிழல்சீறி நிமிர்ந்து நிற்ப
மறித்துக் கடைக்கண் குறித்தார்பினு மாயம் வல்லார்.

(இ - ள்.) பறித்து - அங்ஙனம் பிடுங்கி, கடைவாய் வழிசாறு அளி பாய்ந்து நக்க - கடைவாயில் வழிகின்ற சாற்றினை வண்டுகள் மொய்த்துப் பருகும்படி, கறித்துக் குதட்டிப் பருகி - கடித்து மென்று தின்று, கரம் ஊசல் ஆட - துதிக்கை ஊஞ்சல்போல ஆடாநிற்க, நெறித்துத் தருக்கி நிழல் சீறி நிமிர்ந்துநிற்ப - நெறித்துத் தருக்குற்று நிழலைச்சீறி நிமிர்ந்துநிற்க, பினும் மாயம் வல்லார் - பின்னும் விஞ்சையில்வல்ல சித்தர், மறித்துக் கடைக்கண் குறித்தார்-மீட்டும் கடைக்கண்ணுற் குறித்தருளினர்.

அப்போ திளமூ ரலரும்பியச் சித்த சாமி
கைப்போ தமைத்துக் கடிந்தோர்தமை நின்மி னென்ன
மைப்போ தகமன் னவர்வைத்தடி பேர்க்க லாற்று
தொப்போ தரிய நிலையோவியம் போல நின்றார்.

(இ - ள்.) அப்போது அச்சித்தசாமி - அங்ஙனம் வரும்பொழுது அந்தச் சித்த மூர்த்திகள், இளமூரல் அரும்பி - புன்னகை புரிந்து, கடிந்தோர் தமைக் கைப்போது அமைத்து நின்மின் என்ன - வெகுண்டு வந்தோரைக் கைம்மலராலமைத்து நில்லுங்கள் என்று சொல்ல, மைப்போதகம் அன்னவர் - கரிய யானையை ஒத்த அவ்வீரர்கள், வைத்த அடிபேர்க்கலாற்றாது - வைத்த அடியைப் பெயர்க்க முடியாது, ஒப்பு ஓது அரிய நிலை ஓவியம்போல நின்றார் - ஒப்புச் சொல்லுதற்கரிய நிலையினையுடைய ஓவியம்போல நின்றார்கள்.

அமைத்து நின்மினென்ன வென்க. தருக்குடைமையாற் போதக மன்னரென்றார். வைத்த என்னும் பெயரெச்சத்து அகரம் தொக்கது. அரிய ஓவியம் நிலை யோவியம் எனத் தனித்தனி கூட்டுக. நிலை அசையாது நிற்றல். (௧௯)

மத்தக் களிற்றான் வெகுளித்தழன் மாறி யன்பு
பொத்தப் புதைந்த மனத்தற்புதம் பொங்கிச் சோரச்
சித்தப் பெருமா னடிமாமுடி தீண்டப் பாச
பெத்தத் தமியேன் பிழையைப்பொறு மென்று வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) மத்தக்களிற்றான் - மத மயக்கத்தையுடைய யானையையுடைய பாண்டியன், வெகுளித் தழல்மாறி - சினத்தீ அவியப்பெற்று, அன்பு பொத்தப் புதைந்த மனத்து அற்புதம் பொங்கிச் சோர - அன்பு மூடுதலாற் புதைபட்ட மனத்தின்கண் வியப்பானது பொங்கி வழிய, சித்தப் பெருமான் அடி மா முடிதீண்ட - சித்தசாமியின் திருவடிகள் தனது பெருமை பொருந்திய முடியினைத் தீண்ட, பாச பெத்தத் தமியேன் பிழையைப் பொறும் என்று வீழ்ந்தான் - பாசத்தாற் கட்டுண்ட ஏழையேன் பிழையைப் பொறுத்தருளுமென்று வீழ்ந்து வணங்கினான்.

மத்தம் - உன்மத்தம்; மத்தகமுமாம். சோர-சோராநிற்க. தீண்டுமாறு வீழ்ந்தானென்க. பெத்தம் - கட்டுண்ட நிலைமை. (௨௰)

அன்புக் கிரங்குங் கருணைக்கட லான வையர்
இன்புற் றுவேண்டும் வரங்கேளெனத் தாழ்ந்து வேந்தன்
நன்புத் திரப்பே றருள்வாயென நல்கிச் செங்கை
வன்புற்ற வேழ மிசைவைத்தரு ளூட்டம் வைத்தார்.

(இ - ள்.) அன்புக்கு இரங்கும் கருணைக் கடலான ஐயர்-அன்புக்கு இரங்கும் அருட்கடலான பெருமான், இன்புற்று - மகிழ்ந்து, வேண்டும் வரம் கேள் என - விரும்பிய வரத்தினைக் கேட்பாயாக என்று கூற, வேந்தன் தாழ்ந்து - அபிடேக பாண்டியன் வணங்கி, நன் புத்திரப்பேறு அருள்வாய் என - நன்மைவாய்ந்த புதல்

வர்ப் பேற்றினை அளிப்பாயாக என்றுவேண்ட, நல்கி - (அங்ஙனமே) அருள்செய்து, வன்பு உற்ற வேழமிசை செங்கைவைத்து அருள் நாட்டம் வைத்தான்-வலிமைமிக்க யானையின் மேலே சிவந்த திருக்கையை வைத்து அருணோக்கம் வைத்தருளினான்.

இரங்குதல் - எளிவருதல். (௨௧)

[கலிவிருத்தம்]

தழைக்கு நீள்கதிர்த் தண்முத்த மாலையைப்
புழைக்கை நீட்டிக் கொடுத்தது போதகம்
மழைக்கை நீட்டினன் வாங்கின னீதியிற்
பிழைக்க லாத பெருந்தகை வேந்தனே.

(இ - ள்.) போதகம் - யானையானது, புழைக்கை நீட்டி - தனது தொளையுடைய துதிக்கையை நீட்டி, தழைக்கு நீள் கதிர்தண் முத்தமாலையைக் கொடுத்தது - தழைக்கின்ற மிக்க ஒளியினையுடைய தண்ணிய முத்துமாலையைக் கொடுத்தது; நீதியில் பிழைக்கலாத பெருந்தகை வேந்தன் - நீதியினின்று தவறாத பெருந் தன்மையையுடைய பாண்டி மன்னன், மழைக்கை நீட்டினன் வாங்கினன் - முகில் போலுங் கையினை நீட்டி அதனை வாங்கினான்.

கொடுக்குங் கையால் வாங்கின னென்பார் 'மழைக்கை நீட்டினன் வாங்கினன்' என்றார். நீட்டினன், முற்றெச்சம். நீதி - அரசாளு முறைமை. பிழைக்கலாத, எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; குவ்வும் அல்லும் சாரியை; ஆ எதிர்மறை யிடைநிலை. (௨௨)

முத்த மாலிகை வாங்குமுன் முன்னின்ற
சித்த சாமி திருவுருக் கண்டிலன்
மத்த யானை வடிவமு மேனைய
ஒத்த தாக வுரவோன் வெருவினான்.

(இ - ள்.) முத்த மாலிகை வாங்கு முன் முன்னின்ற சித்தசாமி திருவுருக் கண்டிலன் - அங்ஙனம் முத்து மாலையை வாங்குதற்கு முன் எதிரே நின்றருளிய சித்த மூர்த்திகளின் திருவுருவத்தைக் காணாயினன்; மத்தயானை வடிவமும் - மதமுடைய கல்லானைகளைப் போன்றதாக, உரவோன் - வலியோனாகிய மன்னன், வெருவினான் - அஞ்சினான்.

ஒத்ததாயிற்று; அங்ஙனமாகவே வெருவினான் என விரித்துரைக்க. திருவுருவைக் காணாமலும் ஒத்ததாயினமை கண்டும் வெருவினான். வெருவுதலில்லாத மதுகை யுடையான் வெருவினான் என்றார். (௨௩)

இந்த வாட லெமக்குயி ராயவிவ்
வந்த மில்லி யருள்விளை யாட்டெனா
முந்தை வேத முதல்வனை மீளவும்
வந்து வந்தனை செய்தனன் மன்னனே

(இ - ள்.) மன்னன் - (அங்ஙனம் அஞ்சிய) அரசனானவன், இந்த ஆடல் - இத் திருவிளையாடல், எமக்கு உயிராய இவ்வந்தம் இல்லி அருள் விளையாட்டு எனா - எமக்கு உயிராகிய இந்த அழிவில்லாத சோமசுந்தரக் கடவுளின் அருள்விளையாடலே என்று, முந்தைவேத முதல்வனை - முன்னவனாகிய வேதநாயகனை, மீளவும் வந்து வந்தனை செய்தனன் - மீண்டும் வந்து வணங்கினன்.

அந்தம் இல்லி - ஈறில்லாதவன்; இ வினைமுதற்பொருள் விகுதி. முந்தை வேதத்திற்கு அடையுமாம். முன்பு சோமசுந்தரக் கடவுளை வணங்கித் திருக்கோயிலை வலம்வருகையிற் சிவசித்தரைக் கண்டானாகலின் 'மீளவும் வந்துவந்தனை செய்தனன்' என்றார். (௨௪)

முழுது ணர்ந்த முதல்வநின் னாடலை
இழுதை யேனறி யாதளந் தேனெனா
அழுதி றைஞ்சி யபராத மீந்துகை
தொழுது நின்று துதிக்கத் தொடங்கினான்.

(இ - ள்.) முழுது உணர்ந்த முதல்வ - முற்று முணர்ந்த முதல்வனே, நின் ஆடலை - உன் திருவிளையாடலை, இழுதையேன் அறியாது அளந்தேன் எனா - அறிவிலியாகிய யான் அறியாமையால் அளக்கலுற்றேன் என்று, அழுது இறைஞ்சி அபராதம் ஈந்து - அழுது வணங்கித் தண்டம் இறுத்து, கைதொழுது நின்று துதிக்கத் தொடங்கினான் - கைகூப்பி நின்று துதிக்கத் தொடங்கினான்.

இழுதையேன் என்பதற்குப் பேயனேன் என்றும் பொய்யினேன் என்றும் கூறலுமாம். அறியாது - அறியாமையால். அபராதம் - குற்றம், குற்றத்திற்குக் கழுவாயாக இறுக்கும் தண்டம்; ஈண்டுத் தண்டத்தை யுணர்த்திற்று. (௨௫)

[கொச்சகக்கலிப்பா]

வேதியாய் வேத விளைபொருளாய் வேதத்தின்
நீதியாய் நீதி நெறிகடந்த நீளொளியாய்
ஆதியா யீறாய் நடுவா யவைகழிந்த
சோதியாய் நின்றாயென் சோதனைத்தோ நின்னியல்பே.

(இ - ள்.) வேதியாய் - வேதத்தை அருளியவனாகியும், வேத விளை பொருளாய் - வேதத்தில் விளையும் பயனாகியும், வேதத்தின் நீதியாய் - வேதங்கூறும் நீதியாகியும், நீதிநெறி கடந்த நீள் ஒளியாய் - அந்நீதி நெறிகளைக் கடந்த நீண்ட ஒளியாகியும், ஆதியாய் ஈறாய் நடுவாய் அவை கழிந்த சோதியாய் - முதலாகியும் முடிவாகியும் இடையாகியும் அவற்றுக்கு அப்பாலான ஒளிவடிவாகியும், நின்றாய் - நின்றவனே, நின் இயல்பு - இங்ஙனமாகிய நினது தன்மை, என் சோதனைத்தோ - என் சோதனையில் அகப்படற்பாலதோ.

வேதி - வேதத்தையுடையவன். வேத விளைபொருள் - வேதத்தின் முடிந்த உண்மைப் பொருள். நீதியாய் நின்று அவ்வழி யொழுகும் உயிர்கட்கு ஏற்ற பய

னளித்தும் தான் அதனைக் கடந்து நின்றவன் என்றார். சோதனைத்தோ - சோதனை யகத்ததோ. நின்றாய், பெயர். ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருட்டு.

"ஆதி யானை யமரர் தொழப்படும்
நீதி யானை நியம நெறிகளை
ஓதி யானை யுணர்தற் கரியதோர்
சோதி யானைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே"

என்னும் தமிழ்மறை இங்குச் சிந்திக்கற்பாலது. (௨௬)

நின்னான் மொழிந்தமறை நின்னடிகள் வந்தித்தும்
பன்னா ளருச்சித்தும் பாதந் தலைசுமந்தும்
உன்னாமம் வாசித்து முன்னையறி யேனென்று
சொன்னா லடியனேன்* சோதனைத்தோ நின்னியல்பே.

(இ - ள்.) நின்னால் மொழிந்த மறை - நின்னாலே திருவாய் மலர்ந்தருளப்பட்ட வேதமானது, நின் அடிகள் வந்தித்தும் - உன் திருவடிகளை வணங்கியும், பல்நாள் அருச்சித்தும் - பலநாள் அருச்சனை புரிந்தும், பாதம் தலை சுமந்தும் - உன் திருவடிகளைத் தலையிற் சுமந்தும், உன் நாமம் வாசித்தும் - உன் திருப் பெயர்களைப் படித்தும், உன்னை அறியேன் என்று சொன்னால் - உன்னை அறிகிலேன் என்று முறையிடுமாயின், நின் இயல்பு அடியனேன் சோதனைத்தோ - அங்ஙனமாய நினது தன்மை அடியேனது சோதனையில் அகப்படற் பாலதோ.

திருமறைக் காட்டிலே மறை அருச்சித்து வந்தித்தமை கொள்க. பாதம் தலை சுமத்தல் - பாதுகையா யிருந்து சுமத்தல். நாமம் வாசித்தல் - அவன் திருப்பெயர்களையே கூறுதல். உன்னாலும் உன் பெருமை உணர்தற்கரிதென்பார், 'நின்னால் மொழிந்த மறை உன்னை யறியேனென்று சொன்னால்' என்றார். வந்தித்தல் முதலிய ஒன்றுஞ் செய்யாத அடியேன் என்க. மறை, சாதியொருமை. மறையும் என்னும் உம்மை தொக்கது. (௨௭)

[ஷை வேறு]

பெரியதினும் பெரியதுமாய்ச் சிறியதினுஞ் சிறியதுமாய்
அரியதினு மரியதுமா யெளியதினு மெளியதுமாய்க்
கரியதுமாய்க் காண்பானுங் காட்சியுமா யவைகடந்த
துரியமுமாய் நின்றாயென் சோதனைத்தோ நின்னியல்பே.

(இ - ள்.) பெரியதினும் பெரியதுமாய் - பெரிதினும் பெரிதாகியும், சிறியதினும் சிறியதுமாய் - சிறிதினும் சிறிதாகியும், அரியதினும் அரியதுமாய் - அரிதினும் அரிதாகியும், எளியதினும் எளியதுமாய் - எளிதினும் எளிதாகியும், கரியது

(பா - ம்.) * அடியேன்றன், அடியேனென்.

மாய் - சான்றாகியும், காண்பானும் காட்சியுமாய் - காண்பவனும் காட்சியுமாகியும், அவை கடந்த துரியமுமாய் - அவற்றைக் கடந்த துரியமாகியும், நின்றாய் - நின்றவனே, நின் இயல்பு என் சோதனைத்தோ - இங்ஙனமாய நினது தன்மை எனது சோதனையில் அகப்படற் பாலதோ.

பெரிதிற் பெரிதாதல் - அண்டமோரணுவாம் பெருமை கொள்ளுதல்;

"அண்டப் பகுதியி னுண்டைப் பிறக்கம்
அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
இன்னுழை கதிரின் றுன்னணுப் புரையச்
சிறியவாகப் பெரியோன்"

என்பது திருவாசகத் திருமறை. இவ்வாசிரியர், கடவுள் வாழ்த்திலே

"அண்டங்க ளெல்லா மணுவாக வணுக்க ளெல்லாம்
அண்டங்க ளாகப் பெரிதாய்ச்சிறி தாயி னானும்"

என்றமையும் காண்க. கரி - சான்று; அறிவித்து உடனிருந் தறிவது. காண்பான் - அறிபவன்; ஆன்மா. காட்சி - அறிவு.

"அறிவானுந் தானே யறிவிப்பான் றானே
அறிவா யறிகின்றான் றானே - அறிகின்ற
மெய்ப்பொருளுந் தானே விரிசுடர்பா ராகாசம்
அப்பொருளுந் தானே யவன்"

என்னும் அம்மையார் திருவாக்கும் நோக்குக. உம்மைகள் மாற்றி யுரைக்கப்பட்டன. (௨௮)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

என்றுபல முறைபழிச்சி மனையெய்தி விக்ரமனை யீன்று பன்னாட்
டொன்றுமுறை கோலோச்சி விக்கிரமன் சுவன்மிசைப்பார் சுமத்திப் பாசம்
வென்றுகளைந் தருட்சித்த சாமிதிரு வருளேக்கால் விளைபே ரின்ப
மன்றன்மது* வீழ்வண்டிற் கலந்திருந்தா னபிடேக மாறன் மன்னோ.

(இ - ள்.) என்று பல முறை பழிச்சி - என்று பலமுறை துதித்து, மனை எய்தி - தனது அரண்மனையை அடைந்து, விக்ரமனை ஈன்று - விக்கிரமனென்னும் புதல்வனைப் பெற்று, பல் நாள் தொன்று முறை கோல் ஓச்சி - பலநாள்வரை பழைய முறைப்படியே செங்கோலை நடத்தி, விக்கிரமன் சுவல்மிசை பார் சுமத்தி - விக்கிரமனது தோளின்மேல் நிலச்சுமையை ஏற்றி, பாசம் வென்று களைந்து - பாசத்

(பா - ம்.) * மன்றமது.

தினை வென்று போக்கி, அருட்சித்தசாமி திருவருள் நோக்கால் விளைபேரின்பம் - அருளுருவாகிய சித்தமூர்த்திகளின் திருவருட் பார்வையால் விளைந்த பேரின்பத்தின் கண், மன்றல் மது வீழ் வண்டில் - மணம் பொருந்திய தேனின்கண் வீழ்ந்த வண்டினைப்போல, அபிடேகமாறன் கலந்திருந்தான் - அபிடேக பாண்டியன் இரண்டறக் கலந்திருந்தான்.

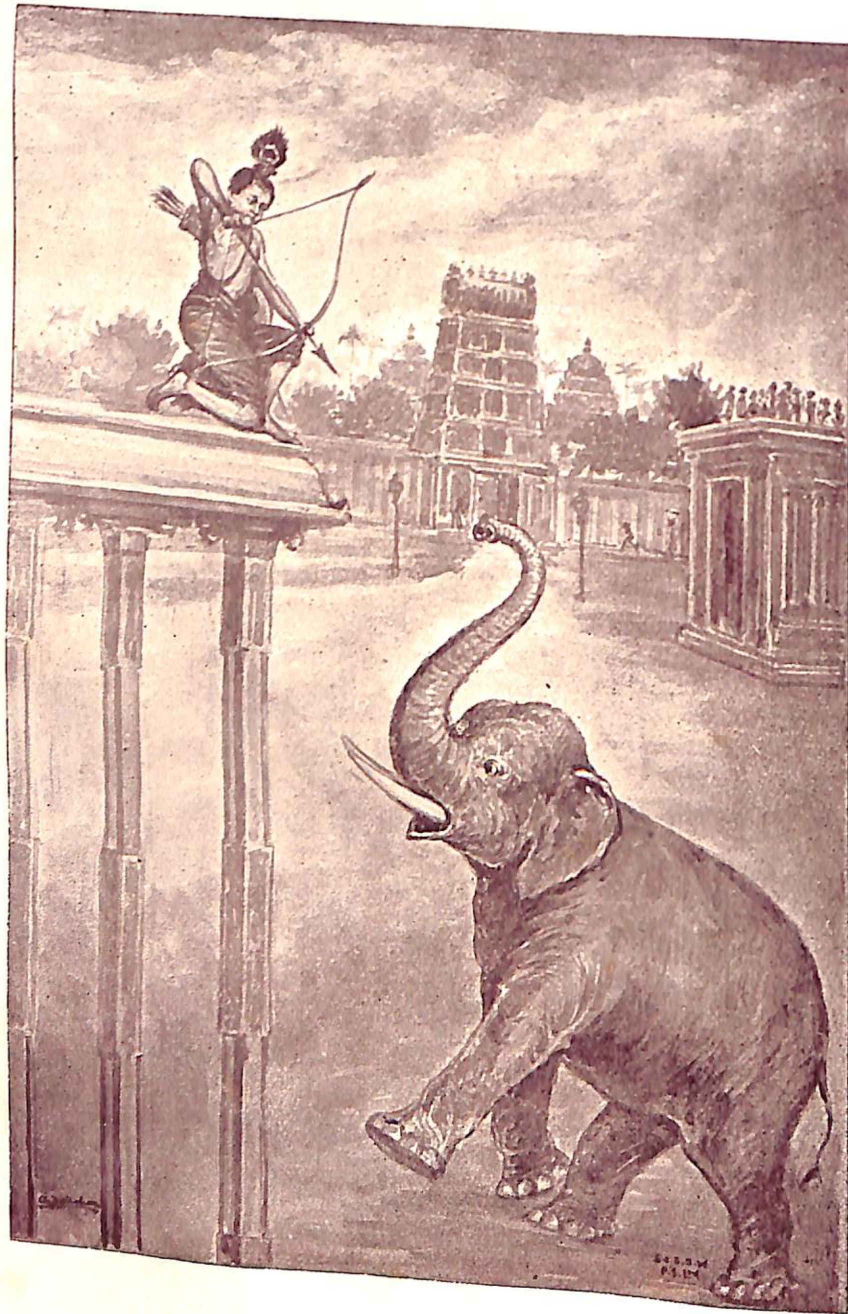
தமிழிலே ககரவொற்றின் பின் வேறுமெய் வந்து மயங்காதாகலின் விக்கிரமன் என்றே வருதல் வேண்டும்; செய்யுளோசை மிகாமற் பொருட்டு 'விக்ரமன்' என நின்றது. சோமசுந்தரக் கடவுள் சித்தராக வெளிவந்து அருள் புரிந்தமையால் 'சித்தசாமி திருவருணோக்கால்' என்றார். மதுவில் வீழ்ந்த வண்டு அதனையுண்டு பெயராது கிடத்தல்போல வென்க;

"அதுவென்று லெதுவெனவந் தடுக்குஞ் சங்கை
யாதலினு லதுவெனலு மறவே விட்டு
மதுவுண்ட வண்டெனவுஞ் சனகனுதி
மன்னவர்கள் சுகர்முதலோர் வாழ்ந்தார்"

என்று தாயுமானவடிகள் கூறுமாறுங் காண்க. மன்ற என்பது பாடமாயின் தேற்றமாக என்றுரைக்க. மன்னும் ஓவும் அசைகள். (உக)

ஆகச் செய்யுள் - கநஅரு

கூ. ப. 41

யானை யெய்தது.

[illegible]வது

[illegible] யெய்த படலம்

[illegible]நதம்]

[illegible] கறைமின்ன

[illegible] ரேவி

[illegible] புரத்தைச்

[illegible] சொல்வாம்.

[illegible] கட்டு அவிழ் [illegible] பஞ்சவன் [illegible]ண்டியன்மேல் சமணர்கள் ஏவிய, மத[illegible]னையானது விழுமாறு, மேவலர் புரத்தைச் சுட்ட [illegible]திரிபுரத்தை நீறுக்கிய அம்பை விட்டு, உயிர் தொலைத்த [illegible] அதன் உயிரினைப் போக்கிய திருவிளையாடலை இனிக்கூறுவாம்.

[illegible]ன என்பதில் லகரந் தொக்கது. இது வென்றது மேலே கூறி

(க)

விக்கிரம பாண்டியன் வெலற்கரிய செங்கோல்
திக்குநில னுந்திறைகொள் செல்வநிறை வெய்த
அக்கிரம வெங்கலி யரும்பகை யொதுங்கச்
சக்கர முருட்டியிடர் சாய்த்துமுறை செய்வான்.

(இ - ள்.) வெலற்கு அரிய செங்கோல் - பிறரால் வெல்லுதற்கரிய செங்கோலையுடைய, விக்கிரம பாண்டியன் - விக்கிரம வழுதியானவன், திக்கும் நிலனும் திறைகொள் செல்வம் நிறைவு எய்த - எட்டுத்திக்கிலும் புவிமுழுதிலும் திறையாகக் கொண்ட செல்வமானது நிறைவினைப் பொருந்தவும், அக்கிரமவெங்கலி அரும் பகை ஒதுங்க - கொடியகலியாகிய அரிய பகையானது ஓடவும், சக்கரம் உருட்டி - தனது ஆணையாகிய திகிரியைச் செலுத்தி, இடர் சாய்த்து முறை செய்வான் - குடிகளின் துன்பத்தைப் போக்கி முறை செய்வானாயினன்.

செங்கோலையுடைய பாண்டியன் எனக்கூட்டுக. திக்கு, நிலன் என்பன ஆகுபெயர்கள். அக்கிரமம் - நெறியின்மை. அக்கிரமமும் வெம்மையும் கலிக்கு அடை. கலி - வறுமையும் தீமையும் முதலியன. நீதி திறம்புதலாகிய கலி என்பாருமுளர்.

(உ)

ய்த து.

இருபத்திரண்டாவது
யானையெய்த படலம்

[கலிவிருத்தம்]

கட்டவிழ் கடுக்கையர் கலானை கழைதின்ன
இட்டதிது பஞ்சவ னிடத்தமண ரேவி
விட்டமத யானைவிழ மேவலர் புரத்தைச்
சுட்டகணை விட்டுயிர் தொலைத்தமுறை சொல்வாம்.

(இ - ள்.) இது - இத் திருவிளையாடல், கட்டு அவிழ் கடுக்கையர் கல் ஆனை கழை தின்ன இட்டது - முறுக் கவிழ்ந்த கொன்றைமலர் மாலையை யணிந்த சித்த மூர்த்திகள் கல்லானையானது கரும்பினைத் தின்னுமாறு அளித்ததாகும்; பஞ்சவன் இடத்து அமணர் ஏவி விட்ட - விக்கிரம பாண்டியன்மேல் சமணர்கள் ஏவிய, மத யானை விழ - மதத்தையுடைய யானையானது விழுமாறு, மேவலர் புரத்தைச் சுட்ட கணை விட்டு - பகைவரின் திரிபுரத்தை நீறுக்கிய அம்பை விட்டு, உயிர் தொலைத்த முறை சொல்வாம் - அதன் உயிரினைப் போக்கிய திருவிளையாடலை இனிக்கூறுவாம்.

கல்லானை என்பதில் லகரந் தொக்கது. இது வென்றது மேலே கூறியதனை. (௧)

விக்கிரம பாண்டியன் வெலற்கரிய செங்கோல்
திக்குநில னுந்திறைகொள் செல்வநிறை வெய்த
அக்கிரம வெங்கலி யரும்பகை யொதுங்கச்
சக்கர முருட்டியிடர் சாய்த்துமுறை செய்வான்.

(இ - ள்.) வெலற்கு அரிய செங்கோல் - பிறரால் வெல்லுதற்கரிய செங்கோலையுடைய, விக்கிரம பாண்டியன் - விக்கிரம வழுதியானவன், திக்கும் நிலனும் திறைகொள் செல்வம் நிறைவு எய்த - எட்டுத்திக்கிலும் புவிமுழுதிலும் திறையாகக் கொண்ட செல்வமானது நிறைவினைப் பொருந்தவும், அக்கிரமவெங்கலி அரும் பகை ஒதுங்க - கொடியகலியாகிய அரிய பகையானது ஓடவும், சக்கரம் உருட்டி - தனது ஆணையாகிய திகிரியைச் செலுத்தி, இடர் சாய்த்து முறை செய்வான் - குடிகளின் துன்பத்தைப் போக்கி முறை செய்வானாயினன்.

செங்கோலையுடைய பாண்டியன் எனக்கூட்டுக. திக்கு, நிலன் என்பன ஆகு பெயர்கள். அக்கிரமம் - நெறியின்மை. அக்கிரமமும் வெம்மையும் கலிக்கு அடை. கலி - வறுமையும் இளைமையும் முதலியன. நீதி திறம்புதலாகிய கலி என் பாருமுளர். (௨)

புத்தரம ணாதிய* புறக்களை யகழ்ந்து
நித்தமறை யாகம நெறிப்பயிர் வளர்த்து
மெய்த்தவிதி பத்தியின் விளைந்தபயன் யாருந்
துய்த்திட மனுத்தொழி னடத்திவரு தூயோன்.

(இ - ள்.) புத்தர் அமண் ஆதிய புறக்களை அகழ்ந்து - புத்தரும் சமணரும் முதலிய புறமதக் களைகளைக் களைந்து, நித்தம் மறை ஆகம நெறிப்பயிர் வளர்த்து - அழியாத வேதநெறியும் ஆகம நெறியுமாகிய பயிரினை வளர்த்து, மெய்த்த விதிபத்தியின் விளைந்த பயன் - (அப்பயிரின்) மெய்ம்மையையுடைய விதியாகவும் பத்தியாகவும் விளைந்த பயனை, யாரும் துய்த்திட - அனைவரும் நுகர, மனுத்தொழில் நடத்திவரு தூயோன் - மனுமுறைப்படி ஆட்சி புரிந்து வருகின்ற தூயவனாகிய பாண்டியன்.

புத்தம் சமணம் முதலிய புறச் சமயங்களாகிய களையென்க. மறையாகம நெறிப்பயிர் - வைதிக சைவமாகிய பயிர். விதி பத்தியின் - விதிநெறியும் பத்தி நெறியுமாக; இன் சாரியை. மனுத்தொழில் - நீதி ஆட்சி. இஃது உருவகவணி. (௫)

மருவிதழி யானுறையும் வானிழி விமானத்
தருகுவட பக்கமுற வாலய மெழுப்பி
உருவரு விரண்டினையு மொருவிவரு சித்தர்
திருவுருவு கண்டுபணி செய்தொழுகு† நாளில்.

(இ - ள்.) மரு இதழியான் உறையும் வான் இழி விமானத்து அருகு வடபக்கம் உற - மணம் பொருந்திய கொன்றை மலர்மாலையை யணிந்த சோமசுந்தரக் கடவுள் வீற்றிருக்கும் விண்ணுலகி னின்றும் இறங்கிய விமானத்தின் அருகில் வடபக்கத்தில், ஆலயம் எழுப்பி - திருக்கோயில் எடுப்பித்து, உரு அரு இரண்டினையும் ஒருவி வரு சித்தர் திரு உருவு கண்டு - உருவத்தினையும் அருவத்தினையும் நீங்கி அருளுருக் கொண்டுவந்த சித்தசாமிகளின் திருவுருவத்தை ஆக்கி, பணிசெய்து ஒழுகு நாளில் - தொண்டு செய்தொழுகும் காலத்தில்.

பக்கமுற - பக்கமாக. உருவும் அருவும் மாயையின் காரியமாகலின் அவற்றை ஒருவிவரு என்றார். கண்டு - பிரதிட்டித்து. (௬)

செய்யகதி ரோன்வழிய செம்பிய னொருத்தன்
கையனவன் வென்றிபயில் காஞ்சிநக ருள்ளான்
பொய்யமணர் கட்டுரை புறத்துறையி னின்றான்
மையின்மதி மாறனொடு மாறுபட நின்றான்.

(இ - ள்.) செய்ய கதிரோன் வழிய செம்பியன் ஒருத்தன் - சிவந்த கிரணங்களை யுடையனாகிய சூரியன் வழியில் வந்த சோழன் ஒருவன், வென்றி பயில் காஞ்சி நகருள்ளான் - வெற்றி பொருந்திய காஞ்சி நகரத்தில் இருப்பானாயினன்; பொய் அமணர் கட்டுரை புறத்துறையில் நின்றான் - பொய்ம்மையுடைய சமணர்கள், கட்டிக் கூறிய சமண் மதமாகிய புறநெறியில் நின்றவனும், கையன் - வஞ்சகனுமாகிய அவன் - அச்சோழன், மை இல் மதி மாறனொடு - குற்றமில்லாத சந்திரன் மரபில் வந்த பாண்டியனோடு, மாறுபட நின்றான் - மாறுபட்டிருந்தான்.

(பா - ம்.) *ஆதியர். †செய்துவரு.

வழிய - வழியினையுடைய. கட்டுரை - புனைந்து கூறிய. ஒருத்தன் உள்ளான் புறத்துறையில் நின்றானும் கையனுமாகிய அவன் மாறுபட நின்றான் என முடிக்க. மாறுபட - மாறுபட்டு. (௭)

முடங்கன்மதி செஞ்சடை முடித்துவிடை யேறும்
விடங்கரது சேவடி விழுங்கிய மனத்து
மடங்கனிகர் தென்னனெதிர் வந்துபொர லாற்றா
தடங்கலனொர் வஞ்சனையி னாலட மதித்தான்.

(இ - ள்.) முடங்கல் மதி செஞ்சடை முடித்து - வளைவினையுடைய பிறையைச் சிவந்த சடையில் முடித்து, விடை ஏறும் - இடப வூர்தியில் ஏறியருளும், விடங்கரது சேவடி விழுங்கிய மனத்து - அழகராகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் சிவந்த திருவடிகளை உட்கொண்ட மனத்தினையுடைய, மடங்கல் நிகர் தென்னன் எதிர் வந்து பொரல் ஆற்றாது - சிங்கத்தை ஒத்த விக்கிரமபாண்டியனெதிரேவந்து போர்செய்தலாற்றாது, அடங்கலன் ஓர் வஞ்சனையினால் அட மதித்தான் - பகைவனாகிய அச்சோழன் ஒரு வஞ்சனையினாற் கொல்லக் கருதினான்.

விழுங்கிய - உட்கொண்ட; நன்குபதித்த. பொரலாற்றாது - போர் செய்தற்கு வலியின்றி. ஓர், விகாரம். (௮)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அஞ்சனங் கவுஞ்சங் கோவர்த் தனந்திரி கூடங் காஞ்சிக்
குஞ்சரஞ் சைய* மேம கூடமே விந்த மென்னும்
மஞ்சிவர் வரைக ளெட்டும் வைகுறு மமணர் தம்மில்
எஞ்சலில் குரவர்க் கோலை வேறு வேறெழுதி விட்டான்.

(இ - ள்.) அஞ்சனம் கவுஞ்சம் கோவர்த்தனம் திரிகூடம் - அஞ்சனமும் கிரவுஞ்சமும் கோவர்த்தனமும் திரிகூடமும், காஞ்சிக் குஞ்சரம் சையம் ஏமகூடம் விந்தம் என்னும் - காஞ்சியிலுள்ள அத்திகிரியும் சையமும் ஏமகூடமும் விந்தமும் என்று சொல்லப்பட்ட, மஞ்சு இவர் வரைகள் எட்டும் - முகில்கள் தவழும் எட்டு மலைகளிலும், வைகுறும் அமணர் தம்மில் - வசிக்கும் சமணர்களுள், எஞ்சல் இல் குரவர்க்கு வேறு வேறு ஓலை எழுதி விட்டான் - குறைதலில்லாத ஆசிரியராயினோர்க்கு வேறு வேறாக ஓலை எழுதி அனுப்பினான்.

அஞ்சனம் - நீலவெற்பு. கவுஞ்சம், வடசொற் சிதைவு. அத்தி வெற்பினைப் பரியாயப் பெயராற் 'குஞ்சரம்' என்றார். எஞ்சல் இல்-மிக்க தொகையினையுடைய. ()

(பா - ம்.) *காஞ்சி குஞ்சர சையம்.

வடிவுபோ லுள்ள மெல்லா மாசிருள் புதைய நின்ற
அடிகண்மா ராவா ரெண்ணு யிரவரு மார்த்தார் வேய்ந்த
முடிகெழு வேந்தன் விட்ட முடங்கலை நிமிர்த்து வாசித்
திடிகெழு கார்போற் குன்றி னிழிந்துவே றிடத்திற் செல்வார்.

(இ - ள்.) வடிவுபோல் உள்ளம் எல்லாம் மாசு இருள் புதைய நின்ற அடிகள் மார் ஆவார் எண்ணுயிரவரும் - தம் வடிவு போன்றே உள்ள முழுதும் அஞ்ஞான மாகிய இருள்மூட நின்ற குரவராவார் எண்ணுயிரவரும், ஆர்தார் வேய்ந்த முடிகெழு வேந்தன் விட்ட முடங்கலை நிமிர்த்து வாசித்து - ஆத்திமாலையை யணிந்த முடி சூடிய சோழமன்னன் விடுத்த ஓலையைப் பிரித்துப் படித்து, இடிகெழு கார்போல் - இடிமிக்க முகில்போல, குன்றின் இழிந்து வேறு இடத்தில் செல்வார் - மலைகளி னின்றும் இறங்கி வேருகக் குறித்த இடத்திற் செல்வாராயினர்.

வடிவு அழுக்கால் மூடப்பட்டிருப்பது போன்றே மனம் அறியாமையால் மூடப்பட்ட என்ருர்; புறத்தும் அகத்தும் தூய்மையில்லாதவர் என்றவாறு. மாசு - கறை, அறியாமை; இருள் மாசு என மாறி அறியாமையாகிய அழுக்கு எனலுமாம். அடிகள்மார் - சமண குரவர்க்குச் சிறப்பாக வழங்கும் பெயர்; மார் பெயர் விகுதி ஆவார், முதல் வேற்றுமைச் சொல். கருமையாலும் ஆரவாரத்தாலும் மலையினின் றிறங்குதலாலும் 'இடிகெழுகார்போல்' என்ருர். தம்மிடத்தின் வேருகிய குறித்த இடத்தில் என்க. (அ)

யாவரு மொருங்கு கூடி யிருள்வழி கொள்வ தேய்ப்பக்
காவல்வல் லரணஞ் சூழ்ந்த காஞ்சிமா நகரத் தெய்திப்
பூவலர் தாரான் கோயிற் புறங்கடை புகுந்து வேந்தன்
ஏவலர் விடுப்ப வுள்போ யிறைமக னிருக்கை புக்கார்.

(இ - ள்.) யாவரும் ஒருங்குகூடி - அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து, இருள்வழி கொள்வது எய்ப்ப-இருளானது வழிச் செல்வதைப்போல (நடந்து), காவல் வல் அர ணம் சூழ்ந்த காஞ்சிமா நகரத்து எய்தி - காவலையுடைய வலிய மதில் சூழ்ந்த பெரிய காஞ்சிப்பதியினை அடைந்து, பூ அலர் தாரான் கோயில் புறங்கடை புகுந்து - ஆத்தி மலரால் விளங்கும் மாலையை யணிந்த சோழனது அரண்மனையின் வாயிலை அடைந்து, வேந்தன் ஏவலர் விடுப்ப உள்போய் இறைமகன் இருக்கை புக்கார் - அரசனுடைய ஏவலாளர் விடுக்க உள்ளே சென்று அரசனிருப்பிடத்தை யுற்ருர் கள்.

இருள்வழி கொள்வ தேய்ப்ப என்றது இல்பொருளுவமை. ஏவலர் - வாயில் காப்போர். (கூ)

மன்னவன் முடிமேற் பீலி வைத்தன ராக்கங் கூற
அன்னவ னவரை நோக்கி வசியமுன் ஞறும் வல்லீர்
தென்னனை யாபி சாரஞ் செய்துயிர் செகுத்தா லுங்கட்
கென்னது நாடு பாதி தருவல்போ யியற்று மென்ருன்.

(இ - ள்.) மன்னவன் முடிமேல் பீலி வைத்தனர் ஆக்கம்கூற - (புக்கவர்) சோழனுடைய முடியின்மேல் மயிற்றோகையை வைத்து ஆசிமொழிகூற, அன்னவன் அவரை நோக்கி - அம்மன்னன் அச்சமண குரவர்களைப் பார்த்து, வசியம் முன் ஆறும் வல்லீர் - வசியம் முதலாகிய ஆறு தொழிலிலும் வல்லீரே, தென்னனை ஆபி சாரம் செய்து உயிர் செகுத்தால் - (நீவிர்) விக்கிரம பாண்டியனை மாரண வேள்வி செய்து கொல்லுவீரேல், உங்கட்கு என்னது நாடு பாதி தருவல் - உங்களுக்கு என் னுடைய நாட்டிற் பாதி தருவேன்; போய் இயற்றும் என்ருன் - சென்று அதனைச் செய்யுங்களென்று கூறினன்.

வசிய முன்னுறு எல்லாம் வல்ல சித்தரான படலத்திற் கூறப்பட்டன. ஆபி சாரம்-அபிசார வேள்வி. என்னது, னகரம் விரித்தல். நாடுபாதி - நாட்டிற்பாதி. (ய)

தவம்புரிந் தவமே செய்வார் தாமதற் குடன்பட் டேகி
நிவந்ததெண் டிரைநீர்ப் பாலி நெடுங்கரைக் காத மூன்றிற்
கவர்ந்தகன் சாலை கோலி யோசனை யகலங் கல்லி
அவம்படு வேள்விக் குண்டங் கோணமெட் டாகக் கண்டார்.

(இ - ள்) தவம் புரிந்து அவமே செய்வார் தாம் - (புறத்திலே) தவஞ்செய்து (அகத்தில்) அவமே செய்வாராகிய அவர் தாம், அதற்கு உடன்பட்டு ஏகி - அச்செய் கைக்கு உடன்பட்டுச்சென்று, நிவந்த தெண்திரை நீர்ப்பாலி நெடுங்கரை-உயர்ந்து வரும் தெள்ளிய அலைபொருந்திய நீரையுடைய பாலியாற்றின் நீண்ட கரையில், காதம் மூன்றில் கவர்ந்த அகன்சாலை கோலி - மூன்றுகாத அளவினை அகப்படுத்திய அகன்ற வேள்விச் சாலையைக்கோலி, யோசனை அகலம் கல்லி-(அதில்) ஒருயோசனை அகலம் தோண்டி, எட்டுக் கோணமாக அவம்படு வேள்விக்குண்டம் கண்டார்-எண் கோணமாகப் பழிவிளையும் வேள்விக்குண்டத்தினைச் செய்தனர்.

தவம்புரிவார் போன்று அவமே புரிவாரென்க. அவம் - தவத்திற்கு மாருய தீச்செய்கை;

"தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லார்
அவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு"

என்பது தமிழ்மறை. மூன்றில் - மூன்றினை. கவர்ந்த என்னும் பெயரெச்சத்து அகரந்தொக்கது. கண்டார் என்பதனை எச்சமாக்கலுமாம். (கக)

விடம்பொதி காட்டம் பெய்து நிம்பநெய் விராய நஞ்சின்
உடம்புடை யுயிரின் கோழூன் கறிப்பொடி யூறு மெண்ணெய்
இடம்பட வாயங் காந்த வெரிக்குழி புதையப் பெய்து
கொடும்பழி வேள்வி செய்தார் கொல்லாத விரதம் பூண்டார்.

(இ - ள்.) விடம்பொதி காட்டம் பெய்து - (அங்ஙனஞ் செய்து) நஞ்சு பொதி ந்த விறகினையிட்டு, நிம்பநெய் விராய - வேம்பின் நெய் கலந்த, நஞ்சின் உடம்பு

உடை உயிரின் கோழ்ஊன் - நஞ்சு பொருந்திய உடலையுடைய உயிர்களின் கொழுவிய ஊனையும், கறிப்பொடி ஊறும் எண்ணெய் - மிளகு பொடி ஊறிய எள்ளின் நெய்யையும், இடம்பட வாய் அங்காந்த எரிக்குழி புதையப்பெய்து - இடம் பொருந்த வாய்திறந்த தீயினையுடைய வேள்விக் குண்டம் மறையுமாறு சொரிந்து, கொல்லாத விரதம் பூண்டார் கொடும்பழி வேள்வி செய்தார் - கொல்லாமையாகிய விரதத்தை மேற்கொண்ட சமணர்கள் கொடிய பழியினை விளைக்கும் வேள்வியினைச் செய்தார்கள்.

விடம்பொதி காட்டம் - எட்டி முதலியவற்றின் விறகு. நஞ்சினுடம்புடை உயிர் - பாம்பு முதலியன. கோழூன் - கொழுப்பு வாய் அங்காத - வாய்திறந்தாற் போன்ற. கொல்லாமையாகிய விரதம் என விரிக்க. இவரது கொல்லாவிரதம் இருந்தவா றென்னேயென் றிகழுவார் 'கொடும்பழி வேள்வி செய்தார் கொல்லாத விரதம் பூண்டார்' என்றார். (கஉ)

மாடுள பொதும்பர் நந்தா வனமுள சோலை யுள்ள
காடுள கருகிச் சாயக் கயலுள வோடை யுள்ள
கோடுள வாவி யுள்ள குளமுள வறப்பத் தாவிச்
சேடுள முகிலுந் தீயச் சிகையெழு குண்டத் தீவாய்.

(இ - ள்.) மாடு உள பொதும்பர் நந்தாவனம் உள - பக்கத்திலுள்ள மரச் செறிவினையுடைய நந்தவனங்களானவும், சோலை உள்ள-சோலைகளானவும், காடுஉள உள்ள காடுகளானவும, கருகிச்சாய - கருகித் தீயவும், கயல் உள ஓடை உள்ள - கயல்கள் உள்ள ஓடைகளானவும், கோடு உள வாவி உள்ள - கரையுள்ள வாவிகளானவும், குளம் உள - குளங்களானவும், வறப்ப - வறளவும், சேடு உள முகிலும் தீய - சேய்மையில் உள்ள முகிலுங் கருகவும், தாவி எழுசிகை குண்டத்தீவாய் - தாவி எழுகின்ற சிகையினையுடைய வேள்விக்குண்டத்தீயின்கண்.

மாடுள, கயலுள, கோடுள சேடுள என்பவற்றிலுள்ள உள என்பன குறிப்புப் பெயரெச்சம். ஏனைய உள, உள்ள என்பன முதல் வேற்றுமைச் சொல்; நந்தவனம் முதலியவற்றிலுள்ள உயிர்களென்று உரைப்பாரு முளர்; நந்தவனம் அழிதல் கூறவே அவற்றிலுள்ள உயிர்களின் அழிவும் பெறப்படுதலானும், கருகிச் சாய, வறப்ப என்பவற்றிற்கு அங்ஙனம் பொருள் கூறுதல் சிறப்பின்றாகலானும் யாம் கூறிய பொருளே பொருத்தமாதல் காண்க. கொல்லாவிரதம் பூண்டவர் இவையெல்லாம் அழிவுறும்படியாகத் தீ வளர்த்தனர் என இகழ்ந்துரைத்தவாறு. (கங)

கூற்றெழு தோற்றம் போல வஞ்சனக் குன்றம் போலக்
காற்றெழு செவியு நால்வாய் கௌவிய மருப்பு மாறு
ஊற்றெழு மதமு மூச லாடிய வொற்றைக் கையும்
ஏற்றெழு விடம்போற் சீறி யெழுந்ததோர் தறுகண் யானை.

(இ - ள்.) காற்று எழு செவியும் - காற்றினை எழுப்புகின்ற காதினையும், நால்வாய் கௌவிய மருப்பும் - தொங்குகின்ற வாயினைப் பற்றிய கொம்பினையும், ஆறு ஊற்று எழு மதமும் - ஆறாகச் சுரந்து ஒழுகுகின்ற மதத்தினையும், ஊசல் ஆடிய ஒற்றைக் கையும் - ஊஞ்சல்போல ஆடா நின்ற ஒற்றைத் துதிக்கையையும், ஏற்று - பொருந்தி, எழுவிடம்போல் சீறி - (கடலின்கண்) எழுந்த நஞ்சினைப்போல வெகுண்டு, கூற்று எழு தோற்றம்போல அஞ்சனக் குன்றம்போல - கூற்றுவன் எழுந்த தோற்றம் போலவும் நீலமலை எழுந்த தோற்றம்போலவும், ஓர் தறுகண் யானை எழுந்தது - ஒரு அஞ்சாமையையுடைய யானை எழுந்தது.

காற்று எழுகின்ற செவி என்றும், வாயாற் கௌவப்பட்ட மருப்பு என்றும் உரைத்தலுமாம். ஆறாக என்றது ஈறு தொக்கது; மாறு எனப் பிரித்தலுமாம். கொலைத் தொழிலுக்குக் கூற்றத்தையும், வடிவிற்கு அஞ்சனமலையையும், சினத்திற்கு விடத்தையும் உவமை கூறினர். (கச)

அந்தமா வேள்வித் தீயு மவியமும் மதமுஞ் சோர
வந்தமா களிற்றை நீபோய் வழுதியை மதுரை யோடுஞ்
சிந்தவே தொலைத்தி யென்னுத் தென்றிசைச் செல்ல வேவி
முந்தவே விடுத்த மாசு மூழ்குட லமணப் பேய்கள்.

(இ - ள்.) அந்த வேள்வி மாதீயும் அவிய-அந்த வேள்விக்குண்டத்துப் பெரிய தீயும் அவியுமாறு, மும்மதமும் சோரவந்த மாகளிற்றை-மூன்று மதங்களும் சொரிய எழுந்த பெரிய யானையை, மாசுமூழ்கு உடல் அமணப்பேய்கள் - அழுக்கில் மூழ்கிய உடலினையுடைய சமணப் பேய்கள் (நோக்கி), நீ போய் - நீ சென்று, வழுதியை மதுரை யோடும் சிந்தத் தொலைத்தி என்னு - விக்கிரம பாண்டியனை மதுரைப்பதியோடும் அழியும்படி தொலைப்பாயாக என்று, தென்திசை முந்தவே செல்ல ஏவி விடுத்த - தென் திசைக்கண் முற்படச் செல்லுமாறு பணித்து விடுத்தன.

அத்தீயினும் கொடுமையுடைய தென்பார் 'தீயும் அவிய' என்றார். அந்தமா அவிய என்றுமாம்; அந்தமா - முடிவாக; அஃது அவிந்து தொலைந்த தென்னும் குறிப்பிற்று. செறலினால் 'அமணப் பேய்கள் விடுத்த' என்றார். நிரம்பாத ஆசையுடைமையாலும் கொடுமையாலும் பேய்களாக்கிக் கூறினர். விடுத்த, அன்சாரியை பெறாத பலவின்பால் முற்று. (கரு)

[கலிவிருத்தம்]

அருளற்றிரு ளுடலிற்புதை யமணக்கய வர்களுட்
டெருளற்றரு மறையிற்படர் செயலற்றிக பரமெய்ப்
பொருளற்றவ னனிகத்தொடு புறமொய்த்திட மதமா
வெருளற்றிடி குரலிற்படி வெடிபட்டிட வருமால்.

(இ - ள்.) அருள் அற்று உடலின் இருள்புதை அமணக் கயவர்கள் - கருணை சிறிதுமின்றி (கருமையாற் புதைந்த) உடல்போல மற இருளால் மூடப்பெற்ற சமணக் கீழ்மக்கள், உள் தெருள் அற்று - அகத்திலே தெளிந்த அறிவின்றி, அரு மறையில் படர் செயல் அற்று - அரிய வேதநெறியிற் செல்லுந்தொழிலின்றி, இக

பரம் மெய்ப்பொருள் அற்றவன் - இம்மை மறுமைப் பயனும் வீடுபேறும் இல்லாதவ னாகிய சோழனது, அனிகத்தொடு - சேனையுடன், புறம் மொய்த்திட - புறத்தே நெருங்கிவர, மதமா - அந்த மதயானையானது, வெருள் அற்று - அஞ்சுதலின்றி, இடி குரலில் படி வெடிபட்டிட வரும் - முழங்குகின்ற ஒலியால் நிலவுலகம் பிளக்கும் படி வாராநின்றது.

தெருளறுதலும் மறைவிற்படர் செயலறுதலும் இகபர மெய்ப்பொருளறுத லுக்குக் காரணமாயின. மெய்ப்பொருள் - நிலையாகிய வீடுபேறு. இடிகுரல், வினைத் தொகை. ஆல், அசை.
(கசு)

அடியின்னள வகல்பாதல முடியின்னள வண்டம்
இடியின்னள வெழுகார்செவி யெறிகாலள வகிலம்
மடியும்மள வுளர்கான்மத மழையின்னள வுலக
முடிவின்னெழு கடல்கண்ணழ லளவாமுது வடவை.

(இ - ள்.) அடியின் அளவு அகல் பாதலம் - அந்தயானையின் அடிகளின் எல்லை அகன்ற பாதலமாகும்; முடியின் அளவு அண்டம் - முடியின் எல்லை வானுலகமாகும்; இடியின் அளவு எழுகார் - முழக்கத்தின் எல்லை எழுமேகங்களின் ஓசையாகும்; செவி எறிகால் அளவு அகிலம் மடியும் அளவு உளர் கால் - காதுகள் வீசும் காற்றின் எல்லை உலக முழுதும் அழியுங் காலத்தில் வீசும் ஊழிக் காற்றாகும்; மதமழையின் அளவு உலக முடிவின் எழுகடல் - மதமாகிய மழையின் எல்லை உலகம் முடியுங் காலத்திற் பொங்கி யெழும் எழுகடல்களாகும்; கண் அழல் அளவு முது வடவை ஆம் - விழிகள் சிந்தும் வெகுளித்தீயின் எல்லை பெரிதாகிய வடவைத் தீயாகும்.

இறுதியிலுள்ள ஆம் என்பதனைப் பாதலம் முதலியவற்றோடு கூட்டுக. ஓசை யின் பொருட்டு னகர மகர வொற்றுக்கள் விரிந்து நின்றன.
(கஎ)

கூற்றஞ்சிய* வருமிக்கரி குரலஞ்செவி முழைவாய்
ஏற்றஞ்செய மடங்குஞ்செவி யெறிகால்வழி விழித்தீ
ஊற்றஞ்செய மடைவாயுடைந் தொழுகுங்கட மதநீர்
நாற்றஞ்செயத் திசைவேழமு நடுக்கஞ்செய்து நலியும்.

(இ - ள்.) கூற்று அஞ்சிய வரும் இக்கரி - கூற்றுவனும் அஞ்சுமாறு வரு கின்ற இந்த யானை, குரல் அஞ்செவி முழைவாய் எற்றம் செய - தனது முழக்கம் அஞ் செவியாகிய முழையின் கண்ணே சென்று தாக்கவும், மடங்கும் செவி எறி கால் வழி விழித்தீ ஊற்றம் செய - மடங்கிய செவிகள் வீசுகின்ற காற்றின் வழியே விழியின் தீமூண்டு சென்று ஊறு செய்யவும், மடைவாய் உடைந்து ஒழுகும் கடமத நீர் நாற்றம் செய - மடைவாய் உடைந்து ஒழுகும் மதநீர்ப் பெருக்கு நாறுதலைச் செய்

(பா - ம்.) * கூற்றஞ்சிட.

யவும், திசைவேழமும் நடுக்கஞ்செய்து நலியும் - (இவற்றால்) திக்கு யானைகளையும் நடுங்கச்செய்து வருத்தும்.

அஞ்சிய, செய்யியவென்னும் வினையெச்சம். கரியானது திசைவேழங்களை யும் நடுக்கஞ் செய்து நலியும் என்க. திசைவேழங்களின் செவியாகிய முழை. (கஅ)

இடிக்கும்புயல் வயிற்றைக்கிழித் திடியேற்றினை யுதிர்க்கும்
வெடிக்கும்பிளி றொலியாற்றிசை விழுங்கிச்செவி டாக்குந்
துடிக்கும்புழைக் கையோச்சிவிண் டொடுகுன்றினைச் சுற்றிப்
பிடிக்குங்கடல் கலக்குந்தனிப் பெருமத்தெனத் திரிக்கும்.

(இ - ள்.) இடிக்கும் புயல் வயிற்றைக் கிழித்து இடி எற்றினை உதிர்க்கும் - இடிக்கின்ற முகிலின் அகட்டினைக் கீண்டு இடியேற்றை உதிர்க்கா நிற்கும்; வெடிக் கும் பிளிறு ஒலியால் திசை விழுங்கிச் செவிடாக்கும் - முழங்குகின்ற பிளிறுதலின் ஓசையினால் திசைகளை விழுங்கிச் செவிடாக்கும்; துடிக்கும் புழைக்கை ஓச்சி - துடிக்கா நின்ற தொளைக்கையை வீசி, விண்தொடு குன்றினைச் சுற்றிப் பிடிக்கும் - வானை யளாவிய மலைகளைச் சுற்றிப் பிடிக்கும்; கடல் கலக்கும் தனிப் பெருமத் தெனத் திரிக்கும் - (அம்மலைகளைக்) கடலைக் கலக்குகின்ற ஒப்பற்ற பெரிய மத் தாகிய மந்தர மலையைப் போலச் சுழற்று நிற்கும்.

யானை முழங்குதல் பிளிறுதலெனப்படும். விழுங்கி - அகப்படுத்தி. அவற் றைத் திரிக்கும் என விரித்துரைக்க.
(ககூ)

உருமுக்குர லொலியிற்றுள ரொலிவிட்டெறி செவியிற்
றிருமுட்பிறை யெயிறிற்றழ* லெரிகட்டிரு ளுடலிற்
றருமுக்கட வருவித்தூ லடியிற்றென நிலமேல்
வருமுக்கிர வடவைக்கனல் வரினொப்பத மதமா.

(இ - ள்.) உருமுக் குரல் ஒலியிற்று - இடிபோன்ற முழக்கத்தினையுடையது; உளர் ஒலி விட்டெறி செவியிற்று - சூறைக்காற்றினைவிட்டு வீசும் செவியினையுடை யது; இருமுள் பிறை எயிறிற்று - இரண்டு முட்போலும் முனையையுடைய பிறை போன்ற மருப்புக்களையுடையது; அழல் எரி கட்டு - வெகுளித்தீ எரிகின்ற கண்களை யுடையது; இருள் உடலிற்று - இருள் போன்ற உடலினையுடையது; அரு முக்கட அருவித்து - அரிய மூன்று மதங்களாகிய அருவியையுடையது; உரல் அடியிற்று - உரல் போன்ற அடியினையுடையது; அ மதமா - அந்த மதயானையானது, உக்கிர வட வைக்கனல் வரின் ஒப்பது என - கொடுமையுடைய வடவைத்தீயானது நடந்துவரின் அதனை ஒப்பதாம் என்னுமாறு, நிலமேல் வரும் - புவியின்மேல் வராநின்றது.

ஒலியிற்று என்பது முதலியன குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள். உளரொலி என் பதில் ஒலி காற்று என்னும் பொருளது. உளர்தல் - வீசுதல். எயிற்றிற்று என்பது

(பா - ம்.) * அழலெறி.

யையும் தொலைக்கவேண்டு மென்பது தோன்ற நின்றமையின் ‘இப்போதகந்தனை யும்’ என்பதிலுள்ள உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சப்பொருட்டு; முன் யானை உரித்த மையைத் தழுவி நின்றதுமாம். எழுந்தன்று-எழுந்தது; அன்-சாரியை.எ,அசை.(உஉ)

விட்டார்வலி கெடநாமொரு விற்சேவக னாகி
ஒட்டார்விட வருவெங்கரி யுயிர்வௌவுது முதனின்
மட்டார்பொழிற் கடிமாநக ரயற்கீட்டிசை மருங்கோர்
அட்டாலைமண் டபஞ்செய்யென வதுகேட்டெழுந் தரசன்.

(இ - ள்.) விட்டார் வலிகெட - விடுத்தவர்களின் மனவன்மை கெடுமாறு, நாம் ஒரு வில் சேவகன் ஆகி-நாம் ஒருவிற்பிடித்த சேவகனாய் (வந்து), ஒட்டார் விட வரு வெங்கரி உயிர் வௌவுதும் - பகைவர்விட வருகின்ற கொடிய யானையின் உயிரைக் கவருவேம்; முதல் - முதலில், நின் மட்டு ஆர் பொழில் கடிமாநகர் அயல் கீழ் திசை மருங்கு-உனது தேன் நிறைந்த சோலை சூழ்ந்த காவலையுடைய பெரிய நகரத்தி னருகிலே கீழ்த்திசையில், ஓர் அட்டாலை மண்டபம் செய் என - ஒரு அட்டாலை மண்டபம் செய்வாய் என்று அவ்வாக்கு அருள, அது கேட்டு அரசன் எழுந்து - அதனைக் கேட்டு அரசன் எழுந்து.

முதல் - முன்பு. கீழ்த்திசை என்பது மருவிற்று. அட்டாலை-விலங்குகளை வேட்டமாடுவோர் எறியிருக்கும் பரண். அட்டாலை மண்டபம் - பரண் வடிவாக இயற்றிய மண்டபம். செய்யென எழுந்தன்று என மேற் செய்யுளோடு கூட்டி முடித் தலுமாம். (உ௩)

அகங்கவ்விய களிப்பெய்திவந் தட்டாலைமண் டபம்பொன்
நகங்கவ்விய தெனத்தூணொரு நானான்கினி லெடுத்தே
சகங்கவ்விய புகழான்செயத் தறுகட்கணை மதமா
முகங்கவ்விய விற்சேவகன் வருவானது மொழிவாம்.

(இ - ள்.) அகம் கவ்விய களிப்பு எய்திவந்து - உள்ளத்தை விழுங்கிய மகிழ்ச்சியை அடைந்துவந்து, அட்டாலை மண்டபம் - அட்டாலை மண்டப மொன்றை, பொன் நகம் கவ்வியது எனத் தூண் ஒருநால் நான்கினில் எடுத்து - பொன் மலையே உருமாறிச் சுமக்கின்றது என்று கண்டோர் சொல்லப் பதினாறு தூண்கள் சுமக்கு மாறு எடுத்து, சகம் கவ்விய புகழான் செய-உலகத்தைத் தனதகப்படுத்திய புகழை யுடைய விக்கிரம பாண்டியன் கட்டி முடிக்க, தறுகண் கணை மதமா முகம் கவ்விய வில்சேகவன் வருவான் - (சோமசுந்தரக் கடவுள்) கொலைத்தொழிலையுடைய அம்பா னது அம்மத யானையின் முகத்திலே தைத்துருவ வில்லை யேந்திய சேவகனாகி வாராநின்றான்; அது மொழிவாம் - அதனைக் கூறுவாம்.

புகழானாகிய அரசன் என மேற்செய்யுளோடு இயைத்துரைக்க. தறுகண்மை யுடைய மதமாவின் முகத்தைக் கணை கவ்விய என்றுரைத்தலுமாம். கவ்விய வருவான் என்க; கவ்விய, செய்யிய வென்னும் வினையெச்சம். அது - அங்ஙனம் வருந்தோற்றத்தை. (உ௪)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

நீனிற நீத்த நீந்து நிழன்மதி யிரண்டுண் டென்ன
வானிற வலயச் சங்க வார்குழை நுழைவித் தம்பூம்
பானிற வெகினங் காணாப் படர்சடை மறைத்துத் தோற்றுங்
கானிறை குஞ்சிச் சூட்டிற் களிமயிற் கலாபஞ் சூடி.

(இ - ள்.) நீல்நிற நீத்தம் நீந்தும் நிழல் மதி இரண்டு உண்டு என்ன - நீல நிறத்தையுடைய இருளாகிய கடலை நீந்தும் திங்கள் இரண்டுள்ளன என்னும்படி, வால்நிற வலயச் சங்கம் வார்குழை நுழைவித்து - வெண்ணிறத்தையுடைய வட்டமாகிய சங்கினலாகிய நீண்ட குண்டலங்களை (இருகாதிலும்) புகுத்தி, அம்பூம் பால் நிற எகினம் காணாப் படர்சடை மறைத்து-அழகிய தாமரை மலரில் வசிக்கும் வெண் ணிறத்தையுடைய பிரமனாகிய அன்னப் பறவை காணாத படர்ந்த சடையினை மறைத்து, தோற்றும் கான்நிறை குஞ்சிச் சூட்டில் களிமயில் கலாபம் சூடி-தோன்று கின்ற மணம் நிறைந்த மயிர் முடியிலே களிக்கின்ற மயிலின் தோகையை அணிந்து.

நீலம் என்பது கடை குறைந்தது. நீல நிறத்தையுடைய கடல் எனக்கொண்டு நிழல் மதி இரண்டுண்டாயின் அவற்றை யொப்ப என விரித்துரைத்தலுமாம், காரொளியுடைய உடம்பின் இருபுறத்திலும் குண்டலங்கள் அசையுந் தோற்றம் நீல நிற நீத்தத்தை இரண்டு மதிகள் நீந்துவனபோன் றிருந்தது. சங்க வலயம் வார்குழை நுழைவித்து எனச் சொல்வகை செய்து சங்கக் குண்டலத்தை நெடிய காதில் நுழை வித்து என்றுரைத்தலுமாம். பூவும் நிறமும் அன்னத்திற்கும் பிரமனுக்கும் பொது. சூடு - உச்சியிலுள்ள மயிர் முடி; கண்ணியெனக் கொண்டு, குஞ்சியிலுள்ள கண்ணி யுடன் கலாபத்தைச் சூடி என்றுரைப்பினும் அமையும். (௨௫)

கருங்கடன் முளைத்த செக்கர்க் கதிரெனக் குருதிக் கச்சை
மருங்குற வீக்கிச் சோரி வாயுடை வாளுங் கட்டி
இரங்குநான் மறைக ளேங்க விருநிலந் தீண்டு தாளிற்
பொருங்கழல் வளைத்து வாளிப் புட்டிலும் புறத்து வீக்கி.

(இ - ள்.) கருங்கடல் முளைத்த செக்கர் கதிர் என - கரிய கடலிற் றோன் றிய செவ்வொளியை யுடைய பரிதி என்னும்படி, குருதிக் கச்சை மருங்கு உற வீக்கி- செந்நிறத்தையுடைய கச்சையினை அரையிற் பொருந்தக் கட்டி, சோரிவாய் உடை வாளும் கட்டி - குருதி ஒழுகும் வாயினையுடைய உடைவாளையும் அதன் புறத்தே செறித்து, இரங்கும் நான்மறைகள் ஏங்க இருநிலம் தீண்டு தாளில் - ஒலிக்கின்ற நான்கு மறைகளும் ஏங்கப் பெரிய நிலத்தைத் தீண்டுகின்ற திருவடியில், பொருங் கழல் வளைத்து - போருக்குரிய வீரக்கழலை அணிந்து, வாளிப் புட்டிலும் புறத்து வீக்கி - அம்புக் கூட்டினையும் முதுகிலே கட்டி.

குருதிக் கச்சை - குருதிபோலும் செந்நிறமுடைய கச்சை. ஏங்கல் - மனம் வாடி இளைத்தல். ஏங்க - ஏங்கும்படி; ஏங்காநிற்க என்றுமாம். (௨௬)

வீங்கிய தடந்தோ ளிட்ட வார்சிலை வில்லி னோடும்
பாங்குறை யிமயப் பாவை பாதியே யன்றி முற்றும்
வாங்கிய வண்ணம் போன்று மல்லது மாலு மோர்பால்
ஓங்கிய வண்ணம் போன்று மொளிநிறம் பசந்து தோன்ற.*

(இ - ள்.) வீங்கிய தடந்தோள் இட்ட வார்சிலை வில்லினோடும் - பூரித்த பெரிய தோளிற் சாத்திய நீண்ட வில்லோடும், பாங்கு உறை இமயப்பாவை பாதியே அன்றி முற்றும் வாங்கிய வண்ணம் போன்றும் - இடப்பாலில் உறைகின்ற மலைமகள் உடம்பின் பாதி யல்லாமல் முற்றும் பெற்றருளிய தன்மை போலவும், அல்லது - அன்றி, மாலும் ஓர் பால் ஓங்கிய வண்ணம் போன்றும் - திருமாலும் ஒரு பங்கில் எழுந்த தன்மை போலவும், ஒளிநிறம் பசந்து தோன்ற - ஒளியினை யுடைய வடிவம் முழுதும் பசுமையாய்த் தோன்றவும்.

சிலைவில், ஒருபொரு ளிருசொல்; மலையாகிய வில்லென்றும், ஒலித்தலை யுடைய வில்லென்றும் கூறலுமாம். வாங்கிய வண்ணம்போலு மென்ன அல்லது ஓங் கிய வண்ணம்போலு மென்ன நிறம் பசந்து என்க. திருமால் இடப்பாலும் சிவன் வலப்பாலுமாக இயைந்திருப்பரென வைணவப் பெரியார்களும் கூறுவர்; இச் செய் யுளில், மால் வலப்பாலில் ஓங்கிய வண்ணம் போன்று எனக் கொள்ள வேண்டும். ()

காமனுங் காமுற் றஞ்சுங் காளையாம் பருவந் தோன்றத்
தாமுல களந்த வென்றித் தனிவிற்சே வகனாய்த் தோன்றி
மாமறை மகுட மன்ன மண்டபத் தேறித் தென்னர்
கோமக னிடுக்கண் டீர்ப்பான் குஞ்சர வரவு நோக்கா.†

(இ - ள்.) காமனும் காமுற்று அஞ்சும் காளையாம் பருவம் தோன்ற - மத வேளும் விரும்பி அஞ்சுதற் கேதுவாகிய காளைப்பருவந் தோன்றவும், உலகு அளந்த வென்றித் தனிவில் சேவகனாய்த் தோன்றி - உலகினைத் தன்னகப்படுத்திய வெற்றி பொருந்திய ஒப்பற்ற வில்லைத் தாங்கிய வேட்டுவ வீரனாகி எழுந்தருளி, மாமறை மகு டம் அன்ன மண்டபத்து ஏறி - பெருமைபொருந்திய மறைகளின் முடியை ஒத்த அம் மண்டபத்திலேறி, தென்னர் கோமகன் இடுக்கண் தீர்ப்பான் - பாண்டியர் தலை வனாகிய விக்கிரம வழுதியின் துன்பத்தைத் துடைக்கும் பொருட்டு, குஞ்சர வரவு நோக்கா - யானையின் வரவினை நோக்கி.

மன்மதனும் விரும்புதற்கும் அஞ்சுதற்கும் ஏதுவாகிய அழகினையுடைய காளைப் பருவம் என்க. தாம், அசை. உலக முழுதும் பரந்ததனை 'உலகளந்த' என்றார்;

"ஞாலமளந்த மேன்மைத் தெய்வத் தமிழும்"

என்புழிப் போல. தோன்றி - எழுந்தருளி. தீர்ப்பான், வினையெச்சம். (௨௮)

(பா - ம்.) *பசந்து தோன்றி. †நோக்கி.

அஞ்சுகூ விளிச்சேய்த் தென்ன வதுவர வறனி லாதான்
வெஞ்சினக் கோலி னேன்றுண் மிதித்துமெய் குழைய வாங்கிச்
செஞ்சிலை நெடுநாண் பூட்டித் திருவிர றெறித்துத் தாக்கிக்
குஞ்சர மெட்டு மஞ்சக் கோளரி முழக்கங் காட்டி.

(இ - ள்.) அஞ்சு கூவிளி சேய்த்து என்ன அதுவர - கூப்பிடு தூரம் என்று சொல்லுமாறு அந்த யானையானது வர, அறன் இலாதான் வெஞ்சினக் கோலின் - அறநெறியில்லாத அச்சோழனது கொடிய சினத்தினையுடைய கொடுங் கோலைப்போல, செஞ்சிலை நோன்தாள் மிதித்து மெய்குழைய வாங்கி-செவ்வையாகிய வில்லைத் தனது வலியதாளால் மிதித்து உடல் வளைய (அதனை) வளைத்து, நெடு நாண் பூட்டி-நீண்ட நாணைப்பூட்டி, திருவிரல் தெறித்துத் தாக்கி-அழகியவிரலாலே தெறித்துக் குணத்தொனி செய்து, குஞ்சரம் எட்டும் அஞ்சக் கோளரி முழக்கம் காட்டி - திசை யானைகள் எட்டும் அஞ்சுமாறு சிங்கத்தொனியைக் காட்டி.

கூவிளி - கூப்பீடு. அறன் நிலாதான் எனப் பிரித்தலுமாம். உடையானது சினத்தைக் கோலுக்கேற்றினர். கோல்போல வளைய வளைத்தென்க. தெறித்துத் தாக்கி - தெறித்து நாணொலி யெழுப்பி; குணத்தொனி செய்து. வருகின்ற யானையே யன்றித் திசையானைகளும் அஞ்ச. கோளரி முழக்கம்-சிங்கநாதம். (௨௯)

இங்கித நெடுங்கோ தண்ட மிடங்கையி லெடுத்து நார
சிங்கவெங் கணைதொட் டாகந் திருகமுன் னிடத்தாள் செல்ல
அங்குலி யிரண்டா லையன் செவியுற வலித்து விட்டான்
மங்குலின் முழங்கும் வேழ மத்தகங் கிழிந்த தன்றே.

(இ - ள்.) இங்கித நெடுங் கோதண்டம் இடங்கையில் எடுத்து-இனிய நெடிய வில்லை இடக்கையிலெடுத்து, நாரசிங்க வெங்கணை தொட்டு - கொடிய நாரசிங்கக் கணையைப் பூட்டி, ஆகம் திருக இடத்தாள் முன்செல்ல - தனது உடல் திருகவும் இடக்கால் முன்னே செல்லவும், ஐயன் - இறைவன், அங்குலி இரண்டால் செவி உற வலித்து விட்டான்-இரண்டு விரல்களால் செவி வரையிலும் இழுத்து விட்டான்; மங்குலின் முழங்கும் வேழ மத்தகம் கிழிந்தது - (அக்கணையினால்) முகில் போல முழங்கிவந்த அவ்வியானையின் மத்தகம் பிளந்தது.

இங்கிதம் - இனிமை; குறிப்புமாம். இடங்கை, மெலித்தல் விகாரம். முன் இடத்தாள் செல்ல என்றமையால் வலத்தாள் மண்டலித்தலுங் கொள்க; இது பைசாசம், மண்டலம், ஆலீடம், பிரத்தியாலீடம் என்னும் வில்லோர் நிலைகளுள் ஆலீடம் எனப்படும். அங்குலி - விரல். விரைவு தோன்ற 'விட்டான், கிழிந்தது' என்றார். அன்று, ஏ அசைகள். (௩௰)

கொண்டலி னலறிச் சிறி வீழ்ந்தது கொடிய வேழம்
பிண்டது பாருஞ் சேடன் சென்னியும் பிளந்த தண்டம்
விண்டது போலு மென்னத் துண்ணென வெருவிப் போன
பண்டைய தருக்கும் வீறும் படைத்தன திசைமால் யானை.

(இ - ள்.) கொடிய வேழம் கொண்டலின் அலறிச்சிறி வீழ்ந்தது - கொடிய அக்களிறானது முகில்போலக் கதறிச்சிறி நிலத்தில் விழுந்தது; பாரும் பிண்டது - (அதைப் பொறுக்கலாற்றாது) புவியும் பிளவுபட்டது; சேடன் சென்னியும் பிளந்தது-அனந்தனுடைய ஆயிர முடிகளும் பிளந்தன; அண்டம் விண்டது போலும் என்ன - அண்டம் வெடித்ததுபோலு மென்று, துண்ணென வெருவிப்போன - துணுக்குற்று அஞ்சி யோடிய, திசைமால் யானை - பெரிய திசையானைகள், பண்டைய தருக்கும் வீறும் படைத்தன - பழைய செருக்கையும் இறுமாப்பையும் பெற்றன.

பிளந்தது, சாதி யொருமை. திசை யானைகள் வெருவிப் போயின, பின்பு இவ்வேழம் வீழ்ந்தமை கண்டு தருக்கும் வீறும் படைத்தன எனவிரிக்க; போன என் பதைப் பெயரெச்சமாக்கி, போகிய தருக்கும் வீறும் என்னலுமாம். (௩௧)

புதைபடக் கரித்தோல் போர்த்த புண்ணிய மூர்த்தி தாளால்
உதைபடக் கிடந்த கூற்ற மொத்தது மத்த யானை
சுதைபடு மதிக்கோ வேந்தன் றொழுகுலச் சிறுவ னொத்தான்
பதைபடு மமணர் கால படரெனப் படரிற் பட்டார்.

(இ - ள்.) மத்த யானை - (அங்ஙனம் வீழ்ந்த) மத மயக்கத்தையுடைய யானை யானது, புதைபடக் கரித்தோல் போர்த்த புண்ணியமூர்த்தி தாளால் உதைபடக் கிடந்த கூற்றம் ஒத்தது - (உடல்) மறைய யானைத்தோலைப் போர்த்தருளிய அறவடி வினனாகிய இறைவன் திருவடியால் உதைபடுதலாற் கீழே வீழ்ந்து கிடந்த கூற்று வனை ஒத்தது; சுதைபடு மதிக் கோவேந்தன் - அமிழ்தம் பொருந்திய திங்களின் மர பில் வந்த மன்னனாகிய விக்கிரம பாண்டியன், தொழுகுலச் சிறுவன் ஒத்தான் - சிவ பெருமானை அடைக்கலம் புக்க அழகிய அந்தணச் சிறுவனாகிய மார்க்கண்டனை ஒத் தான்; பதைபடும் அமணர் காலபடர் எனப் படரில் பட்டார் - (யானை இறந்தது கண்டு) பதைக்கின்ற சமணர்கள் எமபடரைப்போலத் துன்பத்தி லழுந்தினார்கள்.

யானையை உரித்ததும் கூற்றினை உதைத்ததும் போல்வன வெல்லாம் இறைவ னுடைய அருட் செயல்களென்பது தோன்ற 'புண்ணிய மூர்த்தி' என்றார். கோவேந் தன் - பேரரசன்; "கோவேந்தன் றேவி" எனச் சிலப்பதிகாரத்துள் வருதல்காண்க. தொழுகுலச் சிறுவன் - தொழுகின்ற அழகிய சிறுவன், அந்தணச் சிறுவன். படர் - கிங்கரர், துன்பம். (௩௨)

இருள்கிடந் தனைய தானை யிட்டசிந் தூரங்கார் மாலை
இருண்முகத் தொதுங்கிச் செல்லு மிரவிசெங் கிரணம் போன்ற
திருண்முழு துண்ணக் காலை யெழுகதிர் வட்ட மன்ன
திருளினை மறைத்த கண்ட னெய்தவாய் பெய்யுஞ்* செந்நீர்.

(இ - ள்.) ஆனை இருள் கிடந்தது அனையது-(இறந்து கிடந்த) யானையானது இருள் கிடந்தாலொத்தது; இட்ட சிந்தூரம்-அதன் நெற்றியில் இட்ட சிந்தூரமானது,

(பா - ம்.) *வாய்ப் பெய்யும்.

கார் மாலை இருள் முகத்து ஒதுங்கிச் செல்லும் இரவி செங்கிரணம் போன்றது - கரிய மாலைக்காலத்திலுள்ள இருள் முகத்தில் ஒருபுறஞ் சாய்ந்து செல்லும் சூரியனது சிவந்த கிரணத்தை ஒத்தது; இருளினை மறைத்த கண்டன் எய்தவாய் பெய்யும் செந்நீர் - இருளை மறைத்த திருமிடற்றினையுடைய இறைவன் எய்தவாய் பொழியும் குருதியானது, இருள் முழுது உண்ண காலை எழு கதிர் வட்டம் அன்னது - இருள் முழுதையும் உண்ணுதற்குக் காலையில் எழுந்த வட்டமாகிய இளஞாயிற்றை ஒத்தது.

கிடந்தாலனையது என்பது கிடந்தனையது என்றாயிற்று. வேட்டுக்கோலம் பூண்டு வந்தமையால் 'இருளினை மறைத்த கண்டன்' என்றார். வாய் - வழி. (௩௩)

பொய்யரு மனத்தார் தேற்றும் புன்னெறி யொழுக்கம் பூண்ட
வெய்யகோன் கொடுங்கோ றன்னை வெண்மருப் பாகத் தாங்கி
மையன்மா வடிவங் கொண்டு வந்தவெங் கலியைத் தென்னன்
செய்யகோ லையன் சிங்க வாளியாய்ச் சிதைத்த தன்றே.

(இ - ள்.) பொய் அரு மனத்தார் தேற்றும் புல்நெறி ஒழுக்கம் பூண்ட - பொய் நீங்காத உள்ளத்தினையுடைய சமணர்கள் (அறநெறியெனத்) தெளிவிக்கும் மறநெறியில் ஒழுகுதலை மேற்கொண்ட, வெய்யகோன் கொடுங்கோல் தன்னை-கொடியனாகிய சோழனது கொடுங்கோலை, வெண் மருப்பாகத் தாங்கி - வெள்ளிய கொம்பாக ஏந்தி, மையல் மா வடிவம் கொண்டுவந்த வெங்கலியை-மத மயக்கத்தையுடைய யானையின் வடிவத்தைக் கொண்டுவந்த கொடிய கலியை, தென்னன் செய்யகோல் - பாண்டியனது செங்கோலானது, ஐயன் சிங்க வாளியாய்ச் சிதைத்தது - இறைவன் விடுத்தருளிய நாரசிங்கக் கணையாகி அழித்தது.

புன்னெறி - புன்மையாகிய சமணநெறி. சோழனுடைய கொடுங்கோலையும் தீச்செயலையும் பாண்டியனது செங்கோல் வென்றது என்க. சிவபெருமான் வேடுருத் தாங்கிவந்து அம்பு விடுத்து யானையைக் கொன்றதற்குப் பாண்டியனது செங்கோல் காரணமாகலின் 'செய்யகோல் சிதைத்தது' என அதன்மே லேற்றிக் கூறினார். அன்று, ஏ அசைகள். (௩௪)

உருமுவீழ்ப் புண்ட குன்றி னும்பன்மா* வம்பு தொட்ட
பெருமுழை வாயும் வாயும் பெருகின வருவிச் சோரி
கருமுகின் மானச் சேனங் கழுதுகள் பூத மொய்த்த
திருமணித் தடந்தோள் வீங்கத் தென்னவ னுவகை பூத்தான்.

(இ - ள்.) உருமு வீழ்ப்புண்ட குன்றின் உம்பல்மா - இடிவீழப்பட்ட மலையை ஒத்த யானையின், அம்பு தொட்ட பெருமுழை வாயும் வாயும் அருவிச் சோரி பெருகின - அம்பினாலே தொளைக்கப்பட்ட பெரிய முழை போன்ற இடத்தினின்றும் வாயினின்றும் அருவி போலும் குருதிகள் பெருகின; கருமுகில் மான - (அம்மலையிற்றவழும்) கரிய முகிலை ஒக்க, சேனம் கழுதுகள் பூதம் மொய்த்த - பருந்துகளும்

(பா - ம்.) *உம்பன்மான்; மால். வீங்கி

பேய்களும் பூதங்களும் (தசையை உண்ணுதற் பொருட்டு) மொய்த்தன; திருமணித் தடம் தோள் வீங்க - வீர மகள் வசிக்கும் அழகிய பெரிய தோள்கள் வளருமாறு, தென்னவன் உவகை பூத்தான் - பாண்டியன் மகிழ் கூர்ந்தான்.

கணையால் எறுண்ட யானைக்கு உருமு வீழ்ந்த குன்றை உவமை கூறினார். உம்பல் - யானை. உம்பல்மா, இருபெயரொட்டு. திரு - வீரலக்குமி. (௩௫)

ஆனையின் புண்ணீ ருண்ண வடுத்தகா ருடற்பே யென்னச்
சேனைபின் செல்லப் போந்த திணியிரு ளமணர் தம்மை
மீனவன் கண்டு சீற வேந்தவன் குறிப்பி னிற்கும்
மானவெஞ் சினவேன் மள்ளர்* வல்லைபோய் முடுக்க லுற்றார்

(இ - ள்.) ஆனையின் புண்ணீர் உண்ண அடுத்த கார் உடல்பேய் என்ன - யானையினது குருதியைப் பருகுதற்கு வந்த கரிய உடலையுடைய பேய்கள் போல, சேனை பின் செல்லப் போந்த - சோழனது சேனை பின்னே வர வந்த, திணி இருள் அமணர் தம்மை - செறிந்த இருள்போன்ற அமணரை, மீனவன் கண்டு சீற - பாண்டியன் கண்டு வெகுள, வேந்து அவன் குறிப்பில் நிற்கும் - மன்னனாகிய அவன் குறிப்பின்படி ஒழுகும், மான வெஞ்சின வேல் மள்ளர் - மானத்தையும் கொடிய சினத்தையு முடைய வேற்படை ஏந்திய வீரர்கள், வல்லைபோய் முடுக்கலுற்றார் - விரைந்து சென்று துரத்தத் தொடங்கினார்கள்.

புண்ணீர் - குருதி. பேயென்னப் போந்த அமணரென்க. வேந்தவன் - அவ்வேந்தன். (௩௬)

எடுத்தனர் கையிற் றண்ட மெறிந்தனர் மறிந்து சூழ்போய்த்
தடுத்தனர் கரகந் தூளாத் தகர்த்தனர் பீலி யோடுந்
தொடுத்தன ருடுத்த பாயைத் துணிபடக் கிழித்துக் கால்வாய்
விடுத்தனர் மானம் போக்கி விட்டனர் சில்லோர் தம்மை.

(இ - ள்.) கையில் தண்டம் எடுத்தனர் சில்லோர் தம்மை எறிந்தனர்-கையிலே தண்டத்தை எடுத்துச் சிலரை அடித்தனர்; மறிந்து சூழ்போய்த் தடுத்தனர் கரகம் தூளாத் தகர்த்தனர் - (சிலரைக்) குறுக்காக வளைந்து தடுத்து அவர் கமண்டலத்தைத் தூளாக உடைத்தனர்; தொடுத்தனர் உடுத்தபாயை பீலியோடும் துணிபடக் கிழித்து - (சிலர்) தொடுத்து உடுத்திய பாயை மயிற்றோகை யோடும் துண்டாகக் கிழித்து, கால்வாய் விடுத்தனர் - காற்றின் கண்ணே பறக்க விட்டனர்; மானம் போக்கி விட்டனர் - (சிலரை) மானத்தைப் போக்கி ஓட்டினர்.

சில்லோர் தம்மை என்பதைத் தனித்தனி கூட்டுக. எடுத்தனர், தடுத்தனர், தொடுத்தனர் என்பன முற்றெச்சங்கள்; விடுத்தனர் என்பதனையும் எச்சமாக்கி

(பா - ம்.) * மன்னர்.

புரைத்தலுமாம். அளாக வென்பது ஈறுதொக்கது. பீலியோடும் தகர்த்தனர் என்றும், வாய்க்காலில் விடுத்தனர் என்றும் கூறுவாருமுளர். (கூஎ)

எறியுண்டு செய்த மாய மிழப்புண்டு சேனை யோடு
முறியுண்டு நடுக்கம் பாவ மூழ்குண்டு மாழ்கிச் சாம்பிப்
பறியுண்ட தலையர் யாரும் பழிப்புண்டு பாயுந் தாமும்
உறியுண்ட கரகத் தோடு மொதுங்குண்டு பதுங்கிப் போனர்.

(இ - ள்.) பறியுண்ட தலையர் யாரும் - மயிர் பறிக்கப்பட்ட தலையினையுடைய சமணரனைவரும், எறியுண்டு - அடிபட்டு, செய்தமாயம் இழப்புண்டு - செய்த மாயத்தை இழந்து, சேனையோடும் முறியுண்டு - படைகளோடும் முறிபட்டு, நடுக்கம் பாவம் மூழ்குண்டு மாழ்கி சாம்பி - நடுக்கத்திலும் பாவத்திலும் மூழ்கி மயங்கி வாடி, பழிப்புண்டு - பழிப்படைந்து, பாயும் தாமும் உறியுண்ட கரகத்தோடும் ஒதுங்கினர் பதுங்கிப் போனர் - பாயும் தாமும் உறியிற்பொருந்திய கமண்டலத்தோடும் ஒளித்துப் பதுங்கி ஓடினர்.

முறிதல் - நிலை கெடுதல். உறியுண்ட - உறியுட் கொண்ட. பாயும் தாமும் கரகத்தோடும் போனர் என்றது

"தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்"

என்புழிப்போலத் திணைவிரவிச் சிறப்பால் உயர்திணை முடிபேற்றது; திணைவழுவமைதி. (கூஅ)

மாதங்கந் தடிந்தட் டாலை மண்டபத் திருந்த வீரன்
பாதங்கள் கையாற் பற்றிப் பாண்டிய னிரந்து வேண்டிப்
போதங்கள் கடந்தா யென்றும் பொலியவிங் கிருத்தி யென்ன
வேதங்கட் கருத்தஞ் சொன்ன வேதிய னதற்கு நேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) மாதங்கம் தடிந்து அட்டாலை மண்டபத்து இருந்த வீரன் பாதங்கள் - யானையைக் கொன்று அட்டாலை மண்டபத்தின்கண் நிகரின்றி இருந்த வீரனாகிய இறைவன் திருவடிகளை, பாண்டியன் கையால்பற்றி இரந்து வேண்டி-விக்கிரம பாண்டியன் தன் கைகளாற் பிடித்துக்கொண்டு குறை யிரந்து வேண்டி, போதங்கள் கடந்தாய் - பசுஞானம் பாச ஞானங்களைக் கடந்தவனே, பொலிய என்றும் இங்கு இருத்தி என்ன - விளக்கமுற எஞ்ஞான்றும் இங்கு வீற்றிருப்பாயாக ! என்று விண்ணப்பிக்க, வேதங்கட்கு அருத்தம் சொன்ன வேதியன் அதற்கு நேர்ந்தான் - வேதங்களுக்குப் பொருளருளிச்செய்த அந்தணன் அதற்கு இசைந்தருளினன்.

இரந்து வேண்டி இருத்தியென்ன வென்க. போதங்கள் - பாச பசு ஞானங்கள்;

"பாச ஞானத்தாலும் பசுஞானத் தாலும்
பார்ப்பரிய பரம்பரனை"

என்பது சிவஞானசித்தியார். கண்ணுவர் முதலிய முனிவர்கள் வேண்டிய காலையில் அவர்கள் தெளியுமாறு வேதங்கட்குப் பொருள்கூறிய அந்தணனாகிய சிவபெருமான் என்க. (கூக)

பின்னுஞ்சில் வரங்க ணல்கப் பெற்றுநான் மாடக் கூடல்
மன்னுஞ்சின் மயனை வந்து வந்தித்து வருநாட் காமன்
என்னுஞ்சின் மலர்ப்பூந் தண்டா ரிராசசே கரனைப் பெற்று
மின்னுஞ்சில் லியந்தேர் வேந்தன் மேதினி புரக்கு மன்னோ.

(இ - ள்.) பின்னும் சில் வரங்கள் நல்கப் பெற்று - மீண்டும் சில வரங்கள் அருளப்பெற்று, நான்மாடக் கூடல் மன்னும் சின்மயனை வந்து வந்தித்து வருநாள் - நான்மாடக் கூடலில் வீற்றிருந்தருளும் ஞான வடிவினனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளைக் காலந்தோறும் வந்து வழிபட்டு வருநாளில், காமன் என்னும் - மன்மதன் என்று சொல்லப்படும், சில் மலர்ப் பூந்தண்தார் இராசசேகரனைப் பெற்று - மெல்லிய மலர்களாலாகிய பொலிவுள்ள தண்ணிய மாலையை யணிந்த இராச சேகரன் என்னும் புதல்வனைப் பெற்று, மின்னும் சில்லி அம் தேர் வேந்தன் மேதினி புரந்து வந்தான் - விளங்காநின்ற உருள்பூண்ட அழகிய தேரினையுடைய விக்கிரம பாண்டியன் புவியினைப் பாதுகாத்து வந்தான்.

அழகிற் காமனென்று சொல்லப்படும் இராச சேகரன் என்க. சின்மை ஈண்டு மென்மையை உணர்த்திற்று. சில்லி - உருள். மன், ஓ அசைகள். (சய)

வம்புளாய் மலர்ந்த வாரான் வரவிடு மத்தக் குன்றிற்
சிம்புளாய் வடிவங் கொண்ட சேவக னேவல் செய்த
அம்புளாய்த் தூணம் விள்ள வன்றவ தரித்த வாபோற்
செம்புளாய் கொடிய* நார சிங்கமா யிருந்த தன்றே.

(இ - ள்.) வம்பு உள்ளாய் மலர்ந்த ஆரான் - மணத்தைத் தனதகத்துக்கொண்டதாய் மலர்ந்த ஆத்தி மாலையை யணிந்த சோழன், வரவிடும் மத்தக் குன்றில் - வரவிட்ட மத யானையின் மேல், சிம்புளாய் வடிவம் கொண்ட சேவகன் ஏவல் செய்த அம்பு - சிம்புட் பறவையாகத் திருவுருக்கொண் டருளிய சோமசுந்தரக் கடவுள் ஏவிய அம்பு, உள்ளாய் தூணம் விள்ள அன்று அவதரித்த வாபோல் - தூணின் அகத்ததாகி அத்தூண் பிளவுபட அதினின்றும் அப்பொழுது தோன்றியவாறுபோல, செம்புள் ஆய் கொடிய நாரசிங்கமாய் இருந்தது - பெரிய திருவடியாகிய கலுழன் தியானிக்கின்ற உக்கிர நரசிங்கமாய் வெளிப்பட் டிருந்தது.

மத்தக் குன்று - மதமலை; யானை. மத்தம் - மதக்களி. சிம்புள் - எண்காற் புள்; இது வருடை யெனவும் சரபமெனவும் கூறப்படும். ஏவல் செய்த - ஏவிய;

(பா - ம்.) *செம்புளாய்க் கொடிய.

மத்தக் குன்றில் ஏவிய அம்பு என்க. தூணின் உள்ளிருந்து அது பிளக்க அன்று தோன்றிய நரசிங்கத்தைப்போல இந்நரசிங்கக் கணையானது யானையின் உட்புகுந்து பிளந்து வெளிப்பட்டது என்க. செம்புள் - கலுழன். ஆய்தல் - ஈண்டுச் சிந்தித்தல். செம்புளாய்க் கொடிய என்னும் பாடத்திற்கு, கருடவடிவாய்க் கொடியினை யுடைய என்றுரைக்க. அன்று, ஏ அசைகள். திருமாலானவர் தம் அடியானாகிய பிரகலாதன் பொருட்டு, அவன் தந்தையாகிய இரணியனால் அறையப்பட்ட தூணினின்றும் தோன்றி அவனைக் கொன்றருளினன் என்பதும், இரணியனைக் கொன்ற நரசிங்கம் செருக்குற்று உலகை யழிக்கத் தொடங்கிய காலையில் சிவபெருமான் சிம்புளின் உருக்கொண்டு அதனைக் கொன்றருளினர் என்பதும் வரலாறு. சரப வடிவங்கொண்டது வீரபத்திரக் கடவுள் என நூல்கள் கூறினும் அவர் சிவ மூர்த்தங்களுள் ஒருவராகலின் அமையுமென்க. நரசிங்கம் தூணினின்றும் போந்ததனை

"நசைதிறந் திலங்கப் பொங்கி நன்றுநன் றென்ன நக்கு
விசைபிறந் துருமு வீழ்ந்த தென்னவோர் தூணின் வென்றி
இசைதிறந் தமர்ந்த கையா லெற்றினு னெற்ற லோடும்
திசைதிறந் தண்டங் கீறிச் சிரித்தது செங்கட் சீயம்"

"பிளந்தது தூணு மாங்கே பிறந்தது சீயம் பின்னை
வளர்ந்தது திசைக ளெட்டும் பகிரண்ட முதல மற்றும்
அளந்ததப் புறத்துச் செய்கை யாரறிந் தறைய கிற்பார்
கிளர்ந்தது ககன மூட்டை கிழிந்தது கீழு மேலும்"

என்னும் கம்பராமாயணச் செய்யுட்களால் அறிக.

(௬௧)

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

உலகெலா மழித்து மீளவுண் டாக்கு முருத்திரன் வீரசத் தியினிற்
சிலதரித் திறவா வவுணன்மார் பிடந்த சிங்கநா யகனை யங்கெய்தி
அலகின்மா தவஞ்செய் துரோமசன் றன்பே ரறியவோர் தீர்த்தமுண் டாக்கி
இலகுபே றடைந்தான் பிரகலா தனுநோற் றீறிலாப் பெருவர மடைந்தான்.

(இ - ள்.) உலகு எலாம் அழித்து மீள உண்டாக்கும் உருத்திரன் - எல்லாவுலகங்களையும் அழித்து அவற்றை மீளவும் படைத்தருளும் உருத்திர மூர்த்தியின், வீரசத்தியினில் சில தரித்து - வீரசத்திகளுட் சிலவற்றை அவனருளாற் பெற்று, இறவா அவுணன் மார்பு இடந்த சிங்க நாயகனை - இறவாத அவுணனாகிய இரணியனது மார்பினைப் பிளந்த நரசிம்ம மூர்த்தியை, உரோமசன் அங்கு எய்தி அலகு இல் மாதவம் செய்து - உரோமச முனிவன் அங்கே சென்று (வழிபட்டு) அளவிறந்த பெரிய தவங்களைச் செய்து, தன்பேர் அறிய ஓர் தீர்த்தம் உண்டாக்கி இலகு பேறு அடைந்தான் - தனது பெயர் விளங்க ஒரு தீர்த்தம் உண்டாக்கிப் பெரும் பேற்றினை அடைந்தான்; பிரகலாதனும் நோற்று ஈறு இலாப் பெருவரம் அடைந்தான் - பிரகலாதனும் அங்குத் தவஞ்செய்து அழியாத பெரிய வரங்களைப் பெற்றான்.

அழித்தல் - காரணத்தில் ஒடுக்குதல். படைத்தல் - காரணத்தினின்றும் தோற்றுவித்தல். "ஒடுங்கின சங்காரத்தின் வழியல்லது உற்பத்தியில்லை" ஆகலின், 'அழித்து மீளவுண்டாக்கு முருத்திரன்' என்றார். திருமால் முதலிய தேவர்களெல்லாம் தத்தம் தொழில் நடத்துவது இறைவன் சத்திகளிற் சிலவற்றைப் பெற்றே யென்பார் 'உருத்திரன் வீரசத்தியினிற் சில தரித்து' என்றார். தரித்து இடந்த வென்க. இறவா அவுணன் - இறவாதிருக்க வரங்கள் பெற்ற அவுணன்; இதனை,

"பெண்ணிற் பேரெழி லாணினி லலியினிற் பிறிதும்
உண்ணிற் கும்முயி ருள்ளதி னில்லதி னுலவான்
கண்ணிற் காண்பன கருதுவ யாவினுங் கழியான்
மண்ணிற் சாகிலன் வானினுஞ் சாகிலன் வரத்தால்"

என்பது முதலிய கம்பர் செய்யுட்களால் அறிக. நரசிங்கக் கணைக்கு நரசிங்கப் பெருமானை உவமை கூறிய ஆசிரியர் அம்மூர்த்தியி னிடத்துள்ள அன்பினால் அவனை வழிபட்டார் பெற்ற பேற்றையும் கூறினார்.

(௬௨)

ஆகச் செய்யுள் - ௩௬௨௭.

இருபத்துமூன்றாவது

விருத்தகுமார பாலரான படலம்

[கலிநிலைத்துறை]

தழையு லாங்கைய ரேவிய தந்திமேல் விடைமேல்
அழகர் சேவகஞ் செய்தவா றறைந்தன மவரே
கிழவ னாகிப்பின் காளையாய்க் கிஞ்சுகச் செவ்வாய்க்
குழவி யாய்விளை யாடிய கொள்கையைப் பகர்வாம்.

(இ - ள்.) தழை உலாம் கையர் ஏவிய தந்திமேல் - மயிற்றோகை பொருந்திய கையையுடைய சமணர்கள் ஏவிய யானையின்மேல், விடைமேல் அழகர் சேவகம் செய்தவாறு அறைந்தனம்-இடப ஊர்தியில் ஏறியருளும் பேரழகராகிய சோமசுந்தரக் கடவுள் சேவகஞ்செய்த திருவிளையாடலைக் கூறினோம்; அவரே - (இனி) அவ்விறைவரே, கிழவனாகி பின் காளையாய் கிஞ்சுகம் செவ்வாய்க் குழவியாய்-முதலில் விருத்தனாகியும் பின்பு குமாரனாகியும் அதன்பின் முருக்கிதழ் போன்ற சிவந்த வாயினையுடைய பாலனாகியும், விளையாடிய கொள்கையைப் பகர்வாம் - விளையாடியருளிய திருவிளையாடலைக் கூறுவாம்.

தழை - மயிற்பீலி. உலாவும் என்பது உலாம் என்றாயது. கையர் என்பதனை இரட்டுற மொழிதலாகக் கொண்டு, வஞ்சகர் என்றும் உரைத்தலமையும். முறையே குழவியாய்க் காளையாய்க் கிழவனாகும் உலகியற்கு மாறாக விளையாடினா ரென்க. (க)

தென்னன் விக்கிர மன்புயத் திருநிலச் செல்வி
மன்னி வாழுநாண் மதுரையின் மறையவ னொருவன்
அன்ன வன்விரூ பாக்கனா மவன்குடி வாழ்க்கை
மின்ன னாள்வட மீனனாள் பெயர்சுப விரதை.

(இ - ள்.) தென்னன் விக்கிரமன் புயத்து இருநிலச் செல்வி மன்னி வாழு நாள் - பாண்டியனாகிய விக்கிரமன் தோளின்கண் பெரிய நிலமகளானவள் நிலைபெற்று வாழ்கின்ற நாளில், மதுரையில் மறையவன் ஒருவன் - அம் மதுரைப் பதியில் அந்தணன் ஒருவன் இருந்தனன்; அன்னவன் விரூபாக்கன் ஆம் - அவன் விரூபாக்கன் என்னும் பெயருடையனாவான்; அவன் குடி வாழ்க்கை மின் அனாள் - அவன் இல் வாழ்க்கைக்குரிய மனையாள், வடமீன் அனாள் - அருந்ததி போலும் கற்பினையுடையவள்; பெயர் சுபவிரதை - அவள் பெயர் சுபவிரதை யென்பதாம்.

ஏற்ற பெற்றி சொற்கள் விரித்துரைக்கப்பட்டன. விரூபாக்கன் - மேல் நோக்கிய விழியையுடையவன்; இது சிவபிரான் திருப்பெயர்களுள் ஒன்று. மின்ன

கூ.ப. 62

விருத்தகுமார பாலரானது.

ளுள் - மின்னலை யொத்தவள்; கிழத்தி என்னுந்துணையாய் நின்றது. சுபவிரதை - நல்ல விரத முடையாள் என்னும் பொருள் பயப்பது. (உ)

அனையர் தங்களுக் கரும்பெறன் மகவின்றி யனந்தம்
புனித நல்லறஞ் செய்தொழி லொழுக்கமும் பூண்டு
நனைய வார்குழ லன்னைய ரெழுவர்பா னண்ணி
இனிய மாதவஞ் செய்தொரு பெண்மக வீன்றார்.

(இ - ள்.) அனையர்-அவ்விருவரும், தங்களுக்குப் பெறல் அரும்மகவு இன்றி- தமக்குப் பெறுதற்கரிய மகப்பேறு இன்மையால், அனந்தம் புனித நல் அறம் செய் தொழில்-அளவிறந்த தூய சிவபுண்ணியஞ் செய்தலாகிய தொழிலையும், ஒழுக்கமும்- சீலத்தையும், பூண்டு - மேற்கொண்டு, நனைய வார்குழல் அன்னையர் எழுவர் பால் நண்ணி - தேனினையுடைய நீண்ட கூந்தலையுடைய அன்னையராகிய சத்தமாதர் திரு முன் பெய்தி, இனிய மாதவஞ்செய்து - இனிய பெரிய தவத்தைச் செய்து, ஒரு பெண்மகவு ஈன்றார் - ஒருபெண் குழந்தையைப் பெற்றனர்.

பெறலரும் என்பது மாறி நின்றது. நெடுநாள் மகவில்லையாக அதன் பின் என்க. தொழிலும் என உம்மை விரிக்க. ஒழுக்கம் - கடவுள் வழிபாடு முதலியன. நனைய, குறிப்புப் பெயரெச்சம். சத்த மாதர்கள் - பிரமாணி, நாராயணி, மாயேசுரி, கௌமாரி, வராகி, உருத்திராணி, இந்திராணி என்போர்; பிறவாறுங் கூறுவர். (ங)

பேருங் கௌரியென் றழைத்தனர் பிராயமோ ரைந்திற்
சாருங் கௌரியும் பிறவிநோய் தணிப்பதற் குறுதி
தேருஞ் சிந்தையா டந்தையை வணங்கியிச் செனனம்
ஈருந் தெய்வத மந்திர மியாதென வினவ.

(இ - ள்.) பேரும் கௌரி என்று அழைத்தனர் - பெயரும் கௌரி யென் றிட்டு அழைத்தனர்; பிராயம் ஓர் ஐந்தில் சாரும் கௌரியும் - ஐந்து வயதை யடைந்த கௌரியம்மையும், பிறவிநோய் தணிப்பதற்கு உறுதி தேரும் சிந்தையாள் - பிறவிப் பிணியைப் போக்குதற்குச் சிறந்த வழியை ஆராயுஞ் சிந்தையை யுடையளாய், தந்தையை வணங்கி - தன் தந்தையாகிய விரூபாக்கனை வணங்கி, இச்செனனம் ஈரும் தெய்வத மந்திரம் யாது என வினவ - இப்பிறவியை ஒழிக்கும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மந்திரம் யாது என்று வினவ.

ஐந்திற் சாரும் - ஐந்தினைப் பொருந்திய. உறுதி - மேலான சாதனம் யாவென என்று பாடங்கொண்டு, தெய்வமும் மந்திரமும் யாவை யென வினவ, என்றுரைப்பாரு முளர். (ச)

அந்த ளானு மதிசயித் தரும்பெறன் மகட்குச்
சிந்தை யார்வமோ டிறைவிதன் மனுவினைச் செப்பத்
தந்தை பாலது தெளிந்துநாத் தழும்புறப் பயின்றாள்
முந்தை நாளருந் தவக்குறை முடித்திட வந்தாள்.

(இ - ள்.) அந்தணாளனும் அதிசயித்து - விருபாக்கனும் வியப்புற்று, பெறல் அரும் மகட்கு - பெறுதற்கரிய புதல்விக்கு, சிந்தை ஆர்வமோடு இறைவிதன் மனுவினைச் செப்ப - உள்ளத்தி லெழுந்த அன்புடன் பராசத்தியின் திருமந்திரத்தைக் கூற, முந்தை நாள் அருந்தவக் குறை முடித்திட வந்தாள் - முற்பிறப்பிற் செய்த அரிய தவத்தின் குறையை நிரப்புதற்கு வந்த கௌரியம்மை, தந்தைபால் அது தெளிந்து - பிதாவினிடத்தில் அதனைக் கேட்டுத் தெளிந்து, நா தழும்பு உற பயின்றாள் - நாவானது தழும்படையும்படி அதனை ஓதிவந்தாள்.

குழவிப் பருவத்திலே பிறவியை யொழிக்க வேண்டு மென்னும் பேரறிவு தோன்றினமை குறித்து அதிசயித்தான். மனு - மந்திரம். தெளிந்து - தெளியக் கேட்டுணர்ந்து; பொருளும், ஓதுமுறையும் நன்கு உணரவேண்டுமாகலின் 'தெளிந்து' என்றார். இடைவிடாது பயின்றாள் என்பார் 'நாத்தழும்புறப்பயின்றாள்' என்றார். பயிலுதல் - உருவேற்றுதல்; செபித்தல். வந்தாள், பெயர். வந்தவளாகலின் பயின்றாள் என்பது கருத்து. (௫)

தாதை தன்றவக் கொழுந்தினுக் கிசையமா சைவ
மாத வத்தனா யாதியாச் சிரமத்தில் வழங்கும்
வேத வித்துமாய் மரபினான் மேம்படு வானெப்
போது போதுமென் றுளத்தொடு புகன்றுகொண் டிருந்தான்.

(இ - ள்.) தாதை - தந்தையானவன், தன் தவக்கொழுந்தினுக்கு இசைய - தனது தவக்கொழுந்தாகிய புதல்விக்குப் பொருந்த, மாசைவ மாதவத்தனாய் - பெருமை பொருந்திய சைவநெறி நின்ற பெரிய தவத்தினையுடையனாய், ஆதி ஆச்சிரமத்தில் வழங்கும் வேத வித்துமாய் - முதல் நிலையாகிய பிரமசரிய நெறியில் ஒழுகும் வேத வித்துமாகி, மரபினான் மேம்படுவான் - மரபினாலு முயர்ந்த ஒருவன், எப்போது போதும் என்று - எப்பொழுது (மணவாளனாக) வருவான் என்று, உளத்தொடு புகன்று கொண்டு இருந்தான் - மனத்துடன் கூறிக்கொண் டிருந்தான்.

மாசைவம் - சைவத்தின் ஓர் வகையாகிய மகாசைவம் என்னலுமாம். ஆதி ஆச்சிரமம் - நான்கு நிலைகளுள் முதலது; பிரமசரியம். வேதவித்து - வேதங்களை யறிந்தவன். மரபு - குடிப்பிறப்பு; கோத்திரம் முதலியவுமாம். போதும் - வருவான்; புகுதும் என்பதன் மரூஉ. இடைவிடாது சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான் என்பதனை இலக்கணை வகையால் 'உளத்தொடு புகன்றுகொண் டிருந்தான்' என்றார். (௬)

பருவ நாலிரண்டாகமேற் கடிமணப் பருவம்
வருவ தாகவங் கொருபகல் வைணவப் படிவப்
பிரம சாரியாய்க் கடைதொறும் பிச்சைபுக் குண்பான்
ஒருவன் வந்தனன் பலிக்கவ ணயற்புலத்* துள்ளான்.

(இ - ள்) பருவம் நாலிரண்டு ஆக (புதல்விக்கு) எட்டு வயது ஆக, மேல் கடிமணப் பருவம் வருவது ஆக - மேலே திருமணப் பருவம் வரா நிற்க, ஒரு பகல் -

(பா - ம்) * னயற்புலத்.

ஒருநாள், அயற் புலத்து உள்ளான் - வேற்றூரில் உள்ளவனும், வைணவப் படிவப் பிரமசாரியாய் - வைணவக் கோலமுடைய பிரமசாரியனாய், கடைதொறும் பிச்சை புக்கு உண்பான் ஒருவன் - வாயில் தோறும் பலி ஏற்று உண்பவனுமாகிய ஒருவன், அவண் பலிக்கு வந்தனன் - அவ்விடத்திற் பிச்சைக்கு வந்தான்.

அங்கு-அப்பொழுதில் என்க. வைணவப் படிவ முடையனும் பிரமசாரியாயும் என விரித்துக் கொள்க. புக்கு - புகுந்து; ஏற்றலாகிய காரியத்தை யுணர்த்திற்று. (௭)

பிச்சை வேண்டினா னவற்குத்தன் பெண்ணினைக் கொடுப்பான்
இச்சை கூர்ந்தருந் தவத்தினால் வருந்தியீன் றெடுத்த
விச்சை வேதியன் மனையொடு சுற்றமும் வினவா
தச்ச மின்றிநீ ரெடுத்தவ னங்கையிற் பெய்தான்.

(இ - ள்.) பிச்சை வேண்டினான் அவற்கு - (அங்ஙனம் வந்து) பிச்சை கேட்ட அப்பிரமசாரிக்கு, தன் பெண்ணினைக் கொடுப்பான் இச்சை கூர்ந்து - தன் புதல்வியைக் கொடுத்தற்கு விருப்பங் கொண்டு, அருந் தவத்தினால் வருந்தி ஈன்றெடுத்த விச்சை வேதியன் - அரிய தவத்தினாலே உடல் வருந்திப் பெற்றெடுத்த கற்றுவல்ல மறையவனாகிய விருபாக்கன், மனையொடு சுற்றமும் வினவாது - மனைவியையும் சுற்றத்தாரையும் கேளாது, அச்சம் இன்றி நீர் எடுத்து அவன் அங்கையில் பெய்தான் - அச்சமு மில்லாமல் நீரினை எடுத்து அவனுடைய அகங்கையில் வார்த்தான்.

வேண்டினான், பெயரெச்சமாயிற்று. கொடுப்பான், வினையெச்சம். புதல்விமேலுள்ள அன்பும் தனது கல்வியறிவும் இதனைத்தடுத்தில வென்பார் 'அருந்தவத்தினால் வருந்தி யீன்றெடுத்த விச்சைவேதியன்' என்றார். ஒரு தலையாக வினவுதற்குரியாரையும் வினவிற்றிலன் என்பார் 'மனையொடு சுற்றமும் வினவாது' என்றார். மனைவி முதலாயினார் இணங்காவிடின் யாது செய்வதென்ற அச்சமும், தன் புதல்வி எத்தகைய இன்னலுறுவளோ என்ற அச்சமும் இன்றி யென்க. எங்ஙனம் பெய்தான் என்பதனை வருஞ்செய்யுளிற் காண்க. (௮)

கலிக்கு நூபுரச் சீறடிக் கன்னிதன் விதியும்
பலிக்கு வந்தவ னல்வினைப் பகுதியுந் துரப்ப
ஒலிக்கு மந்திரச் சிரகநீ ரொழுக்கினான் முந்திச்*
சலிக்கு மன்னையுந் தமர்களுங் கேட்டுளந் தளர்வார்.

(இ - ள்.) கலிக்கும் நூபுரச் சீறடிக்கன்னிதன் விதியும் - ஒலிக்கின்ற சிலம்பினையணிந்த சிறிய அடியையுடைய கௌரியின் கன்மமும், பலிக்கு வந்தவன் நல்வினைப்பகுதியும் - பிச்சைக்கு வந்தவனது நல்வினையின் கூறும், துரப்ப - செலுத்துதலால், முந்தி - முற்பட்டு, ஒலிக்கும் மந்திரம் சிரக நீர் ஒழுக்கினான் - ஒலிக்கின்ற

(பா - ம்.) *முந்தச்

மந்திரத்தோடு கமண்டல நீரை வார்த்தான்; கேட்டு சலிக்கும் அன்னையும் தமர்களும் உளம் தளர்வார் - (அதனைக்) கேட்டு வருந்துகின்ற தாயும் உறவினரும் மனந்தளர் வாராயினர்.

கன்னிதன்விதி - இவனுக்கு மனைவியாக வேண்டு மென்னும் பிராரத்த கன்மம். நல்வினை பல திறப்படுமாகலின் 'பகுதி' என்றார். இவன் தன்வயம் இழந் தனன் என்பார் 'தரப்ப' என்றார். முந்தி - விரைந்து. மந்திரத்தோடு என விரிக்க. கன்னிகையைத் தானஞ் செய்தற்குரிய மந்திரத்துடன் தாரை வார்த்தான் என்ற வாறாயிற்று. தளர்வார், முற்றெச்சம். (௧)

குலனு மோர்கிலன் கோத்திர மோர்கிலன் குடிமை
நலனு மோர்கில னொழுக்கமுங் கல்வியு நண்ணுந்
தலனு மோர்கிலன் கன்னியைத் தத்தஞ்செய் தானெப்
புலனு மோர்ந்தவன் விதிவழி மதியெனப் புலந்தார்.

(இ - ள்.) குலனும் ஓர்கிலன் - குலத்தையும் ஓராது, கோத்திரம் ஓர்கிலன் - கோத்திரத்தையும் ஓராது, குடிமை நலனும் ஓர்கிலன் - குடிப் பிறப்பின் மேன்மையையும் ஓராது, ஒழுக்கமும் கல்வியும் நண்ணும் தலனும் ஓர்கிலன் - ஒழுக்கத்தையும் கல்வியையும் இருக்கும் இடத்தினையும் ஓராது, எப்புலனும் ஓர்ந்தவன் கன்னியை தத்தம் செய்தான் - எல்லா நூல்களையு மறிந்தவன் தன் புதல்வியைத் தத்தஞ்செய்து விட்டான், விதி வழிமதி எனப் புலந்தார் - யாவர்க்கும் விதியின் வழியே மதிசெல்லும் என்று வாடினர்.

ஓர்கிலன் என்னும் எதிர்மறை முற்றுக்கள் எச்சமாயின; கு சாரியை, அல் எதிர்மறை இடை நிலை. ஓர்தல் ஆராய்ந்தறிதல். இவை யெல்லாம் ஆராய்தற் குரிய வாகவும் இவற்றுள் ஒன்றும் ஆராய்ந்திலன் என்றார்.

"நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
உண்மை யறிவே மிகும்"

என்பவாகலின், 'எப்புலனு மோர்ந்தவன்' என்றும், 'விதிவழி மதி' என்றும் கூறினார். (௰)

மற்ற வன்குடி கோத்திரஞ் சூத்திர மற்றும்
உற்ற றிந்துநம் மரபினுக் கொக்குமான் மாயோன்
சொற்ற தந்திர வைணவத் தொடக்குண்டு திரியுங்
குற்ற மொன்றினி மறுப்பதென் கொடுப்பதென் றிசைந்தார்.

(இ - ள்.) அவன் குடி கோத்திரம் சூத்திரம் மற்றும் உற்று அறிந்து - அவனுடைய குடியையும் கோத்திரத்தையும் சூத்திரத்தையும் பிறவற்றையும் பொருந்தி யறிந்து, நம் மரபினுக்கு ஒக்கும் - (இவன்குடி முதலிய வெல்லாம்) நமது மரபுக்கு ஒத்திருக்கின்றன; மாயோன் சொற்ற தந்திர வைணவத் தொடக்குண்டு திரியும் குற்றம் ஒன்று - (இவன்) திருமால் கூறிய நூலின் வழிப்பட்ட வைணவ மதக்கட்டுண்டு ஒழுகும் குற்ற மொன்று தான் உளது; இனி மறுப்பது என் - (முன்னரே தத்தஞ் செய்தமையால்) இனி மறுப்பது எவ்வாறு, கொடுப்பது என்று இசைந்தார் - கொடுக்க வேண்டுவதே யென்று உடன்பட்டனர்.

மற்று, ஆல் அசைகள். குடி முதலியவற்றில் உம்மை விரித்துரைக்க. அறிந்து - அவனையடைந்து உசாவி யறிந்து. தந்திரம் - பாஞ்சராத்திரம், வைகானசம் என்னும் வைணவ ஆகமங்கள். ஒன்றே, கொடுப்பதே என ஏகாரங்கள் விரித்துக் கொள்க. கொடுப்பது - கொடுக்கவேண்டுவது. (௧௧)

தாயு மொக்கலு மொத்தபின் றாதையும் வேதத்
தாயு மெண்மணத் தாதியா மறநிலை யாற்றால்
தேயு நுண்ணிடைக் கன்னியைச் செம்பொனாற் புதைத்துக்
காயு மாரழன் முன்னரக் காளைகைக் கொடுத்தான்.

(இ - ள்.) தாயும் ஒக்கலும் ஒத்தபின்-இங்ஙனம் தாயும் சுற்றத்தாரும் இசைந்தபின், தாதையும் - தந்தையும், வேதத்து ஆயும் எண்மணத்து - வேதத்தில் ஆராயப்பட்ட எண்வகை மணங்களுள், ஆதியாம் அறநிலை ஆற்றால் - முதற்கண் உள்ளதாகிய பிரம மண நெறியால், தேயும் நுண் இடைக் கன்னியைச் செம்பொனால் புதைத்து - மெலிகின்ற நுண்ணிய இடையையுடைய கௌரியைச் சிவந்த பொன்னாலாகிய அணிகளால் உடல் மறைய அலங்கரித்து, காயும் ஆர் அழல் முன்னர் அக்காளைகைக்கொடுத்தான்-சுடுகின்ற நிறைந்த ஓமத்தீயின்முன் அக்காளைப்பருவத்தையுடைய பிரமசாரியின் கையிற் கொடுத்தான்.

எண்மணம்-பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம், அசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்பன; இவற்றை

"மறையோர் தேஎத்து மன்ற லெட்டு"

என்று தொல்காப்பியமும்,

"அந்தண ரருமறை மன்ற லெட்டு"

என்று இறையனாரகப்பொருளும் கூறும். முதற்கண் உள்ள பிரமம் தமிழில் அறநிலை எனப்படும். பிரமமாவது பிரமசரியங் காத்தானுக்குக் கன்னியைத் தீமுன்னர்க் **கொடுப்பது.** பொன், அணிக்கு ஆகு பெயர். மிக அணிந்து என்பார் 'புதைத்து' என்றார். (௧௨)

தெய்வ மங்கல வரிசைகள் செய்துதான் பயந்த
மெளவ லங்குழற் கன்னியை மணமக னோடுங்
கௌவை யம்புனல் வேலிசூழ் கடிநகர் விடுத்தான்
சைவ மங்கல வேதியத் தாபத னிப்பால்.

(இ - ள்.) சைவ மங்கல வேதியத்தாபதன் - நன்மை பொருந்திய சைவதவவொழுக்கத்தையுடைய மறையோனாகிய விருபாக்கன், தெய்வ மங்கல வரிசைகள்

செய்து - தெய்வத் தன்மை பொருந்திய மங்கல வரிசைகள் பலவற்றைச் செய்து, தான் பயந்த மௌவல் அம் குழல் கன்னியை - தான் பெற்ற முல்லை மலர் மாலை சூடிய அழகிய கூந்தலையுடைய கன்னியை, மணமகனோடும் - மணவாளனோடும், கௌவை அம்புனல் வேலி சூழ் கடிநகர் விடுத்தான் - ஒலிக்கின்ற நீர் வேலியாகச் சூழ்ந்த காவலையுடைய நகரின்கண் செல்ல விடுத்தான்; இப்பால் - பின்.

மங்கல வரிசை - சுப சீதனம். முல்லை கற்பிற்குரியது. கௌவையம், அம் சாரியை. புனல் வேலி - நீர்வளமுடைய கழனியாகிய வேலியுமாம். நகர் விடுத்தான் - நகரிற் செல்ல விடுத்தான். மங்கல சைவத்தாபத வேதியன் என மாறுக. இப்பால் - பின்பு என்றபடி; இதனைப்பின் நிகழும் சரிதத்தோடு இயைக்க. (௧௩)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

இல்லார்க்குக் கிழியீடு நேர்பட்டா லெனப்பல்லா ரில்லந் தோறுஞ்
செல்லாநின் றிரந்துண்டு திரிந்தமகன் மணமகனாய்ச் செல்வ நல்க
வல்லாளை மணந்துவரு வான்போற்றம் மனைபுகுத வன்கட் சீலப்
பொல்லாராய் வைணவத்துப் புக்கொழுகு தாய்தந்தை பொருள்க ளாகி.

(இ - ள்.) இல்லார்க்குக் கிழியீடு நேர்பட்டாலென - வறியார்க்குப் பொன் முடிப்புக் கிடைத்தாற்போல, பல்லார் இல்லந்தோறும் செல்லாநின்று இரந்து உண்டு திரிந்த மகன் - பலருடைய மனைதோறும் சென்று ஏற்றுண்டு திரிந்தமகன், மணமகனாய் - மணமகனாக, செல்வம் நல்க வல்லாளை மணந்து வருவான்போல் தம் மனை புகுத - செல்வத்தை அளிக்கவல்ல திருமகளை மணஞ்செய்து வருவான்போல வந்து தமது இல்லத்தையடைய, வன்கண் சீலப் பொல்லாராய்-கொடுமையையே சீலமாகக் கொண்ட பொல்லாதவராய், வைணவத்துப் புக்கு ஒழுகு தாய் தந்தை பொருள்களாகி-வைணவ மதத்தை மேற்கொண்டு ஒழுகுகின்ற தாயும் தந்தையும் மனம் பொருந்தவர்களாகி.

கிழியீடு - கிழியில் இடப்பட்டது; பொன் முடிப்பு. நேர்படுதல் - எதிர்ப் படுதல். நேர்பட்டால் அவர் களிப்பதுபோற் களிப்புற்று என்க. திருமகளை மணந்து வருவான்போற் கௌரியை மணந்து வந்து புகவென விரிக்க. (௧௪)

வந்தமண வாட்டிசிவ சிந்தனையுஞ் சைவதவ வடிவு நோக்கி
வெந்தவுடல் போன்மனமும் வெந்தவளை வேறொதுக்கி வேண்டா ராகி
நிந்தனைசெய் தொழுகுவா ரவளையொரு நாணீத்து நீங்கி வேற்றூர்த்
தந்தமர்மங் கலங்காண்பான்* றனியேவைத் தகம்பூட்டித் தாங்கள் போனார்.

(இ - ள்.) வந்த மணவாட்டி சிவசிந்தனையும் சைவ தவவடிவும் நோக்கி - (தமது இல்லிற்கு) வந்த மணக்கோலத்தை யுடைய கௌரியின் சிவ சிந்தனையையும் சைவ தவவேடப் பொலிவையும் நோக்கி, வெந்த உடல்போல் மனமும் வெந்து -

(பா - ம்.) *காண்போர்.

(தமது) கருகிய உடலைப்போல மனமும் வெந்து, அவளை வேறு ஒதுக்கி வேண்டாராகி நிந்தனை செய்து ஒழுகுவார் - அவளை வேறாக ஒதுக்கிவைத்துச் சிறிதும் விரும்பாராய் நிந்தித்து ஒழுகுபவர்கள், தாங்கள் ஒரு நாள் வேற்றூர் தம்தமர் மங்கலம் காண்பான் - தாம் ஒரு நாள் வேற்றூரில் நடக்கும் தம் சுற்றத்தாரின் மணத்தைக் காணுதற்கு, அவளைத் தனியே வைத்து நீத்து நீங்கி அகம் பூட்டிப் போனார் - அவளைத் தனியாக வைத்து விட்டு நீங்கி இல்லினைப் பூட்டிக்கொண்டு போயினர்.

மணவாட்டி - மணமகள்; மணவாளனுக்குப் பெண்பால். தவவடிவு - திருநீறு சாதனமுடைய வடிவு. சங்கு சக்கர முத்திரை பொறிக்கப்பட்டமையால் வெந்த உடம்பு. உளம் அழுக்காற்றாற் புழுங்குதலை 'வெந்து' என்றார். (௧௫)

உண்மாசு கழுவுவது நீறென்றே யுபநிடத முரைப்பக் கேட்டும்
மண்மாசு படப்பூசும் வடிவுடையா ரகன்றதற்பின் மனையில் வைகும்
பெண்மாசு கழியவொரு சிவனடியார் தமைக்காணப் பெறும லின்றென்
கண்மாசு படுவதெனக் கனிந்தொழுகு தலையன்பாற் கவலை கூர்வாள்.

(இ - ள்.) நீறே உள்மாசு கழுவுவது என்று உபநிடதம் உரைப்பக்கேட்டும் - திருநீறே அகத்திலுள்ள அழுக்கைப் போக்கித் தூய்மை செய்வது என்று உபநிடதங் கூறுவதைக் கேட்டும், மண்மாசு படப்பூசும் வடிவு உடையார் அகன்றதன் பின் - மண்ணை அழுக்குண்டாகப் பூசுகின்ற வடிவினையுடைய அவர்கள் போனபின், மனையில் வைகும் பெண் - இல்லில் இருக்கும் கௌரி, மாசு கழிய - குற்றம் ஒழியுமாறு, ஒரு சிவன் அடியார் தமைக்காணப் பெறுமல்-ஒரு சிவனடியாரைக் காணப்பெறுமல், இன்று என் கண் மாசு படுவது என - இப்பொழுது என் கண்மாசடைகின்றது என்று, கனிந்து ஒழுகு தலையன்பால் கவலை கூர்வாள் - பழுத்து ஒழுகும் தலையன்பினாற் கவலையுறுவாளாயினாள்.

உண்மாசு - ஆணவம் முதலியன. உபநிடதம் - மறைமுடி. திருநீற்றின் பெருமையை விளக்குவது பஸ்ம ஜாபால உபநிடதம் என்ப. திருநீறு மாசு போக்குவதனையும், வேதத்தாற் கூறப்படுவதனையும் திருநீற்றுப் பதிகத்தால் அறிக. மண் - திருமண்என்பது. மாசு கழிய-அனாதியே பந்தித்துள்ள பாசவழுக்கு ஒழிய; தீயாருடன் சம்பந்தித்த குற்றம் நீங்க வென்றுமாம். ஒருவரையேனும் காணப்பெறுதல் வேண்டுமென்பார் 'ஒரு சிவனடியார்' என்றார். காணப்பெறுமல் என்றது சிவனடியார் அங்கு வரும் வழக்க மின்மையைக் குறிக்கின்றது. காண்டற்குத் தடையில்லாத இன்றும் காணப்பெறுமல் என்பார் 'இன்று' என்றார். கண் மாசுபடுவது-கண் குருடாகின்றது. தலையன்பு - தீவிர தரமான அன்பு. (௧௬)

சிவனடியார்க் கன்பிலாச் சிந்தையே யிரும்பேவல் செய்து நாளும்
அவனடியார் திறத்தொழுகா வாக்கையே மரஞ்செவிக ளாதி யைந்தும்
பவனடியா ரிடைச்செலுத்தாப் படிவமே பாவைமறை பரவுஞ் சைவ
தவநெறியல் லாநெறியே பவநெறியென் றளியளாய்த் தளர்வாள் பின்னும்.

(இ - ள்.) சிவன் அடியார்க்கு அன்பு இலாச் சிந்தையே இரும்பு - சிவனடியார்க்கு அன்பில்லாத மனமே இரும்பாகும், அவன் அடியார் திறத்து நாளும் ஏவல் செய்து ஒழுகா ஆக்கையே மரம் - அவ்விறைவனது அடியார் பக்கத்து எந்நாளும் பணி செய்து ஒழுகாத உடலே மரமாகும், பவன் அடியாரிடை செவி கண் ஆதி ஐந்தும் செலுத்தாப் படிவமே பாவை-அச் சிவபெருமான் அடியாரிடத்துக் காது கண் முதலிய ஐம்பொறிகளையும் செலுத்தாத வடிவமே பாவையாகும், மறை பரவும் சைவ தவநெறி அல்லா நெறியே பவநெறி - வேதந் துதிக்கும் சைவமாகிய தவநெறி யல்லாத பிறநெறிகளே பிறவிக்கேதுவாகிய நெறிகளாம், என்று அளியளாய்த் தளர்வாள் - என்று அன்புடையளாய்த் தளர்கின்றாள்; பின்னும் - பின்னரும்.

சிந்தை இரும்பே, ஆக்கை மரமே, படிவம் பாவையே, அல்லாநெறி பவநெறியே என ஏகாரங்களைப் பிரித்துக் கூட்டலுமாம். பவன் - சிவபெருமான். அவநெறி என்று பாடமாயின் வீண்நெறி என்க.

> "ஈசனுக்கன் பில்லா ரடியவர்க்கன் பில்லார்
> எவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார் தமக்குமன் பில்லார்
> பேசுவதென் னறிவிலாப் பிணங்களைநா மிணங்கிற்
> பிறப்பினொடு மிறப்பினொடும் பிணங்கிடுவர் விடுநீ
> ஆசையொடு மரனடியா ரடியாரை யடைந்திட்
> டவர்கரும முன்கரும மாகச் செய்து
> கூசிமொழிந் தருண்ஞானக் குறியி னின்று
> கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே"

என்னும் சிவஞான சித்தியார் திருவிருத்தம் இங்கு நோக்கற்பாலது. (கஎ)

எனைத்துயிர்க்கு முறுதியிக பரமென்ப வவைகொடுப்பா னெல்லாந் தானாய்
அனைத்துயிர்க்கு முயிராகு மரனென்ப வவனறிவார்க் கங்கம் வாக்கு
மனத்துறுமெய்ப் பத்திவழி வருமென்ப வப்பத்தி வழிநிற் பார்க்கு
வினைத்துயர்தீர்த் திடவெடுத்த வடிவென்ப தவனடியார் வேட மன்றே.

(இ - ள்.) எனைத்து உயிர்க்கும் உறுதி இகபரம் என்ப - எல்லா உயிர்களுக்கும் உறுதியாவன இம்மை யின்பமும் மறுமை யின்பமும் என்று கூறுவர்; அவை கொடுப்பான் எல்லாம் தானாய் அனைத்து உயிர்க்கும் உயிர் ஆகும் அரன் என்ப - அவற்றை அருளுபவன் எல்லாமும் தானாகி எவ்வுயிர்க்கும் உயிராயுள்ள சிவபெருமான் என்பர்; அவன் அறிவார்க்கு அங்கம் வாக்கு மனத்து உறு மெய்ப் பத்திவழி வரும் என்ப - அவனை உணர்வார்க்கு உடலும் உரையும் உள்ளமுமாகிய இம்மூன்று கரணங்களாலும் செய்யப் படுகின்ற உண்மையாகிய பத்திநெறி உண்டாம் என்பர், அப்பத்திவழி நிற்பார்க்கு - அவ்வன்பு நெறியில் நிற்பவருக்கு, வினைத்துயர் தீர்த்திட எடுத்த வடிவு என்பது - வினைகளால் வருந் துன்பங்களைப் போக்குதற்கு எடுத்த வடிவமென்று சொல்லப்படுவது, அவன் அடியார் வேடம் அன்றே - அச்சிவபிரான் அடியார்களின் திருவேடம் அல்லவா.

வீட்டினையும் அடக்கி 'இகபரம்' என்றார். என்ப என்பனவற்றை அசை யென்னலுமாம். அவனறிவார்க்கு, இரண்டனுருபு தொக்குநின்றது. அறிதலாவது எப்பொழுதும் சிந்தித்தல், இறைவன் எடுத்த வடிவெனப்படுவது என்க;

> "அறிவரியான் றனையறிய வாக்கை யாக்கி
> அங்கங்கே யுயிர்க்குயிரா யறிவுகொடுத் தருளாற்
> செறிதலினாற் றிருவேடஞ் சிவனுருவே யாகும்"

என்றும்,

> "தாபர சங்கமங்க ளென்றிரண் டுருவினின்று
> மாபரன் பூசைகொண்டு மன்னுயிர்க் கருளைவைப்பன்"

என்றும் சிவஞானசித்தியார் கூறுவது காண்க. (கஅ)

என்னவிருந் தலமருவா ளிருக்குமிடத் தவளுள்ளத் தெண்ணி யாங்கே
தென்னவனா யிருந்தரசு செய்தபிரா னவட்கருளுஞ் செவ்வி நோக்கிக்
கன்னமுரங் கரஞ்சிரந்தோள் கண்டமுங்கண் டிகைபூண்டு கையிற் றம்போற்
பன்னெடுநாட் பழகியதோர் தனிப்பெரிய புத்தகமும் பக்கஞ் சேர்த்தி.

(இ - ள்.) என்ன இருந்து அலமருவாள் - என்று கருதியிருந்து மனஞ்சுழலுவாள்; இருக்கு மிடத்து-(இங்ஙனமாகக் கௌரி வருந்தி) இருக்கு மிடத்தில், அவள் உள்ளத்து எண்ணியாங்கே-அவள் மனத்திற் கருதியவாறே, தென்னவனாய் இருந்து அரசு செய்த பிரான்-சுந்தர பாண்டியனாய் வீற்றிருந்து ஆட்சி புரிந்த சோமசுந்தரக் கடவுள், அவட்கு அருளும் செவ்வி நோக்கி - அவளுக்கு அருள் புரியும் பருவத்தை நோக்கி, கன்னம் உரம் கரம் சிரம் தோள் கண்டமும் கண்டிகை பூண்டு - காதுகளிலும் மார்பிலும் கைகளிலும் சென்னியிலும் தோள்களிலும் கழுத்திலும் உருத்திராக்கம் அணிந்து, தம்போல் பல் நெடுநாள் பழகியது ஓர் தனிப்பெரிய புத்தகமும் - தம்மைப்போலப் பன்னெடுங்காலம் பழகியதாகிய ஓர் ஒப்பற்ற பெரிய புத்தகத்தையும், பக்கம் கையில் சேர்த்தி - பக்கத்தே கையில் வைத்துக்கொண்டு.

மேற்செய்யுளிற் கூறியதைச் சுட்டி 'என்ன' என்றார். 'உண்மாசு கழுவுவது, 'சிவனடியார்க்கு' என்னுஞ் செய்யுட்களிலுள்ள 'கவலை கூர்வாள்,' 'தளர்வாள்' என்பவற்றை எச்சமாக்கி, இச்செய்யுளில் 'அலமருவாள்' என்பதைப் பெயராக்கலுமாம். எண்ணியாங்கே அருளுஞ் செவ்வி நோக்கி யென்க. கன்னம் முதலியவற்றில் எண்ணும்மை விரித்துக் கொள்க. தம்மைப்போல் அனாதியாக விருந்து தம்முடன் பயின்றதாகிய புத்தகம் என்க; இப்பொழுது கொண்ட முதுமைக் கோலத்தைக் கருதி, தம்மைப்போல் நெடுநாட் பழகியதாகத் தோற்றும் புத்தகம் எனக் கூறினார் என்னலுமாம். பக்கத்திலே கையில் வைத்துக் கொண்டு என்க. (கக)

கரிந்தநீள் கயன்முள்ளி னரையுமுது திரைகவுளுங் கனைக்கு நெஞ்சுஞ்
சரிந்தகோ வணவுடையுந் தலைப்பனிப்பு முத்தரியந் தாங்கு தோளும்
புரிந்தநூல் கிடந்தலையும் புண்ணியநீ றணிமார்பும் பொலிய நீழல்
விரிந்ததோர் தனிக்குடையுந் தண்டூன்றிக் கவிழ்ந்தசையு மெய்யுந் தாங்கி.

(இ - ள்.) கரிந்த நீள்கயல் முள்ளின் நரையும் - கரிய நீண்ட கயல் மீனின் முள்ளைப் போன்ற நரையும், முதிரைகவுளும்-மிகவுந்திரைந்த கபோலமும், கனைக்கும் நெஞ்சும் - அடிக்கடி கனைக்கின்ற மார்பும், சரிந்த கோவண உடையும் - ஒருபுறம் சரிந்துள்ள கோவணம் போக்கிய ஆடையும், தலைப்பனிப்பும்-தலை நடுக்கமும், உத்தரியம் தாங்கு தோளும் - மேலாடை தாங்கிய தோளும், புரிந்த நூல் கிடந்து அலையும் புண்ணிய நீறு அணிமார்பும் - (முப்புரியாகச்) செய்த பூணூல் கிடந்து அசையும் புண்ணிய வடிவாகிய திருநீற்றினை அணிந்த மார்பும், நீழல் பொலிய விரிந்தது ஓர் தனிக்குடையும் - நிழல் விளங்க விரிந்ததாகிய ஓர் ஒப்பற்ற குடையும், தண்டு ஊன்றிக் கவிழ்ந்து அசையும் மெய்யும் - தண்டினை ஊன்றி அதனோடு கவிழ்ந்து அசைகின்ற திருமேனியும், தாங்கி-ஆகிய இவைகளைக் கொண்டருளி.

கரிந்த நீள்கயல் - புறத்தே கருநிறமுடைய நீண்ட கயல். முள்ளின், இன் ஒப்புப்பொருட்டு. திரைகவுள், வினைத்தொகை. கனைத்தல் - இருமல். நரை முதலியவற்றைப் பொலிய என்பதனோடுமுடித்து, குடையும் மெய்யும் தாங்கி என்றுரைத்தலுமாம். (உ0)

ஒருத்தரா யுண்டிபல பகல்கழிந்த பசியினர்போ லுயங்கி வாடி
விருத்தவே தியராய்வந் தகம்புகுதக் கண்டெழுந்து மீதூ ரன்பின்
கருத்தளாய்த் தவிசிருத்திக் கைதொழுது சிவனையிங்குக் காண வென்ன
வருத்தமா தவமுடையே னெனமுனிவர் பசித்துன்பால் வந்தே மென்றார்.

(இ - ள்.) விருத்த வேதியராய் - மூப்பினையுடைய மறையவராய், ஒருத்தராய் - தனியராய், பல பகல் உண்டி கழிந்த பசியினர்போல் - பலநாட்கள் உணவு இன்மையால் நேர்ந்த பசியினை யுடையார்போல, உயங்கி வாடி வந்து அகம்புகுத - வருந்தி வாட்டமுற்று வந்து இல்லில் நுழையா நிற்க, கண்டு எழுந்து மீதூர் அன்பின் கருத்தளாய் - (அதனைப்) பார்த்து எழுந்து மேலோங்கும் அன்பினையுடைய எண்ணமுடையவளாய், தவிசு இருத்திக் கைதொழுது - அவரை ஆசனத்தில் அமர்த்திக் கைகூப்பி வணங்கி நின்று, சிவனை இங்குகாண - சிவபெருமானை இங்குத் தரிசிக்க, என்ன வருத்தம் மாதவம் உடையேன் என - என்ன வருந்திச் செய்த பெரிய தவத்தினை உடையேன் என்று சொல்ல, முனிவர் உன்பால் பசித்து வந்தேம் என்றார் - முனிவர் உன்னிடத்திற் பசியுற்று வந்தேம் என்று கூறியருளினார்.

ஒருத்தராய் - வேறு துணை யில்லாதவராய். கழிந்த என்னும் பெயரெச்சம் காரணப்பொருட்டு. சிவனை, முன்னிலையிற் படர்க்கை வந்தது. சிவனடியாரைச் சிவன் என்று கூறுதல் மரபு; தேவரீர் என்பது போல; வைணவர்கள் பெருமாள் என்று கூறுதலுங் காண்க; உண்மையுந் தோன்ற இங்கே 'சிவனை' எனக் கூறினார். என்ன தவம் என்க. (உக)

இற்பூட்டிப் போயினா ரெமரங்க ளெனக்கௌரி யியம்ப மேரு
விற்பூட்டிப் புரம்பொடித்த வேதியர்நின் கைதொட்டு விடுமுன் யாத்த
கொற்பூட்டு விடுந்திறந்து கடிதடிசில் சமைத்தியெனக் குமரி தாளில்
அற்பூட்டு மடவாரு மவ்வாறே யட்டில்புகுந் தடிசி லாக்கி.

(இ - ள்.) (என்ற வளவில்), கௌரி - கௌரியம்மை, எமரங்கள் இல்பூட்டிப் போயினார் என - எம்மவர் வீட்டினைப் பூட்டிச் சென்றனர் என்று கூற, மேருவில் பூட்டிப் புரம் பொடித்த வேதியர் - மேருவில்லில் (அனந்தனாகிய நாணைப்) பூட்டித் திரிபுரத்தை நீறாக்கிய சிவபெருமானாகிய அந்தணர், நின் கை தொட்டுவிடுமுன்-நினது கையாற் றொட்டு விடுதற்கு முன்னே, யாத்த கொல் பூட்டு விடும் - பந்தித்த கொல்லனாற் செய்த பூட்டு நெகிழ்ந்து விடும்; திறந்து கடிது அடிசில் சமைத்தி என்ன - கதவைத் திறந்து விரைவில் உணவு ஆக்குவாய் என்று கூற, குமரி தாளில் அன்பு ஊட்டு மடவாரலும் - இறைவியின் திருவடியில் அன்பினைச் செலுத்திய கௌரியும், அவ்வாறே அட்டில் புகுந்து அடிசில் ஆக்கி - அங்ஙனமே திறந்து அடுக்களையில் நுழைந்து திருவமுது சமைத்து.

எமரங்கள், கள் என்னும் விகுதிமேல் விகுதியும் அம்சாரியையும் பெற்று முடிந்தது. விற்பூட்டி - வில்லை வளைத்து என்றுமாம். கையாற்றொடு, அங்ஙனம் தொட்டு விடுமுன் என விரிக்க. கொல் - கொற்றொழில். பூட்டு விடும் - பூட்டு யாப்பு விடும். அற்பூட்டு-அன்பினைச் செலுத்திய; அன்பு அற்பு என வலித்தது. (உஉ)

தையன்மா தவக்கொழுந்து புறம்போந்து சிரகநீர் தளிர்க்கை தாங்கி
ஐயனே யமுதுசெய வெழுந்தருளு மெனவெழுந்த வடிகள் பாதச்
செய்யதா மரைவிளக்கி யந்நீர்தன் சென்னியின்மேற் றெளித்துப் பாச
மையன்மா சிருள்கழுவி யகம்புகுவித் தாசனமேல் வைத்துப் பின்னர்.

(இ - ள்.) மாதவக் கொழுந்து தையல் - பெரியதவக் கொழுந்தாகிய கௌரி, புறம் போந்து - வெளியே வந்து, தளிர்க்கை சிரக நீர் தாங்கி - தளிர்போன்ற கையிலே கமண்டல நீரையேந்தி, ஐயனே அமுதுசெய எழுந்தருளும் என - ஐயனே திருவமுது செய்தற்கு எழுந்தருளுவீராக என்றுவேண்ட, எழுந்த அடிகள் பாதம் செய்ய தாமரை விளக்கி - அங்ஙனமே எழுந்த பெரியாரின் திருவடியாகிய செந்தாமரை மலர்களை (அக் கமண்டல நீரால்) விளக்கி, அந்நீர் தன் சென்னியின்மேல் தெளித்து-அந்த நீரைத் தனது தலையின்மீது தெளித்து, பாசம் மையல் மாசு இருள் கழுவி - பாசமாகிய மயக்கத்தை விளைவிக்கும் மல விருளைப்போக்கி, அகம் புகுவித்து ஆசன மேல்வைத்து - இல்லிற் புகுவித்துத் தவிசின்மேல் எழுந்தருளி யிருக்கச் செய்து, பின்னர் - பின்பு.

தெளித்து அங்ஙனம் தெளித்தலாற் கழுவி என்க. இருட் பாசமையல் மாசு எனக் கூட்டி, ஆணவமாகிய மயக்கத்தைச் செய்யும் அழுக்கினை என்றுரைத்தலுமாம். (உங)

நகைமலரிட் டருச்சித்து நல்லபரி கலந்திருத்தி நறுவீ முல்லை
முகையனைய பாலடிசில் வெள்ளிமலை யெனப்பருப்பு முதுகிற் செம்பொற்
சிகரமெனப் பல்வேறு கருனைபுறந் தழீஇக் கிடந்த சிறுகுன் றீட்ட
வகையெனநெய் யருவியெனப் படைத்தனைய சிற்றுண்டி வகையும் பெய்து.

(இ - ள்.) நகை மலர் இட்டு அருச்சித்து - விளக்கமாகிய மலர்களால் அருச்சித்து, நல்ல பரிகலம் திருத்தி - நல்ல உண்கலத்தைத் திருத்திவைத்து, நறுவீ முல்லை முகை அனையபால் அடிசில் வெள்ளி மலை என-நறு மணங்கமழும் மலர்களையுடைய முல்லையின் அரும்பு போன்ற பால் வார்த்துச் சமைத்த சோற்றை வெள்ளி மலை போலவும், பருப்பு முதுகில் செம்பொன் சிகரம் என - பருப்பினை அம்மலையின் முதுகில் உள்ள சிவந்த பொன்னாலாகிய முடிபோலவும், பல்வேறு கறிகளை-பலவேறு பொரிக்கறிகளை, புறம் தழீஇக் கிடந்த ஈட்டம் சிறு குன்றின் வகை என-அம்மலையின் புறத்திற் சூழ்ந்து கிடந்த கூட்டமாகிய சிறு மலைகளின் வகை போலவும், நெய் அருவி எனப் படைத்து - நெய்யினை (அம்மலையில் ஒழுகும்) அருவி போலவும் படைத்து, சிற்றுண்டி வகையும் அனைய பெய்து - வேறு வேறு சிற்றுண்டிகளையும் அங்ஙனமே படைத்து.

பரிகலம் - உண்கலம். திருத்தி - தூய்மையுற வைத்து. நறுவீ, முல்லைக்கு அடை. பாலடிசில் - வெள்ளிய அடிசிலுமாம். அடிசிலின் மேலிட்ட பருப்பு வெள்ளி மலையின் பொன் முடிபோலவும், அடிசிலைச் சூழவிட்ட கறிகள் வெள்ளி மலையைச் சூழ்ந்து கிடந்த குன்றுகள் போலவும், அடிசிலின் மேலிருந்து ஒழுகும் நெய் வெள்ளி மலையின் முடியிலிருந்து ஒழுகும் அருவி போலவும் இருக்குமாறு என்க; வடிவும் நிறமும் பற்றி உவமைகள் கூறினர். (உச)

செய்யவா யிடையிடையே முகமனுரை யின்னமுது செவியி லூட்டத்
தையலாள் வளைக்கையறு சுவையமுது வாயூட்டத் தளர்ந்த யாக்கை
ஐயர்தாந் திருவமுது செய்தமுதுண் டவரெனமூப் பகன்று பூவிற்
கையதே மலர்வாளிக் காளைவடி வாயிருந்தார் கன்னி காண.

(இ - ள்.) தையலாள் - கௌரியம்மையின், செய்யவாய் இடை இடையே முகமன் உரை இன் அமுது செவியில் ஊட்ட - சிவந்த வாயானது அடிக்கடி இன்மொழிகளாகிய இனிய அமுதினைச் செவியில் உண்பிக்கவும், வளைக்கை - வளையலணிந்த கையானது, அறுசுவை அமுது வாய் ஊட்ட - அறுசுவையோடுங் கூடிய அமுதினை வாயில் உண்பிக்கவும், தளர்ந்த யாக்கை ஐயர் - (மூப்பினால்) தளர்ச்சியுற்ற திருமேனியையுடைய அவ்வேதியர், திருவமுது செய்து - உண்டருளி, அமுது உண்டவர் என-தேவாமுதம் உண்டவர்போல, மூப்பு அகன்று-முதுமை யொழிந்து, பூவில் கைய தே மலர் வாளிக் காளை வடிவாய்-மலர்வில்லை ஏந்திய கையினையுடைய தேன் சிந்தும் மலர்க்கணைகளையுடைய மதவேளின் வடிவினை உடையராகி, கன்னி காண இருந்தார் - கௌரி பார்க்குமாறு இருந்தனர்.

இடையிடையே அமுதம் போலும் இன்மொழிகளைக் கூறிக் கையால் அமுதூட்டினாள் என்க. கையினையுடைய காளை, வாளியையுடைய காளை எனக் கூட்டுக. மன்மதனுக்கு மலர் வில்லும் உண்டென்பதனை 'புஷ்பதந்வா' என அவனுக்கு வழங்கும் பெயரானறிக;

"பூங், குலை சிலையாக் கொண்டவர் போலும்"

என மதுரைக்கலம்பகங் கூறுதலுங் காண்க. (உரு)

பூசியவெண் ணீறுபோய்க் கலவையாய்க் கண்டிகைபோய்ப் பொன்செய் பூணுங்
காசணிபொற் குண்டலமுங் கடகமுமாய் மூப்புப்போய்க் காளை யான
தேசுருவங் கண்டுநடு நடுங்கிவளைக் கரநெரித்துத் திகைத்து வேர்த்துக்
கூசியொரு புறத்தொதுங்கி நின்றாளக் கற்புமலர்க் கொம்ப ரன்னாள்.

(இ - ள்.) பூசிய வெள்நீறு போய்க் கலவையாய் - அணிந்த வெள்ளிய திருநீறு மாறிக் கலவைச்சாந்தாகி, கண்டிகைபோய் - உருத்திராக்கங்கள் மாறி, பொன்செய்பூணும் காசு அணி பொன் குண்டலமும் கடகமும் ஆய் - பொன்னாற் செய்த அணிகளும் மணிகளழுத்திய பொன்னாலாகிய குண்டலங்களும் கடகங்களும் ஆகி, மூப்புப் போய்க் காளை ஆன தேசு உருவம் - முதுமைமாறிக் கட்டிளமை ஆகிய ஒளி பொருந்திய உருவத்தை, அக்கற்பு மலர்க்கொம்பர் அன்னாள் கண்டு-கற்பினையுடைய பூங்கொம்பு போன்ற அக் கௌரியம்மை பார்த்து, நடுநடுங்கி வளைக்கரம் நெரித்து - நடுநடுங்கி வளையலணிந்த கைகளை நெரித்து, திகைத்து வேர்த்து - மனந்திகைத்து உடல் வெயர்த்து, கூசி ஒருபுறத்து ஒதுங்கி நின்றாள் - அஞ்சி ஒரு பக்கத்தில் ஒதுங்கி நின்றாள்.

போய் - மாறி. ஆய் என்னும் எச்சங்கள் ஆன என்னும் பெயரெச்சவினை கொண்டன. மகளிர் அச்சத்தால் கை நெரித்தல் இயல்பு. கொம்பர், போலி. (உசு)

ஆனபொழு தருங்கடிநன் மணங்குறித்து மனையிற்றீர்ந் தயலூர் புக்க
தேனொழுகு துழாயலங்கற் றீர்த்தனுக்கன் புடையார்போற் றிரியும் வஞ்ச
மானமுடை யார்மீண்டு மனைபுகலும் பதினாறு வயதின் மேய
பானன்மணி கண்டனுதற் காப்பணிந்தோர் பசுங்குழவிப் படிவங் கொண்டான்.

(இ - ள்.) ஆனபொழுது அருங்கடி நல்மணம் குறித்து - அப்பொழுது அரிய விளக்கத்தையுடைய நல்ல மணத்தினைக் கருதி, மனையில் தீர்ந்து அயல் ஊர் புக்க - மனையை நீங்கி வேற்றூர் சென்ற, தேன் ஒழுகு துழாய் அலங்கல் தீர்த்தனுக்கு அன்பு உடையார்போல் திரியும் - தேன் வழியும் துழாய் மாலையை யணிந்த திருமாலுக்கு அன்புடையார்போல் (நடித்துத்) திரிகின்ற, வஞ்சம் மானம் உடையார் - தீய மானமுடைய மாமி முதலியோர், மீண்டு மனைபுகலும் - திரும்பி வந்து இல்லிற் புக, பதினாறுவயதில் மேய பானல்மணிகண்டன் - பதினாறு வயதுடன் பொருந்தியிருந்த நீலோற்பல மலர்போன்ற அழகிய மிடற்றினையுடைய இறைவன், நுதல் காப்பு அணிந்து ஓர் பசுங்குழவிப் படிவம் கொண்டான் - நெற்றியிலே காப்பினை அணிந்து ஓர் பச்சைக் குழவியின் வடிவத்தைக் கொண்டருளினன்.

புக்க மானமுடையார், திரியும் மானமுடையார் எனத் தனித்தனி கூட்டுக. தீர்த்தன் - தூயன். திருமாலிடத்தும் உண்மை யன்புடையரல்ல ரென்பார் 'அன்புடையார்போல் திரியும்' என்றார். வஞ்சமானம் - தீய அபிமானம்; வஞ்சமும் மானமும் என்றுமாம். பானல்-குவளை. பானலும் நீலமணியும் போலும் கண்டம் என்றுமாம். காப்பு - திருநீறு; பொட்டுமாம். பசுமை - இளமை மேற்று. (உஎ)

எழுதரிய மறைச்சிலம்பு கிடந்துபுறத் தலம்பவன்ப ரிதய மென்னுஞ்
செழுமலரோ டையின்மலர்ந்து சிவானந்தத் தேன்றதும்பு தெய்வக் கஞ்சத்
தொழுதகுசிற் றடிப்பெரிய விரல்சுவைத்து மைக்கணீர் துளும்ப வாய்விட்
டழுதணையா டையிற்கிடந்தா னனைத்துயிரு மீன்றுகாத் தழிக்கு மப்பன்.

(இ - ள்.) அனைத்து உயிரும் ஈன்று காத்து அழிக்கும் அப்பன் - எல்லா உயிர்களையும் படைத்துக் காத்துத் துடைத்தருளும் ஐயன், எழுதரிய மறைச்சிலம்பு கிடந்து புறத்து அலம்ப - எழுதுதற்கரிய வேதமாகிய சிலம்புகள் புறத்திற் சூழ்ந்து கிடந்து ஒலிக்க, அன்பர் இதயம் என்னும் செழுமலர் ஓடையில் மலர்ந்து - அன்பர்களின் நெஞ்சமாகிய செழிய மலரோடையில் மலர்ந்து, சிவானந்தத்தேன் ததும்பு - சிவானந்தமாகிய தேன் ததும்பி வழியும், தெய்வக் கஞ்சம் தொழுதகு சிற்றடி - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய தாமரை மலர்போன்ற யாவராலும் வணங்கத்தக்க சிறிய திருவடியின், பெரிய விரல் சுவைத்து - பெருவிரலை வாயில் வைத்துச் சுவைத்துக் கொண்டு, மைக்கண் நீர் துளும்ப வாய்விட்டு அழுது அணை ஆடையில் கிடந்தான் - மைதீட்டிய கண்களில் நீர் ததும்ப வாயினைத் திறந்து அழுது அணையாக விரித்த ஆடையிலே கிடந்தருளினன்.

வேதங்கள் புறத்தே ஒலித்துக் கொண்டிருக்க அன்பர்களின் அகத்தில் விளங்குகின்ற திருவடி என்னும் நயமும் தோன்றுமாறு காண்க. தாமரை போலும் அடியென்னும் உவமை இதய ஓடையில் மலர்ந்து சிவானந்தத்தேன் ததும்பும் என்னும் உருவகங்களை அங்கமாகக் கொண்டு வந்தது. காற்பெருவிரல் சுவைத்தல் குழவி யியல்பு. எவ்வுயிர்க்கும் அப்பனாகியவன் தானொரு குழவியாய்க் கிடந்தான் என அவனது திருவிளையாட்டை வியந்து கூறியவாறு. (௨௮)

தாய்விட்டுப் போனதொரு தனிக்குழவி யெனக்கலங்கித் தாங்கித் தேடி
ஆய்விட்டுப் பிரமனழ மறைகளழ வன்புடையா ளன்பிற் பட்டு
வாய்விட்டுக் கிடந்தழுத மகவினைக்கண் டணங்கனையாண் மாமி யென்னுங்
காய்விட்டு மதக்கொடியா ளிம்மகவே தெனக்கேட்டாள் கௌரி தன்னை.

(இ - ள்.) தாய் விட்டுப் போனது ஒரு தனிக்குழவி எனக் கலங்கி - தாய் கை விட்டுப் போகப்பட்டதாகிய ஒரு ஒப்பற்ற குழவியைப்போலக் கலங்கி, தாங்கித் தேடி ஆய்விட்டு பிரமன் அழ - முடியிற்றுங்கி ஆராய்ந்து தேடிப் பிரமன் (ஒருபால்) அழவும், மறைகள் அழ-வேதங்கள் (ஒருபால்) அழவும், அன்பு உடையாள் அன்பில் பட்டு - அன்புடைய கௌரியின் அன்பிலகப்பட்டு, வாய்விட்டுக் கிடந்து அழுத மகவினைக்கண்டு-வாயைத்திறந்து அணையாடையிற் கிடந்தழுகின்ற குழவியைப்பார்த்து, அணங்கு அனையாள் மாமி என்னும் காய் விட்டு மதக்கொடியாள் - திருமகளை ஒத்த கௌரியின் மாமி என்கின்ற பெருஞ் சினத்தையுடைய வைணவ மதக்கொடியவள், கௌரி தன்னை இம்மகவு எது எனக் கேட்டாள் - கௌரியை நோக்கி இக்குழவி எது என்று கேட்டாள்.

தாய்தனி விட்டுப் போனதொரு குழவி என்றுமாம். எவ்வுயிர்க்கும் தந்தையே யன்றித் தாயுமாகிய இறைவன் தாய் விட்டுப் பிரிந்த குழவிபோல் அழுதான் என்றும்,

பிரமன் முதலிய தேவர்களும் மறைகளும் தன்னைத் தேடிக்காணாது அழாநிற்கத் தான் தாயைக் காணாது அழுவான்போல் அழுதான் என்றும் இறைவனுடைய அருமையும் எளிமையும் தோன்றக் கூறிய பொருணயமும் சொன்னயமும் பாராட்டற்குரியன. கலங்கி வாய்விட்டுக் கிடந்தழுத எனக் கூட்டுக. ஆய்வு இட்டு - ஆராய்தலைப் பொருந்தி. பிரமன் ஏனைத் தேவர்க்கும் உபலக்கணம். அன்பாகிய வலையிலகப்பட்டு என்பார் 'அன்பிற் பட்டு' என்றார். மாமியென்னும் கொடியாள், காய்கின்ற கொடியாள் எனக் கூட்டுக. விட்டு விஷ்ணு என்பதன் சிதைவு. (௨௯)

நத்தனயன் றனக்கரிய நாயகனுக் கன்புடையா ணவில்வா டேவ
தத்தனயந் தருமனைவி யொடுபோந்து சிறுபோது தைய லாயீண்
டித்தனயன் றனைப்பார்த்துக் கோடியென வைத்தகன்றா ளென்னு முன்னஞ்
சித்தநய னங்கலங்கச் சிறிமண வாட்டிதன்மேற் செற்றங் கொண்டாள்.

(இ - ள்.) நத்தன் அயன் தனக்கு அரிய நாயகனுக்கு அன்பு உடையாள் நவில்வாள் - சங்கினை ஏந்திய திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் காண்டற்கரிய சிவபெருமானுக்கு அன்புடைய கௌரி கூறுவாள், தேவதத்தன் நயம் தரு மனைவியொடு போந்து - தேவதத்தனென்பான் தனக்கு இன்பந்தரும் மனைவியொடும் வந்து, தையலாய் - பெண்ணே, இத்தனயன் தனை ஈண்டு சிறுபோது பார்த்துக் கோடி என வைத்து அகன்றான் - இக்குழவியை இங்குச் சிறிது பொழுது பார்த்துக் கொள்வாயாக என்று வைத்துச் சென்றான், என்னு முன்னம் - என்று சொல்லு முன்னரே, சித்தம் நயனம் கலங்கச் சீறி மணவாட்டி தன்மேல் செற்றம் கொண்டாள் - மனமுங் கண்களுங் கலங்குமாறு சினந்து மருகியாகிய கௌரியின் மேல் மாறாச் சினங் கொண்டாள்.

நத்து-சங்கு. நவில்வாள் என்பதனைக் கூறுபவள் எனப் பெயராகக் கொள்க. யாரோ ஒருவன் என்பதற்குத் தேவதத்தன் என்று கூறும் வடநூல் வழக்குப்பற்றி ஈண்டுத் தேவதத்தன் என்று கூறிற்றுமாம். கோடி - கொள்ளுதி. என்றான் என்னு முனம் என விரித்துரைக்க. தன் சித்தமும் கண்ணும் சினத்தாற் கலங்க என்றும், கௌரியின் சித்தமும் கண்ணும் கலங்க என்றும் இருவகையாகக் கூறுதலும் பொருந்தும். செற்றம் - வைரம்; மாறா வெகுளி. தன், அசை. (௩௰)

என்புபூண் டிடுகாட்டிற் பொடியாடு முருத்திரனுக் கிடைய றாத
அன்புபூண் டான்மகவுக் கன்புடையாய் நீயுமெமக் காகா யென்னாத்
துன்புபூண் டயர்வாளை மகவையுங்கொண் டகத்தைவிடத் துரத்தி னார்கள்
வன்புபூண் டொழுகுவை ணவம்பூண்டு பொறையிரக்க மான நீத்தார்.

(இ - ள்.) என்பு பூண்டு இடுகாட்டில் பொடி ஆடும் உருத்திரனுக்கு - என்பினை அணிந்து புறங்காட்டிலே சாம்பலைப் பூசி ஆடுகின்ற உருத்திரனுக்கு, இடையறாத அன்பு பூண்டான் மகவுக்கு அன்பு உடையாய்-நீங்காத அன்பினை யுடையவன் மகவுக்கு அன்புடையவளே, நீயும் எமக்கு ஆகாய் என்னா-நீயும் எங்களுக்கு ஆகமாட்

டாய் என்று, வன்புபூண்டு ஒழுகு-கொடுமையை மேற்கொண்டு ஒழுகாநின்ற, வைண வம் பூண்டு - வைணவ நெறியைக் கைக்கொண்டு, பொறை இரக்கம் மானம் நீத்தார்- பொறுமையையும் கருணையையும் மானத்தையும் அறவே கைவிட்ட அவர்கள், துன்பு பூண்டு அயர்வாளை - துன்பத்தை மேற்கொண்டு சோருகின்ற கௌரியை, மகவை யும் கொண்டு அகத்தைவிடத் துரத்தினர்கள்-அக்குழவியையும் கைக்கொண்டு மனை யினின்று புறம்போக ஓட்டினர்கள்.

உருத்திரனுக்கு அன்பு பூண்டான் மகவுக்கு அன்புடையாய் என்றது அவர் கள் பொருமை யென்னும் சிறுமைக் குணத்தைக் காட்டுகின்றது. நீயும் என்னும் உம்மை, அவர்கள் எமக்கு ஆகாதவராதலே யன்றி என்னும் பொருள் தருதலால் எச் சவும்மை. ஆகாமை - பொருந்தாமை; பகைமை. முதலில் அவள் உறுந் துன்பத்தை யும் நோக்காது, மருகி யென்றும் எண்ணாது, இளங் குழந்தையின் அழுகையையும் கருதாது துரத்தினமையால் 'பொறையிரக்க மான நீத்தார்' என்றார். ஒழுகு என்னும் பெயரெச்ச முதனிலை நீத்தார் என்பதன் விகுதியைக் கொள்ளும். (௯௧)

தாயிலாப் பிள்ளைமுகந் தனைநோக்கித் தெருவினிடைத் தளர்வா ளுள்ளங்
கோயிலாக் கொண்டுறையுங் கூடனு யகனைமனக் குறிப்பிற் கண்டு
வேயிலாக் கியதடந்தோட் கௌரிதிரு மந்திரத்தை விளம்ப லோடுஞ்
சேயிலாக் கிடந்தழுத குழவிவிசும் பிடைவிடைமேற் றெரியக் கண்டாள்.

(இ - ள்.) தாய் இலாப் பிள்ளை முகம்தனை நோக்கித் தெருவினிடைத் தளர் வாள் - தாயில்லாத அப்பிள்ளையின் திருமுகத்தை நோக்கித் தெருவின்கண் வருந்தும் அக்கௌரியானவள், உள்ளம் கோயிலாக் கொண்டு உறையும் கூடல் நாயகனை - தனது உள்ளத்தைக் கோயிலாகக் கொண்டு எழுந்தருளி யிருக்கும் மதுரை நாயக ஞகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை, மனக் குறிப்பில் கண்டு - மனத்தின் தியானத்தாலே தரிசித்து, வேயில் ஆக்கிய தடம் தோள் கௌரி திருமந்திரத்தை விளம்பலோடும் - மூங்கிலால் அமைத்தா லொத்த பெரிய திருத்தோள்களை யுடைய உமா தேவியின் திருமந்திரத்தை ஓதியவளவில், சேயிலாக் கிடந்து அழுத குழவி - சேய்மை யில்லை யாகக் (அண்மையிற்) கிடந்து அழுத அம்மகவு, விசும்பிடை விடைமேல் தெரியக் கண்டாள் - வானிலே இடப வூர்தியின்மேல் விளங்கத் தரிசித்தாள்.

சிவபெருமானைத் தாயிலாப் பிள்ளை என்று கூறிய நயம் ஓர்க. குறிப்பு - சிந் தனை; தியானம். ஆக்கிய - அமைத்தா லொத்த; வேய் போன்ற என்பது கருத்து. சேய்மை யில்லையாக என்பது 'சேயிலா' என்றாயிற்று. விடைமேல் மழவுரு நீத்துத் தெரிய வென்க. (௯௨)

மழவுருநீத் தடலேற்றின் வருவார்தம் மிடத்தணங்கின் மனுவை யோதிப்
பழகியபார்ப் பனமகளைப் பார்ப்பதியின் வடிவாக்கிப் பலருங் கண்டு
தொழவிடைமே லேற்றிவிசும் பாருக மலர்மாரி சுரர்க ளுற்ற
அழகரெழுந் தருளினர் களிதூங்கி யதிசயித்தா ரவனி மாக்கள்.

(இ - ள்.) மழ உரு நீத்து அடல் ஏற்றின் வருவார் - குழவி வடிவத்தை நீக்கி வெற்றி பொருந்திய இடபவூர்தியில் வருகின்றவராகிய, அழகர் - சோமசுந்தரக் கடவுள், தம் இடத்து அணங்கின் மனுவை ஓதிப்பழகிய பார்ப்பன மகளை - தமது இடப்பாகத்திலமர்ந்தருளும் உமாதேவியின் திருமந்திரத்தை உச்சரித்துக் கைவந்த கௌரியம்மையை, பார்ப்பதியின் வடிவு ஆக்கி-உமையின் சாரூபத்தை அளித்தருளி, பலரும்கண்டு தொழ - யாவருங்கண்டு வணங்க, சுரர்கள் மலர் மாரினுற்ற - தேவர் கள் மலர் மழை பொழிய, விடைமேல் ஏற்றி - இடபவூர்தியில் ஏற்றிக்கொண்டு, விசும்பு ஆருக எழுந்தருளினர் - வான்வழியாக எழுந்தருளினர்; அவனி மாக்கள் களிதூங்கி அதிசயித்தார் - புவியிலுள்ள மக்கள் களிப்பிலழுந்தி வியப்புற்றார்கள்.

அழகர் என்பதனை முன்னர்க்கூட்டி, வருவாராகிய அழகர் என்க. பார்ப் பதியின் வடிவு - உமையின் சாரூபம். மகளை ஏற்றி எழுந்தருளினர் என்க. (௯௩)

ஆகச் செய்யுள் - ௧௪௯௰.

